Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5
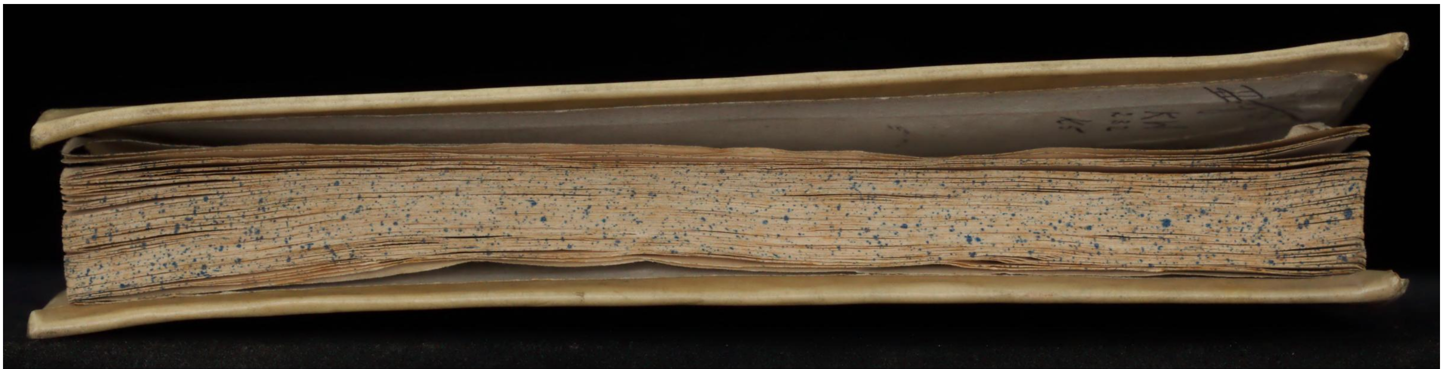
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

~~III g 65~~ B
KW
232
K5

Litterae Graecae
Quarto nº. 120.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

~~237 D 8~~

PHLEGONTIS TRALLIANI,

Quæ exſtant, Opuſcula.

IOANNES MEVRSIVS Recenſuit, & *NOTAS* Addidit.

CONCORDIA RES PARVÆ CRESCVNT

LVGDVNI BATAVORVM,
Apud ISAACVM ELZEVIRIVM.
ANNO CIↃ IↃCXX.

ACADEMIA RHENO TRAIECTINA

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Koninklijke
Bibliotheek
te 's Hage.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Nobiliſsimis & Ampliſsimis Viris,

REI MARITIMÆ

In Collegio Amſtelodamenſi Conſiliarijs,

IOANNES MEVRSIVS

Dedico, Conſecroque.

Nob. & Ampl. Viri,

SOleo equidem crebrò mecum reputare, dandum omninò operam eſſe, ne ingratus deprehẽdar; quod ingenuo homini crimẽ inter ſumma eſt putandum. In hâc curâ dum diſpicio, quibus publicè, aut priuatim, aliquid debeam; Vos in primis occurriſtis, quibus publicè me obſtrictum ani-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

maduertebam. Nam in illo munere veſtro, dum rem publicam accuratis, & de cunctis benè meremini, qui, hîc vitam tranſigentes, ſeque, fortunaſque ſuas, Belgio huic fœderato crediderunt; omnes etiam vobis maximè obligatis. Horum cùm pars ego quædam, beneficijs quoque veſtris inter omnes me obſtrictum, quomodo negare poſſim? Ergo vt publicè de me benè meriti eſtis, ita etiam publicè Vobis gratias ago; eoque nomine nunc Phlegontem iſtum offero, qui hoc meis verbis faciat, teſteturque apud omnes, quotquot viuunt, & victuri ſunt deinceps, quibus cura Literarum humaniorum eſt, eritve; beneficium me agnoſcere potuiſſe, & ingenuè profiteri voluiſſe. Rogo autem, ne hoc gratitudinis meæ, obſeruantiæque item, teſtimonium aſpernemini.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

nemini. Etſi enim, ſi quis molem libri ſpectet, perexiguum eſt; tamen, ſi hunc animum meum attendatis, qui cum beneficijs veſtris promptâ gratitudine certat, iam veſtrorum meritorum magnitudinem aliquo modo exæquatam fatebimini. Quod ſi vincor nihilominus, etiam hoc orare audebo, vt humanitate veſtrâ deficientem adiuuetis, & benignè interpretando hunc defectum ſuppleatis: atque vt hactenus inter omnes publicè me obſtrictum cenſui, ita deinceps etiam priuatim arbitrabor. Opto porrò, vt Phlegontis, quem nunc Vobis conſecraui, MIRABILIA perlegentes, animum, à negotijs grauioribus feſſum, recreetis; vitæ autem longitudine cum LONGÆVIS contendentes, eâ illam cum lætitiâ habeatis, quâ ſpectari quondam

Olympia conſueuerunt. Iſtud votum,

Nob. & Ampl. Viri,

Deum Opt. Max. veneror vti ratum eſſe velit, & conſilia Reip. ſalutaria Vobis donet. Lugduni Batauorum, ad diem VII Decemb. cIↃ IↃCXIX.

BENIGNE

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

BENIGNE LECTOR,

CVm Antigono nuper manum admouiſſem, non abs re facturum me exiſtimabam, ſi Phlegonti, & Apollonio, qui eiuſdem notæ erant, ac cum eo quondam editi, vnâ operâ admouerem. Apollonius, mox ſequetur; at nunc en Phlegontem tibi, aliquot locis emendatum in Hiſtoriâ, aut nominibus item Conſulum Romanorum. Inſanos autem iſtos oraculorum verſus, ſine aliquâ codicum meliorum ope, tangere minimè viſum fuit; ne in iſtis quidem locis, qui, ſi non reſtitui poterant, tamen coniecturâ aliquâ, & fortaſſe non incertâ, adiuuari. Sed his abſtinere malui; tu intereà iſtis vtere, ac me ama.

SERIES

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

SERIES
Operis.

PHLEGONTIS *Tralliani*, De Rebus Mirabilibus, *Liber*.
Eiuſdem, De Longæuis, *Libellus*.
Eiuſdem, De Olympijs, *Fragmentum*.
IOANNIS MEVRSI *ad hæc* NOTÆ.
INDICES *duo; vnus* Rerum, *alter* Auctorum, *à Phlegonte citatorum*.

PHLE-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

PHLEGONTIS TRALLIANI

De Rebus Mirabilibus
Liber.

GVILIELMO XYLANDRO
Auguſtano Interprete.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

ΦΛΕΓΟΝΤΟΣ
ΤΡΑΛΛΙΑΝΟΥ
Περὶ θαυμασίων.

* * *

Ἐλλείπει τινά.

ΚΕΦ. Α΄.

εἰς τὸν ξενῶνα προσπορεύεσθαι ταῖς θύραις, καὶ καιομένου τοῦ λύχνου, καθημένην ἴδεν τὴν ἄνθρωπον παρὰ τῷ Μαχάτῃ. οὐκ ἔτι δὲ καρτερήσασα πλείονα χρόνον, διὰ τὸ θαυμαστὸν τῆς φαντασίας, τρέχει πρὸς τὴν μητέρα, καὶ βοήσασα μεγάλῃ τῇ φωνῇ, Χαριτοῖ καὶ Δημόστρατε, ᾤετο δεῖν ἀναστάντας ἐπὶ τὴν θυγατέρα αὐτοὺς μετ᾽ αὐτῆς πορεύεσθαι· πεφηνέναι γὰρ ζῶσαν, εἶναί τε μετὰ τοῦ ξένου διά τινα θείαν βούλησιν ἐν τῷ ξενῶνι. τῆς δὲ Χαριτοῦς παράδοξον λόγον ἀκουούσης, συνέβη τὴν ψυχὴν τὸ μὲν πρῶτον ἐκπλα-
γῆναι, γενο-

PHLEGONTIS TRALLIANI,
De Mirabilibus,
Liber.

Deeſt principium.

Cap. I.

* per fores in diuerſorium exit: &, ardente lucerna, videt illam ſedentem apud Machaten. neque diutius ſe continens, ob ſpectri miraculum, ad matrem accurrit, magnaq́ue vociferatione inclamans, Charito & Nicoſtrate, ſurgere eos iuſſit, ſecumq́ue ad filiam accedere. hanc enim ſibi viuam eſſe viſam, & dei cuiuſdam voluntate eſſe in diuerſorio cum hoſpite. Charito, cùm ſermonem incredibilem audiuiſſet, principio nuncij mag-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

nitudine, & tumultuatione nutricis, conſternata, animi eſt paſſa deliquium: mox filiæ recordata, fleuit: tandem inſanire nutricem dixit, atque abire iuſſit celeriter. Nutrice verò exprobrante ipſi, quòd præ ignauia ſuam filiam videre negligeret, (nam ſe quidem ſanam eſſe, atque animo ſibi conſtare.) ægrè tandem Charito partim à nutrice coacta, partim videre, cupiens quid rei accidiſſet, ad fores hoſpitij ſe confert: idque ſerò, quòd multum effluxiſſet temporis, dum ſecundus nuncius perferretur. quo factum eſt, vt illi iam quieſcerent. Mater igitur, contuita veſtes quidem, & lineamenta vultus, viſa ſibi eſt agnoſcere. Cum autem nulla eſſet veritatis rei perſcrutandæ ratio, quieſcendum ſibi duxit, ſperans ſe manè ſurrecturam, filiamque depræhenſuram: aut, ſi ſeriùs veniret, è

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

τῇ γινομένῃ ἐκλυθῆναι, διὰ τὸ μέγεθος τῆς ἀγγελίας, καὶ διὰ τὴν ταραχὴν τῆς τροφοῦ· μετὰ μικρὸν δὲ μνησθεῖσαν τῆς θυγατρὸς, κλαίειν. τὰ δὲ ἔσχατα, καταγνῶναι τῆς πρεσβύτιδος μαίαν, κελεύειν τε ἀπαλλάττεσθαι ἀπ' αὐτῆς ταχέως. ὀνειδιζούσης δὲ τῆς τροφοῦ, καὶ λεγούσης μετὰ παῤῥησίας, ὡς μὲν φρονεῖ τε καὶ ὑγιής ἐστιν. ἡ δὲ δι' ὄκνον οὐ βούλοιτο τὴν ἰδίαν θυγατέρα ἰδεῖν, μόλις ἡ Χαριτὼ τὰ μὲν βιασθεῖσα ὑπὸ τῆς τροφοῦ, τὰ δὲ εἰδῆσαι βουλομένη τὸ συμβεβηκὸς, παραγίνεται πρὸς τὰς θύρας τοῦ ξενῶνος, διὰ τὸ γεγονέναι πλείονα χρόνον, ὡς ἂν δευτέρας ἀγγελίας συντετελεσμένης, ὀψέ ποτε ἧκεν ἡ Χαριτώ. διὸ συνέβαινεν ἐκείνους μὲν ἤδη ἀναπαύεσθαι. Ἀνακύψασα δ' οὖν ἡ μήτηρ, τὰ μὲν ἱμάτια, καὶ τὸν τύπον τῆς ὄψεως, ἐνόμιζεν ἐπιγινώσκειν· τὴν δὲ ἀλήθειαν ἐξετάσαι κατ' οὐδένα τρόπον δυναμένη, τὴν ἡσυχίαν ᾤετο δεῖν ἔχειν. πρωῒ γὰρ ἤλπιζεν ἀναστᾶσα, καταλήψεσθαι τὸν ἄνθρωπον· ἐὰν δὲ ὑστερήσῃ,

διερωτήσειν τὸν Μαχάτην περὶ πάντων· οὐ γὰρ ἄν ποτε ψεύσασθαι τηλικαύτην πρᾶξιν ἐρωτώμενον αὐτόν· διόπερ σιωπήσασα, ἀπῆλθεν. Ὄρθρου δὲ γενομένου, τὴν μὲν εἴτε διὰ θείαν βούλησιν, εἴτε κατ᾽ αὐτοματισμὸν, λαθοῦσαν, ἀπελθεῖν συνέβη. τὴν δὲ παραγινομένην, διὰ τὴν ἀπόλυσιν δυσφορεῖν τῷ νεανίσκῳ· καὶ τῷ ξένῳ πάντα ἐξ ἀρχῆς ἐξηγησαμένην, ἀξιοῦν περὶ τὰ γόνατα περιπλεκομένην τοῦ Μαχάτου, τὴν ἀλήθειαν εἰπεῖν, μηδὲν ἀποκρυψαμένην· ὁ δὲ νεανίσκος ἀγωνιάσας, τὴν ἀρχὴν μὲν διεταράχθη· μόλις δέ ποτε τὸ ὄνομα διεσάφησεν, ὅτι Φιλίννιον εἴη· καὶ τὴν ἀρχὴν διηγήσατο τῆς εἰσόδου, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆς ἐδήλωσεν ὡς ἥκει, ὅτι λάθρα τῶν γεννησάντων ἔφη παραγίνεσθαι πρὸς αὐτόν· τάτε ὑπολελειμμένα ὑπὸ τῆς ἀνθρώπου, βουλόμενος ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα πιστὸν, ἀνοίξας τὸν ῥίσκον, ἐξαιρεῖ τόν τε δακτύλιον τὸν χρυσοῦν, ὃν ἔλαβε παρ᾽ αὐτῆς, καὶ τὴν στηθοδεσμίδα, ἣν ἀπελελοίπει

Machata totam rem cognituram: neque enim mentiturum eum, ſi de tanta re interrogaretur. itaque ſilens abijt. Prima luce illa, ſiue dei quodam nutu, ſiue caſu aliquo, abiens fefellit. Mater autem, cum adueniſſet, ægrè admodum tulit, quòd eam non offenderet: adoleſcenti autem, & hoſpiti, re tota ab initio expoſita, genua amplexa Machatæ, hominem obſecrauit, vt nihil occultans veritatem proderet. Adoleſcens, animo anxius, initio quidem perturbari, vixq́ue demúm nomen edere, eſſe eam inquiens Philinnium: tum principium introitus exponere, & mulieris cupiditatem, quæ ſe clam parentes ad ipſum venire dixiſſet. Vtq́ue rei fidem faceret, quæ ab ea fuerant relicta, aperto riſco, protulit, annulum quem acceperat ab ea aureum, & faſciolam pectoralem, quam ſu-
periore

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

periore nocte reliquerat. Charito vbi tanta vidit ſigna, exclamauit: ſciſſiſque veſtibus, & vitta à capite proiecta, in terram concidit, indicijſque circumfuſa, luctum ab initio repetijt. Hoſpes iſta cernens, cum omnes in ſummo eſſent mœrore, ac lamentarentur, vt qui iamiam ſepeliendam ſibi Charitonem putarent; animo conturbato conſolari eam cœpit, vt finem eiulandi faceret rogans: promittenſque illam, ſi rediret, ei monſtraturum. quibus Charito mota verbis, mandato, vt operam daret diligenter, quo promiſſa impleret, domum abijt. Vt nox facta eſt, & hora appetijt, ad quam horam Philinnium ſolebat ad ipſum ventitare, expectarunt ſanè illi aduentum: ipſa autem venit. Quæ cum conſueto tempore eſſet ingreſſa, & in lecto conſediſſet, Machates nihil præ ſe ferens quid vellet,
rem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

τῇ πρότερον νυκτί. Ὡς δὲ εἶδεν ἡ Χαριτὼ τηλικαῦτα σημεῖα, ἀναβοᾷ, καὶ διαρρήξασα ἑαυτῆς τά τε ἐνδύματα καὶ τὸ ἱμάτιον, ἀπό τε τῆς κεφαλῆς ῥίψασα τὸν κεκρύφαλον, πεσοῦσά τε εἰς τὴν γῆν, καὶ περιχυθεῖσα τοῖς γνωρίσμασιν, ἐξ ἀρχῆς ἐποιεῖτο πένθος. Θεωρῶν δὲ ὁ ξένος τὸ γινόμενον, καὶ πάντας ὄντας ὑπερπαθεῖς, καὶ θρηνοῦντας, ὡσανεὶ νῦν μέλλοντας κατορύττειν τὴν ἄνθρωπον, συνεχεῖτο, καὶ παρεκάλει δεόμενος παύσασθαι· ἐπαγγελλόμενος, ἐὰν παραγένηται, δείξειν αὐτήν. ἡ δὲ πεισθεῖσα, καὶ ἐντειλαμένη αὐτῷ φροντίσαι μὴ παρέργως τῶν ἐπηγγελμένων, ἀπελύθη πρὸς αὐτήν. Νυκτὸς δὲ ἐπιγινομένης, καὶ τῆς ὥρας οὔσης, καθ' ἣν ἡ Φιλίννιον εἰώθει παραγίνεσθαι πρὸς αὐτόν· οἱ μὲν προσετήρουν, εἰδῆσαι θέλοντες τὴν ἄφιξιν· ἡ δὲ, ἧκεν. εἰσελθούσης δὲ κατὰ τὸν εἰθισμένον καιρὸν, καὶ καθεζομένης ἐπὶ τὴν κλίνην, οὐδὲν προσποιηθεὶς ὁ Μαχάτης,

ἐξετάσαι δὲ τὸ πρᾶγμα βουλόμενος, τὸ πλέον οὐ πιστεύων, εἰ νεκρᾷ πλησιάζοι, οὕτως ἐπιμελῶς παραγινομένη κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν, ἔτι δὲ δειπνούσης μετ' αὐτοῦ, καὶ συμπινούσης, ἀπίστως εἶχεν οἷς ἐκεῖνοι προσήγγελλον. ᾤετο δὲ νεκρωρύκτας τινὰς διωρυχέναι τὸν τάφον, καὶ πεπρακέναι τὰ ἱμάτια, καὶ τὰ χρύσια, τῷ πατρὶ τοῦ ἀνθρώπου. βουλόμενος οὖν τὴν ἀκρίβειαν εἰδῆσαι, πέμπει τοὺς παῖδας λάθρα, καλοῦντας αὐτούς. ταχέως δὲ παραγινομένων τοῦ τε Δημοστράτου καὶ τῆς Χαρίτους, ἰδόντων τε αὐτὴν, καὶ γενομένων τὸ μὲν πρῶτον ἀφώνων τε καὶ ἐκπλαγῶν, διὰ τὸ παράδοξον τῆς ὄψεως, ὕστερον δὲ ἀναβοησάντων μέγα, καὶ περιπεσόντων τῇ θυγατρί· τότε ἡ Φιλίννιον τοσαῦτ' εἶπεν αὐτοῖς. Ὦ μῆτερ, καὶ πάτερ, ὡς ἀδίκως ἐφθονήσατέ μοι μετὰ τοῦ ξένου ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας γενέσθαι ἐν τῇ πατρῴᾳ οἰκίᾳ λυποῦσαν οὐδέν. τοιγαροῦν ὑμεῖς μὲν πενθήσετε ἐξ ἀρχῆς, διὰ τὴν πολυπραγμοσύνην· ἐγὼ δὲ, ἄπειμι πάλιν

λιν

rem modò ipſam explorare cupiens, præſertim vt qui nequaquam crederet ſe cum mortua rem habere, quæ tam accuratè eodem temporis articulo ad ſe veniret; ad hæc etiam ſecum ederet, atque biberet: itaq; etiam ijs fidem non haberet, quæ ab illis narrabantur, putaretque quoſdam eorum, qui mortuos effodere ſolent, effoſſo ſepulcro veſtes & aureum mundum patri puellæ vendidiſſe. cupiens ergo rem certò perſpicere, pueros occultè mittit accitum eos. Cum autem confeſtim veniſſent Damoſtratus & Charito, vidiſſentque ipſam, & primò quidem muti ac conſternati adſtitiſſent, admirabili ſpectaculo attoniti, deinde autem magnum ſuſtuliſſent clamorem, ac filiam fuiſſent circumplexi: ibi tum Philinnium hæc eis dixit: O mater, & pater, quàm iniuſtè inuidiſtis mihi, vt cum hoſpite eſſem per triduum in domo paterna, abſque vllo maleficio. proinde vos denuò lugebitis, propter veſtram curioſitatem: ego autem rurſum abeo ad

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

locum mihi deſignatum. non enim abſque diuina voluntate huc veni. Hæc locuta, fuit illico mortua, corpuſque eius conſpicuum per lectum eſt extenſum. Matre autem circumfuſa, ac patre, cadaueri, magnoq́ue coorto tumultu in ædibus, atque eiulatu, ob iſtam rem, cum & immedicabile ſpectaculum accidiſſet, & incredibilis caſus: ſtatim fama rei vrbem peruaſit, & ad me allata eſt. Iſtam igitur noctem ego turbam hominum, quæ ad ædes eas confluxerat, diſtinui, veritus ne quid nouarum rerum tentaretur, tali fama diſſipata. Summo manè refertum hominibus fuit theatrum; omnibuſque ſingulatim narratis, placuit, vt primò omnium iremus ad ſepulcrum, eoq́ue aperto videremus, cadauérne in ſandapila eſſet, an verò vacuum locum inueniremus. nondum enim ſex menſes à morte mulierculæ elapſi erant. Poſtquam aperuimus cameram,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

λιν εἰς τὸν διατεταγμένον τόπον. Οὐ γὰρ ἄνευ θείας βουλήσεως ἦλθον εἰς ταῦτα. Τοσαῦτα εἰποῦσα, παραχρῆμα ἐγένετο νεκρὰ, ἐξετέτατό τε ἐπὶ τῆς κλίνης ἐμφανὲς τὸ σῶμα. τῆς δὲ μητρὸς περιχυθείσης, καὶ τοῦ πατρὸς περὶ αὐτὴν, καὶ θορύβου πολλοῦ, καὶ θρήνου, κατὰ τὴν οἰκίαν γινομένου διὰ τὸ πάθος, ὡς ἀνηκέστου γεγονότος θεάματος, ἅμα τε ἀπίστου συμπτώματος, ταχέως ἐγένετο διὰ πόλεως τὸ πρᾶγμα περιβόητον, καί μοι προσηγγέλη. Τὴν μὲν οὖν νύκτα ἐκείνην διακατέσχον ἐγὼ τοὺς ὄχλους, ἀθροιζομένους ἐπὶ τὴν οἰκίαν, εὐλαβηθεὶς, μήτις εἴη νεωτερισμὸς, διαδεδομένης τοιαύτης φήμης. ὄρθρου δὲ βαθέος πλῆρες ἦν τὸ θέατρον. Ῥηθέντων δὲ πάντων κατὰ μέρος, ἔδοξεν πρῶτον εἰσελθεῖν ἐπὶ τὸν τάφον ἡμᾶς, καὶ ἀνοίξαντας εἰδῆσαι, πότερον εἴη τὸ σῶμα ἐπὶ τῆς κλίνης, ἢ κενὸν τόπον εὑρήσομεν. οὐδὲ γὰρ ἑξάμηνος ἐγεγόνει τῷ θανάτῳ τοῦ ἀνθρώπου. ἀνοιχθείσης δὲ ὑφ' ἡμῶν τῆς καμάρας, εἰς

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

τὴν πάντες οἱ οἰκεῖοι μεταλλάσσοντες ἐτίθεν-
το, ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων κλινῶν ἐφάνη τὰ σώ-
ματα κείμενα, τῶν δὲ παλαίτερον τελευ-
τηκότων τὰ ὀστᾶ· ἐπὶ μόνης δὲ, ἧς ἡ Φιλίννιον
ἐτέθη, καὶ συνέβη ταφῆναι, εὕρομεν ἐπικεί-
μενον τὸν δακτύλιον τὸν σιδηροῦν, ὃς ἦν τοῦ
ξένου, καὶ τὸ χρυσόκλυστον ποτήριον, ἅπερ ἔ-
λαβε παρὰ τοῦ Μαχάτου τῇ πρώτῃ τῶν ἡμε-
ρῶν. θαυμάσαντες δὲ, καὶ ἐκπλαγέντες, εὐ-
θέως παραγινόμεθα πρὸς τὸν Δημόστρατον
εἰς τὸν ξενῶνα, ὀψόμενοι τὴν νεκρὰν, εἰ
κατ᾽ ἀλήθειαν ἐμφανής ἐστιν. ἰδόντες δὲ χα-
μαὶ κειμένην, εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἠθροιζό-
μεθα. τὰ γὰρ γεγονότα μεγάλα τε ἦν, καὶ
ἄπιστα. Θορύβου δὲ ὄντος νεανικοῦ κατὰ τὴν ἐκ-
κλησίαν, καὶ σχεδὸν οὐδενὸς δυναμένου κρῖναι
τὰ πράγματα, πρῶτος Ὕλλος, ὀνομαζό-
μενος παρ᾽ ἡμῖν, οὐ μόνον μάντις ἄριστος,
ἀλλὰ καὶ οἰωνοσκόπος κομψὸς εἶναι, τά τε
ἄλλα συνεωρακὼς ἐν τῇ τέχνῃ περιττῶς,
ἀναστὰς, ἐκέλευεν τὴν μὲν ἄνθρωπον, κατα-

κλείειν

in quam omnes iſtius familiæ defuncti reponebantur, alijs quidem in culcitris conſpeximus cadauera ſita, & oſſa eorum, qui ante ſpacium temporis longius fuerant mortui: in ea ſola, in quam repoſita, & ſepulta, fuerat Philinnium, inuenimus iacentem annulum ferreum, qui fuerat hoſpitis; & poculum inauratum, quæ illa primo die à Machate acceperat. Admirati, atque ſtupentes præ admiratione, ſtatim ad Damoſtratum in diuerſorium nos contulimus, vt videremus, an re vera cadauer mulieris conſpiceretur. Quod cum vidiſſemus humi iacere, in concionem conuenimus: nam & magna erant, quæ euenerant, & incredibilia. Cum autem in concione tumultus exiſteret ingens, ac nemo fere negotium dijudicare poſſet; primus Hyllus, qui apud nos non ariolus modò optimus, ſed & augur præclarus habebatur, atque in arte diuinandi abundè omnia habebat perſpecta, ſurgens, mulieris cadauer

uer iuſſit extra fines ſepeliri: (neque enim conducere, vt iterum intra eos in terram deponatur:) Mercurium verò Terreſtrem, & Furias, placari; tum omnes purgari, luſtrari etiam ſacra, & iuſta fieri dijs Manibus, mandauit. Mihiq́ue priuatim præcepit, vt pro Imperatore, & rep. rem ſacram facerem Mercurio, Ioui Hoſpitali, ac Marti, eaq́ue accuratè conficerem. Hæc illo effato, nos quod iuſſerat executi ſumus. Machates autem ille hoſpes, ad quem ſpectrum commeârat, præ mœrore mortem ſibi conſciuit. Proinde ſi ſtatueris hac de re ad Imperatorem ſcribere, ſignifica id per literas mihi, vt etiam quoſdam eorum, qui ſingula perluſtrarunt, ad te mittam. Vale.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

κλείειν ἐκτὸς ὁρίων, (οὐ γὰρ συμφέρειν ἔτι ταύτην ἐντὸς ὁρίων τεθῆναι εἰς γῆν· ἀποτροπιάσασθαι δὲ Ἑρμῆν Χθόνιον, καὶ Εὐμενίδας.) εἶτα οὕτω περικαθαίρεσθαι πάντας, ἁγνίσαι δὲ καὶ τὰ ἱερά, καὶ ὅσα θεοῖς χθονίοις νομίζεται ποιῆσαι, συνέταξεν. ἐμοί τε ἰδίᾳ εἶπεν περὶ τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν πραγμάτων, θύειν τε Ἑρμῇ, Διΐ τε Ξενίῳ, καὶ Ἄρει· καὶ συντελεῖν ταῦτα μὴ παρέργως. Ταῦτα δὲ ἀποφηναμένου τούτου, τὸ μὲν συνταχθὲν ἡμεῖς ἐπράττομεν· ὁ δὲ ξένος ὁ Μαχάτης, πρὸς ὃν παρεγίνετο τὸ φάσμα, ὑπ᾽ ἀθυμίας ἑαυτὸν ἐξήγαγεν τοῦ ζῆν. Ἐὰν οὖν σοι φαίνεται περὶ τούτων γράφειν τῷ βασιλεῖ, ἐπίστειλον κἀμοί, ἵνα καὶ τῶν σωμάτων τινὰ τῶν ἱστορούντων τὰ κατὰ μέρος, ἐξαποστείλω σοι. ἔρρωσο.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

ΚΕΦ. Β΄.

Ἱστορεῖ δὲ καὶ Ἱέρων ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἢ Ἐφέσιος, καὶ ἐν Αἰτωλίᾳ φάσμα γενέσθαι. Πολύκριτος γάρ τις τῶν πολιτῶν, ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ δήμου Αἰτωλάρχης, ἐπὶ τρία ἔτη τῶν πολιτῶν αὐτὸν ἀξιωσάντων, διὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἐκ προγόνων καλοκαγαθίαν. ὢν δὲ ἐν τῇ ἀρχῇ ταύτῃ ἄγεται γυναῖκα Λοκρίδα, καὶ συγκοιμηθεὶς τρισὶ νυξὶ, τῇ τετάρτῃ τὸν βίον ἐξέλιπεν· ἡ δὲ ἄνθρωπος, ἔμεινεν ἐν τῇ οἰκίᾳ χηρεύουσα. ἡνίκα δὲ ὁ τοκετὸς ἤπειγεν, τίκτει παιδίον, αἰδοῖα ἔχον δύο, ἀνδρεῖόν τε καὶ γυναικεῖον, ἐπὶ τὴν φύσιν θαυμαστῶς διηλλαγμένον. τὰ μὲν ἄνω τοῦ αἰδοίου, ὁλόκληρά τε καὶ ἀνδρώδη ἦν· τὰ δὲ περὶ τοὺς μηροὺς, γυναικεῖα, καὶ ἁπαλώτερα. ἐφ᾽ ᾧ καταπλαγέντες οἱ συγγενεῖς, ἀπήνεγκαν εἰς τὴν ἀγορὰν τὸ παιδίον· καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἐβουλεύοντο περὶ αὐτοῦ, θύτας τε καὶ τερατοσκόπους συγκαλέσαντες.

τῶν

CAP. II.

Narrat etiam Hiero, ſiue Alexandrinus is eſt, ſiue Epheſius, in Aetolia ſpectrum extitiſſe. Polycritus, quidam de ciuibus, à populo gentis Aetolæ præfectus (ipſi Aetolarcham vocant) eſt deſignatus per triennium, ciuibus eum ad hoc munus depoſcentibus, ob virtutem à maioribus ad ipſum propagatam. Eum gerens magiſtratum Polycritus, vxorem ducit Locridem: cum qua vt tres dormiuit noctes, quarta extremum vitæ diem morte confecit. Mulier domi vidua manſit; &, cum partus tempus appetijſſet, infantem peperit binis pudendis, maſculino ac fæminino, mirificè omnino monſtroſum: quæ ſupra pudenda erant partes, ſolidæ erant, & maſculæ: quæ circum femora, fæminea, & tenera. Perterriti hoc caſu propinqui, fœtum in forum protulerunt: aduocataque concione, & coactis ſacrificulis, atque monſtrorum inſpectoribus, de eo deliberarunt. Ho-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

rum alij pronunciarunt, diſſidium aliquod Aetolorum & Locrenſium portendi. fœtum enim diuiſum eſſe, matris Locridis, ac patris Aetoli. Alij cenſuerunt, matrem cum fœtu extra fines Aetoliæ deportari, ac cremari, debere. Dum hæc conſultantur, ſubitò Polycritus, pridem mortuus, in concione exiſtit prope infantem, atra amictus veſte. Is perterritos ciues eo ſpectro, & pleroſque fugam facientes, bono iubet eſſe animo, neque ob hanc apparitionem conturbari. Poſtquàm tumultus maiori ex parte ſedatus fuit, tenui voce ita infit: Ego, ciues, corpore mortuus, beneuolentia & fauore erga vos viuo; & nunc adſum coram vobis, qui rebus terrenis imperatis, commodi veſtri cauſa. Hortor itaque vos, ciues meos, ne tumultuemini, néue ob tam mirabilem apparitionem aliquid capiatis moleſtiæ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

τῶν δὲ οἱ μὲν, ἀπεφήναντο διάστασίν τινα τῶν Αἰτωλῶν καὶ Λοκρῶν ἔσεσθαι· κεχωρίσθαι γὰρ ἀπὸ μητρὸς, οὔσης Λοκρίδος, καὶ πατρὸς Αἰτωλοῦ. οἱ δὲ, δεῖν ᾤοντο, τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα ἀπενεγκόντας εἰς τὴν ὑπερορίαν, κατακαῦσαι. Ταῦτα δὲ αὐτῶν βουλευομένων, ἐξαίφνης φαίνεται ὁ Πολύκριτος, ὁ προτεθνηκὼς, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πλησίον τοῦ τέκνου, ἔχων ἐσθῆτα μέλαιναν. τῶν δὲ πολιτῶν καταπλαγέντων ἐπὶ τῇ φαντασίᾳ, καὶ πολλῶν εἰς φυγὴν τραπομένων, παρεκάλεσε τοὺς πολίτας θαῤῥεῖν, καὶ μὴ ταράττεσθαι ἐπὶ τῷ γεγονότι φάσματι. Ἐπεὶ δὲ ἔληξε τὸ πλέον τοῦ θορύβου, καὶ τῆς ταραχῆς, ἐφθέγξατο λεπτῇ τῇ φωνῇ τάδε. Ἐγὼ, ἄνδρες πολῖται, τῷ μὲν σώματι τέθνηκα, τῇ δὲ εὐνοίᾳ καὶ τῇ χάριτι πρὸς ὑμᾶς, ζῶ. καὶ νῦν πάρειμι πρὸς ὑμᾶς, τοὺς κυριεύοντας τῶν κατὰ γῆν, ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῷ ὑμετέρῳ. παρακαλῶ τοίνυν ὑμᾶς, πολίτας ὄντας ἐμοῦ, μὴ ταράττεσθαι, μηδὲ δυσχεραίνειν, ἐπὶ τῷ παραδόξῳ γε-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

γονότι φάσματι. δέομαι δὲ ὑμῶν ἁπάντων, καὶ εὐχόμενος πρὸς τῆς ἑκάστου σωτηρίας, ἀποδοῦναί μοι τὸ παιδίον, τὸ ἐξ ἐμοῦ γεγεννημένον, ὅπως μηδὲν βίαιον γένηται, ἀλλά τι βουλευσαμένων ὑμῶν· μὴ δ' ἀρχὴ πραγμάτων δυσχερῶν, καὶ χαλεπῶν, διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ φιλονεικίαν, ὑμῖν γένηται. οὐ γὰρ ἐνδέχεταί με περιϊδεῖν κατακαυθὲν τὸ παιδίον ὑφ' ὑμῶν, διὰ τὴν τῶν ἐξαγγελόντων ὑμῖν μάντεων ἀποπληξίαν. συγγνώμην μὲν οὖν ὑμῖν ἔχω, ὅτι, τοιαύτην ὄψιν ἀπροσδόκητον ἑωρακότες, ἀπορεῖτε πῶς ποτε τοῖς παροῦσι πράγμασιν ὀρθῶς χρήσεσθε. Εἰ μὲν οὖν ἐμοὶ πειθήσεσθε, ἀδεῶς τῶν παρόντων φόβων, καὶ τῶν ἐπερχομένων κακῶν, ἔσεσθε ἀπηλλαγμένοι· εἰ δὲ ἄλλως πως τῇ γνώμῃ προσπεσεῖσθε, φοβοῦμαι περὶ ὑμῶν, μήποτε εἰς ἀνηκέστους συμφορὰς, ἀπειθοῦντες ἡμῖν, ἐμπέσητε. Ἐγὼ μὲν οὖν, διὰ τὴν ὑπάρχουσαν εὔνοιαν, ὅτ' ἔζων, καὶ νῦν ἀπροσδοκήτως παρὼν, προείρηκα τὸ συμφέρον ὑμῖν. Ταῦτ'

οὖν ὑμᾶς

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

leſtiæ. obteſtor autem vnumquemque veſtrûm per ſuam ipſius ſalutem, vt mihi ex me genitum infantem reddatis; ne quid violentum contingat, in aliam vobis diſcedentibus ſententiam: néue, contendendi mecum ſtudio, difficilium atatque aduerſarum rerum fiat exordium. Non enim fieri poteſt, vt negligam iſtam iniuriam, ſi, ſecuti ſtupiditatem vatum veſtrorum, infantem cremetis. Ignoſco ſanè vobis, quòd, improuiſo hoc monſtro conſpecto, dubitatis quid ſit agendum. Quòd ſi mihi obtemperatis, metu præſenti, & impendentibus malis, tutò liberabimini: ſin aliò ſententia veſtra inclinabit, metuo ne, dum mihi dicto audientes eſſe non vultis, in extremas incidatis calamitates. Atque ego quidem ea, quam viuus erga vos geſſi, ductus beneuolentia, nunc quoque non expectatus adſum; &, quid in rem ſit veſtram, monui.

A vo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

A vobis autem peto, ne diutius me trahatis: ſed, re recta via putata, mihi obſequamini, & bono cum omine infantem tradatis. non enim licet mihi longiorem moram producere, propter dominos, qui ſub terra ſunt. Hæc locutus, aliquantulum quieuit: expectans, quid ad poſtulata ſua eſſent reſponſuri. Non defuerunt, qui tradendum ei infantem, itáque & monſtrum, & qui apparuiſſet genium, auerruncandum eſſe cenſerent. ſed maxima pars eam ſententiam impugnabat: ac per ocium de re tanta, & quæ haberet explicatus difficillimos, deliberandum contendebat. Cernens ergo Polycritus, eos ſibi animum non aduertere, ſed conſilium ipſius impedire, rurſum ita locutus eſt: Itaque ergo, ciues, ſi quid ob conſilij prauitatem vobis aduerſi eueniet, non mihi id, ſed fortunæ, imputate, quæ vos ita ad deteriora ducit:

οὖν ὑμᾶς ἀξιῶ, μὴ πλείω με χρόνον παρέλκειν, ἀλλὰ βουλευσαμένους ὀρθῶς, καὶ πειθέντας τοῖς εἰρημένοις ὑπ' ἐμοῦ, δοῦναί μοι μετ' εὐφημίας τὸ παιδίον. Οὐ γὰρ ἐνδέχεταί μοι πλείονα μηκύνειν χρόνον διὰ τοὺς κατὰ γῆν ὑπάρχοντας δεσπότας. Ταῦτα δὲ εἰπὼν, ἡσυχίαν ἔσχεν ἐπ' ὀλίγον, καραδοκῶν ποίαν ποτὲ ἐξοίσωσιν αὐτῷ γνώμην περὶ τῶν ἀξιουμένων. τινὲς μὲν οὖν ᾤοντο, δεῖν ἀποδοῦναι τὸ παιδίον, καὶ ἀφοσιώσασθαι τότε φάσμα, καὶ τὸν ἐπιστάντα δαίμονα. οἱ δὲ πλεῖστοι ἀντέλεγον, ἐπὶ σχολῆς δεῖν βουλεύσασθαι φάσκοντες, ὡς ὄντος μεγάλου τοῦ πράγματος, καὶ οὐ τῆς τυχούσης αὐτοῖς ἀπορίας. Συνιδὼν δὲ αὐτοὺς οὐ προσέχοντας, ἀλλ' ἐμποδίζοντας αὐτοῦ τὴν βούλησιν, ἐφθέγξατο αὖθις τάδε. Ἀλλ' οὖν γε, ὦ ἄνδρες πολῖται, ἐὰν ὑμῖν συμβαίνῃ τι τῶν δυσχερεστέρων διὰ τὴν ἀβουλίαν, μὴ ἐμὲ αἰτιᾶσθε, ἀλλὰ τὴν τύχην, τὴν οὕτως ἐπὶ τὸ χεῖρον ὑμᾶς προδηγοῦσαν.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

ἥτις, ἐναντιουμένη κἀμοὶ, παρανομεῖν ἀναγκάζει με εἰς τὸ ἴδιον τέκνον. Τοῦ δὲ ὄχλου συνδραμόντος, καὶ περὶ τὴν ἄρσιν τοῦ τέρατος ἔχοντος, ἐπιλαβόμενος τοῦ παιδίου, καὶ τῶν πλείστων αὐτῶν ἀνείρξας ἰταμώτερον, διέσπασέ τε αὐτὸ καὶ ἤσθιε· κραυγῆς δὲ γινομένης, καὶ λίθων ἐπ᾽ αὐτὸν ἐκριπτομένων, ὑπελάμβανον τροπὴν αὐτοῦ ποιήσασθαι. ὁ δὲ ἄπληκτος ὢν ὑπὸ τῶν λίθων, τὸ σῶμα πᾶν τοῦ παιδίου κατανάλωσε πλὴν τῆς κεφαλῆς, καὶ αὐτίκα ἀφανὴς ἐγένετο. Δυσφορούντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τοῖς γινομένοις καὶ ἐν ἀπορίᾳ καθεστηκότων οὐ τῇ τυχούσῃ, βουλομένων τε ἀποστεῖλαι εἰς Δελφοὺς, φθέγγεται ἡ κεφαλὴ τοῦ παιδίου, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κειμένη, καὶ λέγει χρησμῷ τὰ ἀποβησόμενα·

Ὦ πολυύμνητον ναίων χθόνα λαὸς ἀπείρων,
Μὴ στεῖχ᾽ ἐς Φοίβου τέμενος, ναόν τε θυώδη·
Οὐ γάρ σοι καθαραὶ χέρες αἵματος αἰθέρ᾽ ἔχουσιν,

Ἀλλὰ

quæ, mihi quoq; aduerſa, in prolem meam me nefarium reddit. Concurrente ad hæc verba turba, & tollere monſtrum conante, arripiens infantem, & pleroſque ferocius abigens, diſcerpſit eum, ac vorauit. Clamorem multitudo ſuſtulit, lapidibuſque eum coniectis arcere aggreſſa eſt: verùm ille, nullis ſaxorum obnoxius ictibus, totum infantis corpus, demto capite, abſumpſit, ſubitoq; euanuit. Quod factum cum Aetoli ægrè ferrent, & in anxietatem haud mediocrem venirent, Delphoſq́ue mittere vellent, caput infantis, in ſolo iacens, loquitur, & oraculo futura indicat:

O populoſa colens famoſas natio terras,
Non lucos adeas Phœbi, & fragrantia templa:
Namque manus tibi pollutæ tolluntur in auras,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Ante pedeſque nefas poſitum via publica tangit.

Mitte iter ad tripodes, atque ex me diſce futura:

Nam tibi fata canam, quæ ſint venturaque dicam.

Hec vbi lux primùm reuoluto illuxerit anno,

Corpora Locrorum ſimul Aetolûmque Mineruæ

Paſſim morte atra ſternentur plurima iuſſu,

Interitus animæ expertes poſt funera viuent.

Nec requies erit vlla mali, vel paruula, vobis;

Nam iam nunc cædis ſtillæ caput omne perrant,

Omnia nox tegit, & nimbus ſuper incidit ater.

Quiſque domi viduus ſua membra in limine ponet,

Nulla

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Ἀλλὰ μύσος περιπάρθιθε ποδῶν ἔντοσθε κελεύθου.
Φράζεο δ' ἐξ ἐμέθεν, τρίποδος δ' ἀπόλειπε κέλευθον,
Μαντοσύνης πᾶσαν γὰρ ἐφετμήν σοι καταλέξω.
Ἤματι καὶ τούτῳ περιτελλομένου ἐνιαυτοῦ,
Ὤρισαι πᾶσιν θάνατος (ψυχαὶ δὲ βίονται)
Λοκρῶν Αἰτωλῶν τ' ἀναμὶξ βουλῆσιν Ἀθήνης,
Οὐδ' ἀναπαύλησις κακοῦ ἔσεται, οὐδ' ἠβαιόν.
Ἤδη γὰρ ψεκάδες φονικαὶ κατὰ κρᾶτα κέχυνται·
Νὺξ δὲ ἐπὶ πάντα κέκευθε, μέλας δ' ἐπιδέδρομεν αἰθήρ·
Αὐτίκα νὺξ δὲ ἔρεβος πᾶσαν κατὰ γαῖαν ὄρωρεν,
Χήρη δ' οἶκοι πάντες ἐπ' οὐδεὶ γυῖα κλινοῦσιν,

Οὐδὲ γυνὴ πένθος ποτὲ λείψεται, οὐ-
δέ νυ παῖδες,
Ἐν μεγάροις γόωσι φίλους πατέρας πε-
ριφῦντες·
Τοῖον γὰρ τόδε κῦμα κατέδραμε πᾶσι
κατ' ἄκρης.
Αἲ αἲ πατρίδ' ἐμὴν αἰεὶ στένω, αἰνὰ πα-
θοῦσαν,
Μητέρα τ' αἰνοτάτην, ἣν ὕστερον ἔκλυ-
σεν αἰών,
Νώνυμόν τε θεοὶ τεύξουσιν θήσουσιν ἅπαντες·
Λοκρῶν τ' Αἰτωλῶν τ' ὅπι που καὶ σπέρμα
λίποιτο,
Οὔνεκ' ἐμὴν κεφαλὴν λίποι αἰών, οὐδέ
νυ πάντα
Σώματος ἠφάνικεν μέλε' ἄκειτα, λεῖ-
πε δὲ γαῖαν,
Ἀλλά γ' ἐμὴν κεφαλὴν θέμεν' ἠοῖ
φαινομένηφι·
Μὴ δέ θ' ὑπὸ ζοφερὴν γαῖαν κατα-
κρυπτέμεν ἔνδον·

Αὐτοὺς

Nulla virum mulier lugebit, nulla parentes
Vſque amplexa ſuos deflebit funera proles:
Vſque adeò cunctos lethalis proluet æſtus.
Heu patriam ſemper gemo, tam crudelia paſſam;
Et miſeram matrem, quæ mortem poſtmodò obiuit.
Obſcuros etiam ſuperi, & ſine nomine ponent,
Aetolo & Locro quidquid de ſemine fiet.
Vita meo capiti ſuperat quia, nec mea membra
Protinus à terris aboleuit cuncta recedens;
Vos caput auroræ iubeo hoc exponere luci,
Nec terræ infoſſum nigris celare cauernis:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Atque ex hinc patria iubeo migrare relicta,
Palladis ad populumque & cultas pergere terras,
Effugium lethi ſi quod fors fata miniſtrent.

Audito hoc Aetoli oraculo, vxores, infantes, & ſenio prouectos expoſuerunt, quò quiſque potuit: ipſi manſerunt domi, &, quid futurum eſſet, expectauerunt. Contigit autem, vt anno proximo inter Aetolos & Acarnanes bellum exiſteret, & vtrinque magna fieret clades.

CAP. III.

Narrat etiam Antiſthenes philoſophus Peripateticus, Acilium Glabrionem conſulem cum legatis Porcio Catone & L. Valerio Flacco, prælio congreſſum cum Antiocho apud Thermopylas, acriter pugnaſſe, & milites Antiochi coëgiſſe arma abijcere. Ipſum Antiochum primum cum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Αὐτοὺς δὲ προλιπόντας ἑὸν χῶρον μετ' ὄπισθεν,
Στείχειν εἰς ἄλλον χῶρον καὶ λαὸν Ἀθήνης,
Εἴ τινά που θανάτοιο λύσιν κατὰ μοῖραν ἔλησθε.

Ἀκούσαντες δὲ οἱ Αἰτωλοὶ τοῦ χρησμοῦ, γυναῖκας μὲν, καὶ τὰ νήπια τέκνα, τούς τε ὑπεργήρως, ὑπεξέθεντο οὗ ἕκαστος ἐδύνατο· αὐτοὶ δὲ ἔμενον, καραδοκοῦντες τὸ ἀποβησόμενον. καὶ συνέβη τῷ ἑξῆς ἔτει Αἰτωλοῖς καὶ Ἀκαρνᾶσι συστῆναι πόλεμον, καὶ φθορὰν πολλὴν ἑκατέρων γενέσθαι.

ΚΕΦ. Γ'.

Ἱστορεῖ δὲ καὶ Ἀντισθένης Περιπατητικὸς φιλόσοφος, Ἀκείλιον Γλαβρίωνα τὸν ὕπατον, μετὰ πρεσβευτῶν Πορκίου Κάτωνος, καὶ Λουκίου Οὐαλερίου Φλάκκου, παραταξάμενον Ἀντιόχῳ ἐν Θερμοπύλαις, γενναίως τε ἀγωνισάμενον, βιάσασθαι, ῥῖψαι μὲν τὰ ὅπλα τοὺς μετ' Ἀντιόχου· αὐτὸν δὲ, τὰ μὲν πρῶτα

εἰς Ἰταλίαν, μετὰ πεντακοσίων ὑπασπιστῶν, φυγεῖν· ἐκεῖθεν δὲ πάλιν εἰς Ἔφεσον ἀναγκάσαι ὑπεξελθεῖν. ὁ δὲ Ἀκίλιος, Κάτωνα μὲν εἰς Ῥώμην ἀπέστειλεν, ἀπαγγελοῦντα τὴν νίκην· αὐτὸς δὲ, ἐπ᾽ Αἰτωλοὺς καθ᾽ Ἡράκλειαν ἐστράτευσεν, ἣν ἐξ εὐμαροῦς ἔλαβεν. ἐν δὲ τῇ παρατάξει, τῇ γενομένῃ πρὸς Ἀντιόχον ἐν Θερμοπύλαις, ἐπιφανέστατα σημεῖα ἐγένετο Ῥωμαίοις. ἐπιφανέντος γὰρ Ἀντιόχου, καὶ φυγόντος τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ, ἐγίνοντο οἱ Ῥωμαῖοι περὶ ἀναίρεσιν τῶν ἐκ τῆς σφετέρας δυνάμεως πεπτωκότων, καὶ περὶ συλλογὴν λαφύρων τε, καὶ σκύλων, καὶ αἰχμαλώτων. Βούπλαγος δέ τις, τῶν ἀπὸ Συρίας ἱππάρχης, τιμώμενος παρὰ τῷ βασιλεῖ Ἀντιόχῳ, ἔπεσε καὶ αὐτὸς, γενναίως ἀγωνισάμενος. ἀναιρουμένων δὲ τῶν Ῥωμαίων πάντα τὰ σκῦλα, καὶ μεσούσης τῆς ἡμέρας, ἀνέστη ὁ Βούπλαγος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἔχων τραύματα δέκα δύο· καὶ παραγενόμενος εἰς τὸ στρατόπεδον αὐτῶν, ἀνεῖπε λεπτῇ φωνῇ τούσδε τοὺς στίχους·

Παῦσαι

cum 10·ſatellitibus in Aetoliam fugiſſe, inde compulſum Epheſum diſcedere. Acilius (vt is narrat) Catonem, victoriæ nunciandæ cauſa, Romam miſit; ipſe in Aetolos mouit: & Heracleam adortus, nullo negotio cepit. In pugna autem apud Thermopylas, Romanis ſigna illuſtriſſima ſunt facta. Nam cum ſe oſtendiſſet ipſis Antiochus, ac fugiſſet: poſtridie Romani ſe colligendis ijs, qui ab ipſorum parte ceciderant, tum legendis ſpolijs, atque exuuijs, & captiuis, dederunt. Ibi Buplagus quidam Syrus, qui magno in precio apud Antiochum fuerat, turmamque equorum duxerat, fortiterque prœlians ceciderat, Romanis, cum omnia ſpolia legiſſent, media die è mortuis ſurrexit, vulneribus affectus XII, & in caſtra eorum aduenit, atque hos verſus exili voce pronunciauit:

Deſiſte ad manes turbam ſpoliare profe-
ctam:
Succenſet Jupiter iam nunc, facta impia cer-
nens,
Iratus cædem ob legionis , & ob tua fa-
cta;
Immanem gentemque tuas immittet in
oras,
Imperio tibi quæ tua facta rependat ad-
emto.

Perturbati his verbis duces, celeriter multitudinem in concionem conuocarunt, ac de ſpectro conſultarunt. Placuit, vt Buplagus, ſtatim à recitatis verſibus extinctus, cremaretur, ac ſepeliretur; luſtraretur exercitus, Ioui Auerruncatori ſacrum fieret: mitterenturque Delphos, qui, quid agendum

Παῦσαι σκυλεύων στρατὸν ἄϊδος εἰς
χθόνα βάντα,
Ἤδη γὰρ Κρονίδης νεμεσᾷ Ζεὺς, μέρμερα λεύσσων,
Μηνίει δὲ φόνῳ στρατιᾶς, καὶ σοῖσιν ἐπ' ἔργοις,
Καὶ πέμψει φῦλον θρασυκάρδιον εἰς χθόνα τὴν σὴν,
Οἵ σ' ἀρχῆς παύσουσιν, ἀμείψῃ δ' οἷά γ' ἔρεξας.

Ταραχθέντες δὲ οἱ στρατηγοὶ ἐπὶ τοῖς ῥηθεῖσιν, διὰ ταχέων συνήγαγον τὸ πλῆθος εἰς ἐκκλησίαν. καὶ ἐβουλεύοντο περὶ τοῦ γεγονότος φάσματος. ἔδοξεν οὖν, τὸν μὲν Βούπλαγον, παραχρῆμα μετὰ τὰ λεχθέντα ἔπη ἀποπνεύσαντα, κατακαύσαντας θάψαι. καθαρμὸν δὲ ποιήσαντας τοῦ στρατοπέδου, θῦσαι Διῒ Ἀποτροπαίῳ, καὶ πέμψαι εἰς Δελφοὺς, ἐρωτήσοντας τὸν θεὸν, τί χρὴ ποιεῖν. Παραγενομένων δὲ Πυθῶδε τῶν θεωρῶν, καὶ πυνθανομένων, τί

ποιητέον, ἀνεῖπεν ἡ Πυθία τόνδε τὸν χρησμόν·

Ἴσχεο νῦν, Ῥωμαῖε, δίκη δέ τι ἔμμονος ἔστω,
Μή σοι ἐφορμήσῃ Παλλὰς πολὺ φέρτερον Ἄρη·
Χηρώσῃ δ᾽ ἀγοράς· σὺ δέ, νήπιε, πολλὰ μογήσας,
Ἴξεαι ἐς χώρην τὴν σήν, πολὺν ὄλβον ὀλέσας.

Ἀκούσαντες οὖν τοῦ λόγου τούτου, τὸ μὲν ἐπιστρατεῦσαι ἐπί τινα τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ κατοικούντων, ἀπέγνωσαν τὸ παράπαν· ἀναζεύξαντες δὲ ἀπὸ τοῦ προειρημένου τόπου, παρεγένοντο ἐπὶ Ναύπακτον τῆς Αἰτωλίας, ὅ ἐστιν ἱερὸν κοινὸν τῶν Ἑλλήνων, εὐτρεπίζοντες θυσίας δημοτελεῖς, ἀπαρχάς τε, ἐξ ἔθους. Τούτων δὲ ἐπιτελουμένων, ὁ στρατηγὸς Πόπλιος, ἐμμανὴς γενόμενος, καὶ παράφρων, ἀποφθέγγετο πολλά τινα ἐνθουσιωδῶς, τὰ μὲν ἐν μέτρῳ, ἐστὶν δ᾽ ἃ καταλογάδην. διαγγελθέν-

dum eſſet, perquirerent. Conſultoribus Pythia ſic reſpondit:

Deſine nunc, Romane, & ius fac ſit tibi cordi,
Ne longè maiori inſtructum robore Martem
Jmmittat Pallas tibi, qui fora ciuibus atrox
Atque domos viduet. poſt multos, ſtulte, labores
Amiſſis opibus repetes tua limina magnis.

Quo audito, Romani omne conſilium expeditionis, in aliquem Europæ habitatorem ſuſcipiendæ, abiecerunt: &, motis caſtris, à dicto loco Naupactum venerunt, Aetoliæ vrbem, vbi commune eſt Græcorum templum; ibiq́ue ſacrificia publica, & primitias, de more adornarunt. Hæc cum celebrarentur, imperator Publius, inſania correptus, multa diuino animi inſtinctu pronunciauit; quædam verſibus, alia ſoluta oratione. Quæ res

cum

cum eſſet indicata multitudini, omnes ad Publij tentorium concurrerunt, ſimul & conſternati, atque dolore affecti, eo quòd optimus ipſorum dux, atque peritiſſimus, in eam deueniſſet miſeriam: & cupientes audire, quæ diceret. & tantus fuit concurſus, vt quidam, vehementius preſſi, ſuffocarentur. Verſus, quos ille pronunciauit, cum eſſent adhuc in tentorio, hi ſunt:

Eheu quàm dirum Pallas tibi, patria, Martem
Immittet, poſtquàm Auſonias remeâris ad vrbes,
Deuaſtata Aſia natale ſolumque beata,
Thrinaciamque, Deûm quam rex fundauit, amœnam.
Nam procul ex Aſia, quâ ſunt Hyperionis ortus,
Adueniet grauis, atque animis exercitus ingens,

Traiecto-

γελθέντος δὲ τοῦ πλήθει τοῦ πράγματος, συνέθεον πάντες πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ Ποπλίου, ἅμα μὲν ὑπαγωνιῶντες καὶ ἐκπεπληγμένοι, ἐπὶ τῷ τὸν κράτιστον αὐτῶν, καὶ δυνάμενον ἀφηγεῖσθαι μετ' ἐμπειρίας, ἠτυχηκέναι· ἅμα δὲ ἀκούειν βουλόμενοι τὰ λεγόμενα· ὥστε τινας αὐτῶν πεσόντας βιαιότερον, ἀποπνιγῆναι. Τὰ μὲν οὖν ἐν μέτρῳ ῥηθέντα ὑπ' αὐτοῦ, ἔτι ὄντων ἐν τῇ σκηνῇ, ἐστὶν τάδε.

Ὦ πατρὶς, οἷόν σοι λυγρὸν φέρει Ἄρη Ἀθήνη,
Ἡνίκα πορθήσασ' Ἀσίην πολύολβον ἵκηαι
Ἰταλίην ἐς γαῖαν, ἐϋστεφάνους τε πόληας,
Θρινακίην νῆσον πολυήρατον, ἣν κτίσατο Ζεύς.
Ἥξει γὰρ στρατιὴ πολυφέρτατος, ὀβριμόθυμος,
Τηλόθεν ἐξ Ἀσίης, ὅθεν ἡλίου ἀντολαί εἰσιν,

Καὶ βασιλεὺς διαβὰς στεινὸν πόρον Ἑλλησπόντου,
Ὅρκια πιστὰ ταμεῖ πρὸς κοίρανον Ἠπειρώτην.
Ἄξει δ' εἰς Ἀσίην στρατιὴν ἀνάριθμον, ἀγείρας
Πάντοθεν ἐκ τ' Ἀσίης ἠδ' Εὐρώπης ἐρατεινῆς,
Καί σε δαμᾷ· χήρους δ' οἴκους, καὶ τείχεα, θήσει·
Δουλοσύνην δ' ἐπὶ πᾶσιν ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας
Τεύξει, μήνιδος οὕνεκ' Ἀθηναίης μεγαθύμου.

Ἀνειπὼν δὲ τοὺς στίχους τούτους, ὥρμησεν ἐκ τῆς σκηνῆς ἐν χιτῶνι, καὶ ἀπεφθέγγετο καταλογάδην τάδε. Μηνύομεν, ὦ ἄνδρες στρατιῶται, καὶ πολῖται, διαβάντας ἐπὶ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν, νικῆσαι ὑμᾶς τὸν βασιλέα Ἀντίοχον, ναυμαχήσαντάς τε καὶ πεζῇ παραταξαμένους· κυριεῦσαι δὲ τῆς ἐπὶ τάδε τοῦ

Ταύρου

Traiectoque freto rex anguſti Helleſponti
Cum domino Epiri firmiſſima fœdera iunget,
Inque Aſiam innumero conflatas milite turbas
Ex Aſia, Europæque educet finibus amplæ.
Te ſubiget, viduaſque domos, muroſque, relinquet;
Seruitioque premet, ſpe libertatis ademta.
Atque hæc ob ſæuam fient Tritonidis iram.

His pronunciatis, tunicatus è tentorio ſe proripuit, & ſoluta oratione ita eſt locutus: Significamus, milites, atque ciues, vos ex Europa in Aſiam digreſſos, Antiochum regem terra marique commiſſis ſuperaſſe prælijs: ſubegiſſe quidquid eſt citra

Taurum regionis, & vrbium in ea conditarum, expulſo in Syriam Antiocho: regionem eam, & vrbes, Attali filijs vos tradidiſſe: Galatas, qui in Aſia degunt, vobiſcum pugna congreſſos ſuccubuiſſe: mulieres eorum, liberos, & omnia impedimenta vos cepiſſe, & in Europam duxiſſe. A Thracibus, qui in Europa oram Propontidis & Helleſponti accolunt, redeuntes vos, apud Ænianum regionem inuaſum iri, & eos nonnullis occiſis partem prædæ vobis erepturos: reliquis Romam perlatis cum rege Antiocho fœdus extiturum, ea conditione, vt is certam pendat pecuniam, & quadam regione cedat. His dictis, magna voce in hæc verba clamauit: Video ex Aſia traijcere exercitus ferreis pectoribus, regeſque in vnum conductos, & gentes varias in Europam,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Ταύτης χώρας πάσης, καὶ τῶν πόλεων τῶν ἐκτισμένων ἐν αὐτῇ, ἐκβαλόντας τὸν Ἀντίοχον εἰς Συρίαν. ταύτην δὲ παραδοθῆναι, καὶ τὰς πόλεις, τοῖς Ἀττάλου υἱοῖς. Γαλάτας δὲ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ Ἀσίᾳ, παραταξαμένους πρὸς ὑμᾶς, ἡττηθῆναι. τῶν δὲ γυναικῶν, καὶ τέκνων, καὶ τῆς ἀποσκευῆς πάσης, κυριεῦσαι ὑμᾶς, καὶ ἀγαγεῖν εἰς τὴν Εὐρώπην· τοὺς δὲ κατοικοῦντας ἐν τῇ Εὐρώπῃ τὴν παραλίαν Θρᾶκας, τῆς τε Προποντίδος καὶ Ἑλλησπόντου, ἀναλύουσιν ὑμῖν ἀπὸ τῆς στρατείας, ἐπίθεσιν ποιήσεσθαι περὶ τὴν τῶν Αἰνιάνων χώραν, καί τινας διαφθείραντας, ἀφελέσθαι μέρος τι τῆς προνομῆς· δηλωθέντων δὲ τῶν ἄλλων, καὶ κομισθέντων εἰς Ῥώμην, ἔσεσθαι συνθήκας πρὸς βασιλέα Ἀντίοχον, ἐφ᾽ ᾧ χρήματα μὲν εἰσοίσει, καὶ χώρας τινὸς ἀποστήσεται. Ἀναγορεύσας δὲ ταῦτα, ἀνακεκράγει μεγάλῃ τῇ φωνῇ, λέγων τάδε. Ἐκ τῆς Ἀσίας ὁρῶ διαβαινούσας δυνάμεις χαλκοστέρνους, καὶ βασιλέας ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνα-

συναγομένους, καὶ ἔθνη παντοδαπὰ ἐπὶ τὴν Εὐρώπην, ἵππων τε κτύπον, δοράτων τε ψόφον, καὶ φόνον αἱματόφυρτον, ληλασίαν τε δηίων, πτῶσίς τε πύργων, καὶ τειχῶν κατασκαφάς, ἐρημίαν τε χθονὸς ἀμυθήτου. Ταῦτα δὲ εἰπών, ἔλεξεν αὖθις ἐν ἔπεσι τάδε·

Ἡνίκα Νισαῖαι χρυσάμπυκες ἔρχεται ἵπποι
Βῶσιν ἐπὶ χθόνα δῖαν, ἑὴν προλιπόντες ἐφέδρην,
Οὕς ποτ' ἐν ἄστει τεῦξε Συρηκοσίων πολυόλβων
Δαίδαλος Ἠετίων, φιλίαν πολυήρατον αὔξων,
Δαῖτ' ἐπὶ χαλκείῃ, δεσμοῖς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴαλλεν,
Χρύσεον ἐν δ' αὐτῶν πᾶσιν Ὑπερίονος υἱὸν
Ἥρμοζεν, ἀκτίνεσσι, καὶ ὄμμασι, μαρμαίροντα.
Καὶ τότε σοί, Ῥώμη, χαλέπ' ἄλγεα πάντα τελεῖται.

Ἥξει

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

pam, ſtrepitumque equorum, & haſtarum fragorem, cædem cruentam, prædationem grauem, ruinam turrium, & murorum deiectiones, ac euaſtationem immenſæ terræ. Secundum hæc rurſum verſus protulit, quorum hæc fuit ſententia:

Niſææ quando frenis auroque ſuperbæ
Egredientur equæ proprijs de ſedibus albæ,
Arte Syracuſis quas in locupletibus olim
Dædalus Eetion iucundæ nobile pignus
Fecit amicitiæ, præſepia ad ærea ſtantes,
Aureaque inter ſe connectunt vincula cunctas:
Quis ſuper inſignis radijs, oculoſque coruſcans,
Inuehitur famoſi Hyperionis inclyta proles;
Tum grauium te, Roma, attinget ſumma malorum.

Nam

Nam magnus veniens exercitus omnia perdet.
Ciuibus orbabit fora, & vrbes igne cremabit,
Sanguineq́ue implebit riuos, & ſanguine manes,
Seruitioq́ue premet, ſpe libertatis ademta.
Nulla virum è bello reducem tunc fœmina diro
Excipiet: Pluto nigro ſed triſtis amictu
Sub terras rapiet natos, matreſq́ue, patreſq́ue,
Marſq́ue peregrinis coget ſeruire relictos.

Sic fatus, conticuit: egreſſuſq́ue caſtris, quercum quandam conſcendit. ſequentemq́ue multitudinem aduocans, hæc dixit: Mihi quidem, Quirites, cæteriq́ue milites,

Ἥξει γὰρ στρατὸς εὐρὺς, ὃς οὐ χθόνα πᾶσαν ὀλέσσει,
Χηρώσει δ' ἀγορὰς, ἄστη δέ τε πυρπολαθήσει·
Αἵματι δὲ πλήσει ποταμοὺς, πλήσει δὲ καὶ ἅδην·
Δουλοσύνην τ' οἰκτρὴν, στυγερὴν, ἀτέκμαρτον ἐφέσσει.
Οὐδὲ γυνὴ πόσιν ὅν γ' ὑποδέξεται ἐκ πολέμοιο
Νοστήσαντ', Ἀΐδης δὲ καταχθόνιος, μελανείμων,
Ἕξει ἐνὶ φθιμένοισιν ὁμοῦ τέκνα μητρὸς ἀπούρας.
Ἄρης δ' ἀλλοδαποῖς περιθήσει δούλιον ἦμαρ.

Ἀποφθεγξάμενος δὲ ταῦτα, ἐσιώπησεν, καὶ πορευθεὶς ἔξω τοῦ στρατοπέδου, ἀνέβη ἐπί τινα δρῦν. ἐπακολουθήσαντος δὲ τοῦ ὄχλου, προσεκαλέσατο αὐτοὺς, καὶ εἶπε τάδε· Ἐμοὶ μὲν, ὦ ἄνδρες Ῥωμαῖοι, καὶ οἱ λοιποὶ

στρατιώταις, καθήκει τελευτήσαντι ὑπὸ λύκου πυρροῦ εὐμεγέθους καταβρωθῆναι ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ· ὑμεῖς δὲ, τὰ ῥηθέντα ὑπ' ἐμοῦ γινώσκετε συμβησόμενα ὑμῖν πάντα, τεκμηρίοις χρώμενοι τῇ νῦν ἐσομένῃ ἐπιφανείᾳ τοῦ θηρίου τε καὶ τῇ ἐμῇ ἀναιρέσει, ὅτι ἀληθῆ εἴρηκα, ἔκ τινος θείας ὑποδείξεως. Τοσαῦτα δὲ εἰπὼν, ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἀποστῆναι, καὶ μηδένα κωλῦσαι τὸ θηρίον προσελθεῖν, φάσκων· ἐὰν ἀποστρέψωσιν, οὐ συνοίσειν αὐτοῖς. ποιήσαντος δὲ τοῦ πλήθους τὸ προσαχθὲν, οὐκ εἰς μακρὰν παραγίνεται ὁ λύκος. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Πόπλιος, κατέβη ἀπὸ τῆς δρυὸς, καὶ ἔπεσεν ὕπτιος· ὁ δὲ λύκος, ἀνασχίσας αὐτὸν, κατεδαίνυτο πάντων ὁρώντων. ἀναλώσας δὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ, πλὴν τῆς κεφαλῆς, ἐτράπετο εἰς τὸ ὄρος. Προσελθόντος δὲ τοῦ ὄχλου, καὶ βουλομένου ἀνελέσθαι τὰ ἀπολελειμμένα, κτερίσαι τε αὐτὸν νομίμως· ἡ κεφαλὴ, κειμένη ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνεῖπε τοὺς στίχους τούτους.

lites, conuenit vt à lupo ruſo magno vorer hodie. Vos autem ſcitote, euentura vobis omnia, quæ prædixi: ac vera me, numine quodam demonſtrante, prædixiſſe, hoc certiſſimo intelligite ſigno, quòd mox lupus aderit, & me interficiet. Hæc locutus, diſcedere eos iuſſit, & lupum non impedire, quo minus accedat, dicens: ſi eum arcerent, malè id ipſis verſurum. Obtemperante dictis multitudine, paulo pòſt acceſſit lupus. quem quum videret Publius, de quercu deſcendit, & ſupinus concidit. lupus autem eum laniauit, & vorauit, omnibus videntibus. cumq́ue, præter caput, omnia conſumpſiſſet, montem petijt. Porrò turba accedente, & reliquias tollere, ac ſepelire, vti leges iubebant, volente; caput, humi iacens, hoc carmen pronunciauit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Non continge caput noſtrum; fas non ſinit illos,
Quos animo inſenſo Iouis odit filia Pallas,
Contrectare caput ſacrum. tu tangere ceſſa,
Et, quæ vera canam tibi nunc, oracula ſerua.
Dirus in has mittet Mars agmina fortia terras,
Qui nigrum armatas turbas demittet ad Orcum;
Proſternetque ſolo turres, & mœnia longa:
Noſtras diuitias, teneram & cum coniuge prolem
Abripiens, Aſiæ vehet ille per æquor in oras.
Hæc tibi fata canit veracia Phœbus Apollo
Pythius. is forti miſſo me, crede, miniſtro
Ad ſedes duxit, quas obtinuêre beati,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Μὴ ψαῦ' ἡμετέρης κεφαλῆς· οὐ γὰρ θέ-
μις ἐστὶν
Οἷσιν Ἀθηναίη χόλον ἄγριον ἐν φρεσὶ
θῆκεν,
Ἅπτεσθαι θείοιο καρήατος, ἀλλὰ πέ-
παυσο·
Μαντοσύνην τ' ἐπάκουσον, ἀληθέα ἤπερ
ἐρεῖ σοι.
Ἥξει γὰρ χθόνα τήνδε πολὺς καὶ καρ-
τερὸς Ἄρης·
Ὃς λαὸν μὲν ἔνοπλον ὑπὸ σκότον ἀΐδι
πέμψει,
Ῥήξει δ' αὖ λιθίνους πύργους, καὶ τείχεα
μακρά·
Ὄλβον δ' ἡμέτερον, καὶ νήπια τέκν', ἀλό-
χους τε
Μάρψας, εἰς Ἀσίην ἄξει, διὰ κῦμα πε-
ρήσας·
Ταῦτά σοι εἴρηκεν νημερτέα Φοῖβος Ἀ-
πόλλων
Πύθιος, ὅς μοι ἑὸν κρατερὸν θεράποντ'
ἐπιπέμψας,

Ἤγαγεν εἰς μακάρων τε δόμους καὶ
Περσεφονείης.

Ἀκούσαντες δὲ τῶν ἐπῶν τούτων, οὐ μετρίως ἐταράχθησαν. ἱδρυσάμενοί τε ναὸν Ἀπόλλωνος Λυκίου, καὶ βωμὸν, ὅπου ἔκειτο ἡ κεφαλὴ, ἐνέβησαν εἰς τὰς ναῦς, καὶ ἀπέπλεον ἕκαστος ἐπὶ τὰς ἑαυτῶν πατρίδας. καὶ συνέβη ἅπαντα, τὰ ὑπὸ τοῦ Ποπλίου ῥηθέντα γενέσθαι.

ΚΕΦ. Δ'.

Ἱστορεῖ δὲ καὶ Ἡσίοδος, καὶ Δικαίαρχος, καὶ Κλίταρχος, καὶ Καλλίμαχος, καὶ ἄλλοι τινὲς, περὶ Τειρεσίου τάδε. Τειρεσίαν, τὸν Εὐμάρους, ἐν Ἀρκαδίᾳ ἄνδρα, ὄντα ἐν τῷ ὄρει τῷ ἐν Κυλλήνῃ, ὄφεις ἰδόντα ὀχεύοντας, τρῶσαι τὸν ἕτερον, καὶ παραχρῆμα μεταβαλεῖν τὴν ἰδέαν· γενέσθαι γὰρ ἐξ ἀνδρὸς γυναῖκα, καὶ μιχθῆναι ἀνδρί. τοῦ δὲ Ἀπόλλωνος αὐτῷ χρήσαντος, ὡς ἐὰν, τηρήσας ὀχεύοντας, ὁμοίως τρώσῃ τὸν ἕνα, ἔσται οἷος ἦν· παραφυλά-

φυλά-

Quâ manes inter Proſerpina candida
regnat.

Quod cum audiuiſſet multitudo, non leuiter perturbata, fanum poſuerunt Apollini Lycio, ſiue Lupino: aramq́ue, eo loco, vbi caput iacebat. tum, nauibus conſcenſis, domum quiſque ſuam nauigarunt. Cæterùm euenerunt omnia, quæ erant à Publio prædicta.

Cap. IV.

Iam Heſiodus, Dicæarchus, Clitarchus, Callimachus, alijq́ue nonnulli, de Tireſia hæc narrant. Tireſiam, Eumaris F. in Arcadia cum eſſet mas, in monte Cyllene ſerpentum, quos coire videbat, alterum vulneraſſe: illicoq́ue, mutato ſexu, in fæminam mutatum eſſe, ac cum viro concubuiſſe. Monitum autem oraculo Apollinis, vt, cum coëuntes ſerpentes iterum deprehendiſſet, alterum itidem ſauciaret, ita

enim

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

enim in priſtinum ſexum rediturum, obſeruata opportunitate, conſilium Dei fuiſſe exſecutum, itaque recuperaſſe priſtinam naturam. Porrò Ioue cum Iunone altercante, illoque contendente, plus voluptatis è re venerea fæminas percipere quàm viros, Iunone contrarium aſſerente; placuiſſe, vt accitus ea de re pronunciaret Tireſias, vtpote vtrunque ſexum expertus. Hunc interrogatum, reſpondiſſe; decem in partes voluptate iſta diuiſa, vnam viro, nouem mulieri obtingere. Iunonem iratam, eum oculis confoſſis excœcaſſe: Iouem ei vaticinandi artem dono dediſſe, & vitam VII ſeculorum.

CAP. V.

Iidem perhibent, apud Lapithas Flato regi filiam fuiſſe, nomine Cænidem. cum hac Neptunum congreſſum, promiſiſſe,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

φυλάξαντα τὸν Τειρεσίαν, ποιῆσαι τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ῥηθέντα, καὶ οὕτως κομίσασθαι τὴν ἀρχαίαν φύσιν. Διὸς δὲ ἐρίσαντος Ἥρα, καὶ φαμένου, ἐν ταῖς συνουσίαις πλεονεκτεῖν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀνδρὸς τῇ τῶν ἀφροδισίων ἡδονῆς, καὶ τῆς Ἥρας φασκούσης τὰ ἐναντία, δόξαι αὐτοῖς μεταπεμψαμένοις, ἐρέσθαι τὸν Τειρεσίαν, διὰ τὸ τῶν τρόπων ἀμφοτέρων πεπειρᾶσθαι. τὸν δὲ ἐρωτώμενον, ἀποφήνασθαι· διότι μοιρῶν οὐσῶν δέκα, τὸν ἄνδρα τέρπεσθαι τὴν μίαν, τὴν δὲ γυναῖκα, τὰς ἐννέα. τὴν δὲ Ἥραν, ὀργισθεῖσαν, κατανύξαι αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ ποιῆσαι τυφλόν· τὸν δὲ Δία, δωρήσασθαι αὐτῷ τὴν μαντικὴν, καὶ βιοῦν ἐπὶ γενεὰς ἑπτά.

ΚΕΦ. Ε΄.

Οἱ αὐτοὶ ἱστοροῦσι κατὰ τὴν Λαπιθῶν χώραν γενέσθαι Ἐλάτῳ τῷ βασιλεῖ θυγατέρα, ὀνομαζομένην Καινίδα. ταύτῃ δὲ Πο-

σειδῶνα μιγέντα ἐπαγγείλασθαι, ποιήσειν αὐτὴν, ὃ ἂν ἐθέλῃ· τὴν δὲ ἀξιῶσαι, μεταλλάξαι αὐτὴν εἰς ἄνδρα, ποιῆσαί τε ἄτρωτον. τοῦ δὲ Ποσειδῶνος κατὰ τὸ ἀξιωθὲν ποιήσαντος, μετονομασθῆναι Καινέα.

ΚΕΦ. ϛʹ.

Καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ δὲ, τῇ πρὸς Μαιάνδρῳ ποταμῷ, ἐγένετο ἀνδρόγυνος, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀντιπάτρου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Μάρκου Βινικίου, καὶ Τίτου Στατιλίου Ταύρου, τοῦ Κουρβιλίου ἐπικληθέντος. παρθένος γὰρ, γονέων ἐπισήμων, τρισκαιδεκαέτις ὑπάρχουσα, ὑπὸ πολλῶν ἐμνηστεύετο, οὖσα εὐπρεπής. ὡς δ' ἐνεγγυήθη ᾧ οἱ γονεῖς ἐβούλοντο, ἐνστάσης τῆς ἡμέρας τοῦ γάμου, προϊέναι τοῦ οἴκου μέλλουσα, αἰφνιδίως πόνου ἐμπεσόντος αὐτῇ σφοδροτάτου, ἐξεβόησεν· ἀναλαβόντες δὲ αὐτὴν οἱ προσήκοντες, ἐθεράπευον, ὡς ἀλγήματα ἔχουσαν κοιλίας, καὶ στρόφους τῶν ἐντός· τῆς δὲ ἀλγηδόνος ἐπιμενούσης τρισὶν ἡμέραις

miſiſſe, facturum ſe ei quodcunque vellet. ipſam petijſſe, vt ab eo in virum mutaretur, fieretque invulnerabilis. præſtitiſſe id Neptunum, nomenque viro Cæneus factum.

Cap. VI.

Antiocheæ etiã, quæ eſt ad Mæandrum ſita, homo mixto ſexu, quẽ androgynum appellant, fuit, præſidente Athenis Antipatro: Romæ M. Vinicio, & T. Statilio Tauro, cui Corvilij cognomentum fuit, Coſſ. Etenim virgo quædam, parentibus nata illuſtribus, cum annorum eſſet XIII. multis procis petita ob pulcritudinẽ, poſtquam de parentum ſententia deſponſata eſſet, nuptiarum die appetente domo progreſſura, ſubitò dolore vehementiſſimo correpta, exclamauit. Domeſtici eam reductam in ædes ita curauerunt, vt quæ doloribus ventris, & conuerſionibus inteſtinorum, laboratet. Sed dolore per triduum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

continuum permanente, omnibuſque eum ob caſum anxijs, cruciatibus neque interdiu, neque noctu, remittentibus; cùm omnes eius vrbis medici ipſam curarent, nullam tamen affectus cauſſam inuenirent: quarta die, ſub auroram, intendentibus ſe acriùs doloribus, puellaque magno cum eiulatu exclamante, ſubitò virilia prodierunt, ac è virgine vir eſt factus. qui aliquanto pòſt Romam fuit ad Claudium Cæſarem adductus: atque hic, prodigij iſtius cauſa, in Capitolio Ioui Auerrunco aram poſuit.

Cap. VII.

Alius fuit androgynus Meuaniæ, quæ eſt vrbs Italiæ, in diuerſorio Agrippinæ Auguſtæ, præſide Athenis Dionyſodoro, Romæ D. Iunio Silano Torquato, & Q. Aſterio Antonino Coſſ. Nam virgo quædam, Smyrnæ nata, Philotis nomine, cum matu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

ἡμέραις ἑξῆς, ἀπορίαν τε πᾶσι τοῦ πάθους ποιοῦντος, τῶν πόνων οὔτε νυκτὸς, οὔτε ἡμέρας, ἔνδοσιν λαμβανόντων, καί τοι πᾶσιν μὲν θεραπείαν αὐτῇ προσφερόντων ἐν τῇ πόλει ἰατρῶν, μηδεμίαν δὲ τοῦ πάθους δυναμένων αἰτίαν εὑρεῖν, τῇ τετάρτῃ τῶν ἡμερῶν, περὶ τὸν ὄρθρον, μείζονα τῶν πόνων ἐπίδοσιν λαμβανόντων, σὺν μεγάλῃ οἰμωγῇ ἀνακραγούσης, ἄφνω αὐτῇ ἀρσενικὰ μόρια προέπεσεν, καὶ ἡ κόρη ἀνὴρ ἐγένετο. μετὰ δὲ χρόνον εἰς Ῥώμην ἀνηνέχθη, πρὸς Κλαύδιον καίσαρα. ὁ δὲ, τούτου ἕνεκα τοῦ σημείου, ἐν Καπετωλίῳ Διῒ Ἀλεξικάκῳ ἱδρύσατο βωμόν.

ΚΕΦ. Ζ΄.

Ἐγένετο καὶ ἐν Μηουανίᾳ, πόλει τῆς Ἰταλίας, ἐν Ἀγριππίνης τῆς Σεβαστῆς ἐπαύλει, ἀνδρόγυνος, ἄρχοντος Ἀθήνησι Διονυσοδώρου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Δέκμου Ἰουνίου Σιλανοῦ Τορκουάτου, καὶ Κοΐντου Ἀστερίου Ἀντωνίνου· Φιλωτὶς γάρ τις ὀνόματι παρθένος, Σμυρ-

ναία τὸ γένος, ὡραία πρὸς γάμον, ὑπὸ τῶν γονέων κατηγγεγυημένη ἀνδρὶ, μορίων αὐτῇ προφανέντων ἀῤῥενικῶν, ἀνὴρ ἐγένετο.

ΚΕΦ. Η'.

Καὶ ἄλλος δέ τις ἀνδρόγυνος κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐγένετο ἐν Ἐπιδαύρῳ, γονέων ἀπόρων παῖς, ὃς ἐκαλεῖτο πρότερον Συμφέρουσα· ἀνὴρ δὲ γενόμενος, ὠνομάζετο Συμφέρων· κηπουρῶν δὲ, τὸν βίον διῆγεν.

ΚΕΦ. Θ'.

Καὶ ἐς Λαοδίκειαν δὲ τῆς Συρίας γυνὴ, ὀνόματι Αἰτητὴ, συνοικοῦσα τῷ ἀνδρὶ ἔτι, μετέβαλε τὴν μορφὴν, καὶ μετωνομάσθη Αἰτητὸς, ἀνὴρ γενόμενος· ἄρχοντος Ἀθήνησι Μακρίνου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Λουκίου Λαμία, καὶ Αἰλιανοῦ Οὐέτερος. τοῦτον καὶ αὐτὸς ἐθεασάμην.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

matura viro nuptum tradita eſſet à parentibus, maſculino enato membro, in virum abijt.

Cap. VIII.

Eodemque tempore Epidauri alius fuit androgynus, natus inopibus parentibus, cui nomen prius erat Sympheruſa: in virum autem mutatus, Sympheron cœpit vocari, vitamque colendis hortis triuit.

Cap. IX.

Quin & Laodiceæ, quæ eſt in Syria, mulier Æteta nomine, etiamnum cum marito degens, è fæmina vir extitit, cui nomen Ætetus: præſide Athenis Macrino, Romæ conſulatum gerentibus L. Lamia, & Æliano Vetere. Hunc ipſe quoque vidi.

Cap.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

CAP. X.

Fuit & Romæ androgynus, præſide Athenis Iaſone: Romæ M. Platio, & Sex. Carminio, Hyæo, ac M. Fuluio Flacco Coſſ. Quam ob cauſam Senatus iuſſit, à ſacerdotibus Sibyllæ oracula recitari, atque exponi. Sunt autem hæc.

Omnia prodigia, & fatales ordine caſus,
Tela mea expediet, ſi condita mente tenebis.
Roma mihi parens. Nam partum fæmina quondam
Ancipitis ſexus edet, cui nulla virilis
Membra abſint ſexus: ſed & omnia protinus adſint
Conſpicienda, gerunt quæ prima ætate puellæ.

Diſce

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

ΚΕΦ. Ι'.

Ἐγεννήθη καὶ ἐπὶ Ῥώμης ἀνδρόγυνος, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἰάσονος, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Μάρκου Πλατίου, καὶ Σέξτου Καρμινίου, Ὑϊαίου, καὶ Μάρκου Φουλβίου Φλάκκου. δι' ἣν αἰτίαν ἡ σύγκλητος ἐκέλευεν τοὺς ἱερομνήμονας ἀναγνῶναι τοὺς Σιβύλλης χρησμοὺς, καὶ ἐξηγήσασθαι τοὺς χρησμούς. εἰσὶν δὲ οἱ χρησμοὶ οἵδε.

Ὅσα τέρα καὶ ὅσα παθήματα δαίμονος αἴσης,
Ἱστὸς ἐμὸς λύσει· τάδ' ἐνὶ φρεσὶν αἴκε νοήσης,
Ῥώμη ἐμοὶ πίστευσον· καί τί ποτε φημὶ γυναῖκα
Ἀνδρόγυνον τέξεσθαι ἔχοντά περ ἄρσενα πάντα,
Νηπιαχαί θ' ὅσα θηλύτεραι φαίνουσι γυναῖκες.
Οὐκ ἔτι δὴ κρύψω, θυσίας δέ τι ἐξαγορεύσω

Περιφρονέως Δήμητρι, καὶ ἁγνῇ Περσε-
φονείῃ.

Ἴστω δ' αὐτὴ ἄνασσα θεὰ, τὰ μὲν εἴκε
πίθησα

Σεμνοτάτῃ Δήμητρι, καὶ ἁγνῇ Περσεφο-
νείῃ.

Θησαυρὸν μὲν πρῶτα νομίσματος εἰς
ἓν ἀθροίσας,

Ὅττι θέλεις ἀπὸ παμφύλων πολέων τε
καὶ αὐτῶν,

Μητρὶ Κόρης Δήμητρι κέλευ θυσίην
περιτίθεσθαι·

Αὐτὰρ δημοσίᾳ κέλομαί σε τρὶς ἐννέα
ταύρους

Φανὰς ἠϋκέρως θυέμεν λευκότριχας, αἴ
κεν

Ὑμετέρᾳ γνώμῃ κάλλει περιφερέσταται
ὦσιν.

Παῖδας, ὅσας πάρος εἶπα, κέλευ Ἀ-
χαιῗσι τάδ' ἔρδειν,

Ἀθανάτην βασίλισσαν ἐπευχομένην
θυέεσιν

Σεμνῶς

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Diſce quibus iam tunc operandum ſit tibi ſacris
Et Cereri, & natæ Cereris: num dicta faceſſas,
Ipſa mihi teſtis fuerit regina monenti.
Perſephonæ in primis caſtæ, & Cereri venerandæ,
Theſaurum ex multis cura componere nummis,
Siue volet ex omnigenis hunc vrbibus auctum,
Hunc Cereri ſacrum pones, propriumque dicabis.
Hinc coram populo nouies ter ducere vaccas
Pulcras, cornutas, nitidas candore pilorum,
Et quas vos cunctis forma præſtare putetis.
Et totidem ritu peragant hæc ſacra Pelaſgo,

Reginam lethi exſortem celebrentque puellæ
Et purè & caſtè. Nec non vxoribus inde
A veſtris ſtabiles diuæ exhibeantur honores.
Hæ, telæ rurſus noſtræ concepta tenentes,
Magnificè Cereri ſplendentia lumina geſtent:
Ter totidem iactentque in flammas ſobria ſacra,
Quæ ritus vetulæ norunt, formamque ſacrorum.
Aſt aliæ totidem Plutonidi munera mittant,
Quarum ætas tenera, & grauibus mens libera curis.
Et venerandam orent Hecaten, ac cuncta ſcientem,
Vt ſurgente domi maneat dea maxima bello,

Ne

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Σεμνῶς καὶ καθαρῶς, ὅτε δὴ μετέπειτα δεχέσθω
Ἔμπεδ' ἀφ' ὑμετέρων ἀλόχων ἱερ', αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς
Ἱςῷ ἐμῷ πίσυνοι λαμπρὸν φάος, αἱ δὲ φερόντων.
Σεμνοτάτη Δήμητρι τὸ δεύτερον, * αὐται λαβοῦσαι
Τρὶς τόσα νήφαλα πάντα πυρὸς μαλεροῖο τεθέντων,
Ὅσαι ἐπιςαμένως θυσίαν γραῖαι προτίθενται.
Περσεφονέως δ' ἄλλαι Πλουτωνίδι τόσσα λαβοῦσαι,
Ὅσαι ἐν ἡλικίῃ νεοθαλέα θυμὸν ἔχουσιν,
Νηπίαχοι, σεμνὴν Πλουτωνίδα παντοδίδακτον,
Ἐν πάτρᾳ δεχέσθων μίμνειν πολέμου κρατέοντος,
Λήθην Ἑλλήνεσσι πεσεῖν πόλεώς τε καὶ αὐτῆς.

Θησαυρὸν δ᾽ ἕτεροι καὶ παρθένοι ἔνθα
φερόντων,
Ἴσῳ θειοπαγεῖ νυμφάσματα ποικίλα
σεμνὴν,
Πλούτωνι κοσμεῖν ὅπως * χεσίησι κα-
κοῖσι.
Περσεφονέως δ᾽ ὅτι κάλλισον καὶ εὐκτὸν
ἐπ᾽ αἶαν
Ὡς θνητοῖσιν ἰδέσθαι ἐπέπλετο καὶ τὸ φέ-
ρεσθαι·
Ἴσῳ σύμμικτον δῶρον βασιληΐδι κούρῃ·
Αὐτὰρ ὅτ᾽ ἂν Δήμητρι καὶ ἁγνῇ Περσε-
φονείῃ·
Γαίας ὑμετέρας ἀπερυκέμεναι ζυγὸν
αἰεὶ,
Αἰδωνῇ Πλούτωνι βοὸς κυανότριχος
αἷμα,
Λαμπροῖς * ἱμάσι κοσμητοὺς μετὰ.
ποιμένος, ὅστις
Ἠματίῳ πίσυνος βοὸς ἄρτεμος αὐ-
τὸς ὁ δ᾽ ἔσαι

Ὅσοι

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Ne patriæ atque ſui Græcos obliuio tangat.
Inde ferant alij gazam, iunctæ hiſque puellæ
Licia diuino varia & circundata malo,
His exornatus compeſcat vti malo Pluto.
Tum quod præ cunctis pulcrum atque optabile tellus
Educat, id malo cunctum, textoque feratur
Munus reginæ, Cerere eſt quàm nata, puellæ
Iamque deas, vt ſeruitij miſeranda precatus
Auertant patria veſtra iuga: ſanguine nigro
Plutoni Diti tum cærulei bouis, omnes
Veſtibus ornatos nitidis, & paſtor vt adſit
Ipſe bouis ductor, nec non alij quoque veſtra

Paren-

Parentes nutrit quos patria relligioni.
Nemo etenim ſacris incredulus impius adſit.
Turba profana foras, diuûm decedite templis.
Tractent ſacra pij, & qui noſtra oracula callent,
Hi Clario caſtè ſacris operentur, & aris
Pinguia caprarum candentûm ſumina ponant,
Velatoque deum capite ante altaria proni
Suppliciter pacem Pæona poſcite votis.
Hinc regina deûm Juno placanda precando.
Vacca tibi ritu patrio mactabitur alba,
Matronæque canant illam, celebrentque tuarum

Præci-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Ὅσοι τ' ἄλλοι ὁμοῦ πίσυνοι κατὰ πατρίδ' ἔασι·
Μὴ γὰρ ἀπιςόφιλος θυσίαισιν ἀνὴρ παρεπέσθω·
Ἔξω δ' ἔνθ' ἀνόμιςον ἐπέπλετο φωτὶ τάδ' ἔρδειν,
Νούπιοι καταδαιτὸν ἔχειν θυσίην, κατὰ δ' αὐτὴν
Ὅςις ἂν ἡμετέρων χρησμῶν ἴδρις ἐς τάδ' ἵκηται,
Σεμνὸν Φοῖβον ἄνακτα μετελθέτω ἐν θυσίαισι,
Προφρονέως βωμοῖς ἐπὶ πίονα μηρία καύσας,
Αἰγῶν παλλεύκων νεάτην· ἀτὰρ οἵδατε πάντες,
Λισσέσθω Φοῖβον παιήονα κρᾶτα πυκάσας,
Ἰκτῆρες πίπτοντες ὅπως λυσίης ἀκάκοιο,
Νοςήσας δ' ἀπὸ τοῦ βασιλήιδα πότνιαν
Ἥρην·

Ἀργὴν βοῦν θύων πατρίοισι νόμοισι κατ' αἶσαν,
Ὑμνεῖν αἴκε γλύει προφερέστεραι ὡς ἐνὶ λαοῖς,
Καὶ νήσων ναέται τὴν ἀντιπάλων ὅτ' ἂν αἶαν·
Οὐ δόλῳ, ἀλλὰ βίᾳ Κυμαΐδα προφρενες αὖται,
Νάσσωνται σεμνῆς βασιλήϊδος οἷς ἐπίθενται,
Ἐν πατρίοισιν ὁμοῖς Ἥρας ξόανόν τε κατ' οἶκον,
Ἵξει δ' ἂν μύθοισιν ἐμοῖς τάδε πάντα τίθηνται,
Σεμνοτάτην βασίλισσαν ἐπέλθῃς ἐν θυσίαισιν·
Ἐν πολλῷ χρόνῳ αὖ τότ' ἐφ' ὕστερον ὅσκεν ἐπ' αὐτοῖς,
Νήφαλά κεν ῥέξας ὅσαι ἡμέραι εἰς ἐνιαυτόν.
Ὅσκε τάδε ῥέξῃ, κείνου κράτος ἔσεται αἰεί.

Præcipue, & ſi quas medio tenet inſulæ ponto.
Non aſtu, ſed vi Cumanam quippe coa-ctam
Illæ habitant terram, venerandæ patria quarum
Reginæ Junonis habet ſculptum ſimula-crum.
Ipſa aderit, ſi noſtra illam præcepta ſe-cutus,
Ritè coles à me monſtratis iam tibi ſacris.
Inſuper agnorum quoque ſobria ſacra quo-tannis
Exhibeas, luces anni totius in omnes,
Manibus adſidua cum relligione deinceps.
Sic tibi propitiam diuam, facilemque te-nebis;
Cætera ſub radijs velo occultata videbis

In folijs noſtris *
Te deſiderium quia dulce feracis oliuæ
Corripuit, folia accipies medicamen ab illa,
Dum mala felici decedant triſtia fine.
Exoptata dies vobis, votiſque petita *
Quæ ſoluat tandem ærumnis, reddatque quietem.
Hæc tu me terris excitam fata Pelaſgis
Euentura tibi quondam prædicere cogis.

CAP.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Νηφαλίμων ἀρνῶν τε ταμὼν χθονίοις τάδε ῥέξον,
Ἦμος ἂν ἤδη ἔχοις μεγαλήτην σὺν ἀπάντη
Ξεσοδότην ξοάνῃσιν καὶ τἆλλ' ὅς ἔλεξα σαφι,
Ἐν πετάλοισιν ἐμοῖς ὑπὸ κερκίδος ἀμφὶ καλύπτρας
Ἵμερτος σε βάλεν γλαυκῆς ἐλάας πολυκάρπου,
Ἀγλαὰ φύλλα λαβοῦσα λύσιν κακοῦ ἦμος ἂν ἔλθῃ,
Ὕμμι χρόνος μάλα κεῖνος ἐν ᾧ ποτε τάλλα νεόγνη·
Τρωσδῆτε καύσειςε κακῶν ἅμα δ' Ἑλλάδος ἐκ γῆς·
Αὐτὰρ τοῦ μεταβᾶσαν ἐποτρύνεις ἀγορεῦσαι.

ΚΕΦ. ΙΑ΄.

Ἐν δὲ Μεσσήνῃ οὐ πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος, συνέβη πίθον λίθου πεποιημένον ῥαγῆναι, χειμώνων βίᾳ, καὶ ὕδατος πολλοῦ ἐπενεχθέντος. προχυθῆναι δὲ αὐτοῦ κεφαλὴν, τριπλασίαν τῆς ἀνθρωπίνης· τοὺς δὲ ὀδόντας, ἔχειν διστοίχους. ἀναζητούντων δὲ, τίνος εἴη ἡ κεφαλὴ, δηλῶσαι τὴν ἐπιγραφήν. ΙΔΕΩ γὰρ ἐγκεχάρακτο. ἕτερον οὖν δημοσίᾳ κατασκευάσαντες πίθον, ἐνέθεσαν, καὶ ἀσφαλέστερον ἐκήδευσαν τὸν ἥρωα οἱ Μεσσήνιοι, τοῦτον ἰδόντες ὄντα, περὶ οὗ φησιν Ὅμηρος,

Ἴδεω θ' ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν,
Τῶν τότε, καί ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον
Φοίβου Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

CAP. IX.

Meſſenæ ante annos non multos, vt Apollonius auctor eſt, dolium ex lapide confectum, vi tempeſtatum, & alluuione copioſæ aquæ, ruptum eſt: & ex eo dolio effuſum caput, triplæ ad humanum quantitatis, duos habens dentium ordines. Cùm verò quæretur, cuius id fuiſſet: inſcriptio id manifeſtauit. erat enim inſcriptum, ΙΔΕΩ, Idæ. Publico itaque ſumptu aliud dolium Meſſenij curauerunt, inque id caput repoſuerunt: atque accuratius herois eius reliquias coluerunt, cùm viderent hunc eſſe, de quo Homerus ita ſcripſit:

Idæ, mortales valido qui robore cunctos
Tempeſtate illa ſuperauit: quique decoram
Ob ſponſam rigidum tulit imperterritus arcum,
Aggreſſus telis magno contendere Phœbo.

CAP.

CAP. XII.

In Dalmatia quoque, in ſpelunca, quæ Dianæ dicitur, videre licet multa corpora, quorum coſtæ XVI vlnas excedunt.

CAP. XIII.

Apollonius Grammaticus narrat, T. Neronis ætate terræmotum fuiſſe, quo multæ ac celebres Aſiæ vrbes funditus deletæ ſint, quas deinde Tiberius ſuo ſumtu inſtaurauit. Propter quod beneficium, Aſiani coloſſum ei confecerunt, ac poſuerunt in foro Romano, ponè fanum Veneris, & ſingularum deinceps vrbium ſtatuas ſubiunxerunt.

CAP. XIV.

Sed & Siciliæ non paucæ numero vrbes eo terræmotu afflictæ fuerunt, & loca

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

ΚΕΦ. ΙΒʹ.

Ἐν Δαλματίᾳ τε, τῷ τῆς Ἀρτέμιδος καλουμένῳ σπηλαίῳ, ἔστιν ἰδεῖν πολλὰ σώματα, ὧν τὰ τῶν πλευρῶν ὀστᾶ ὑπερβάλλει ἑκκαίδεκα πήχεις.

ΚΕΦ. ΙΓʹ.

Ἀπολλώνιος δὲ ὁ γραμματικὸς ἱστορεῖ ἐπὶ Τιβερίου Νέρωνος σεισμὸν γεγονέναι, καὶ πολλὰς καὶ ὀνομαστὰς πόλεις τῆς Ἀσίας ἄρδην ἀφανισθῆναι· ἃς ὕστερον ὁ Τιβέριος οἰκείᾳ δαπάνῃ πάλιν ἀνώρθωσεν. ἀνθ' ὧν κολοσσόν τε αὐτῷ κατασκευάσαντες ἀνέθεσαν παρὰ τῷ τῆς Ἀφροδίτης ἱερῷ, ὅ ἐστιν ἐν τῇ Ῥωμαίων ἀγορᾷ, καὶ τῶν πόλεων ἑκάστης ἐφεξῆς ἀνδριάντας παρέστησαν.

ΚΕΦ. ΙΔʹ.

Ἔπαθον δὲ καὶ τῆς Σικελίας ὑπὸ σεισμοῦ οὐκ ὀλίγαι πόλεις, καὶ τὰ πλησίον Ῥηγίου. ἐσείσθη

δὲ οὐκ ὀλίγα καὶ τῶν ἐν Πόντῳ ἐθνῶν. κατὰ δὲ τὰς γῆς τὰς διαστάσεις, ἐφάνη σωμάτων μεγέθη, ἃ ἐκπλαγέντες οἱ ἐπιχώριοι, κινῆσαι μὲν ὤκνησαν, δείγματος δ' ἕνεκεν, ἔπεμψαν εἰς τὴν Ῥώμην ὀδόντα ἑνός, οὐ ποδιαῖον μόνον, ἀλλ' ὑπερβάλλοντα καὶ τοῦτο τὸ μέτρον. ἐπιδείξαντες δὲ Τιβερίῳ οἱ πρέσβεις, εἴροντο εἰ βούληται κομισθῆναι τὸν ἥρω πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ πρὸς ταῦτα ἐμφρόνως ἐβουλεύσατο, μήτε τῆς γνώσεως τοῦ μεγέθους ἑαυτὸν ἀποστερήσας, τό τε ἀνόσιον τῆς νεκροσυλίας παραιτησάμενος. γεωμέτρην γάρ τινα τῶν οὐκ ἀφανῶν, Ποῦλχρον ὀνόματι, τιμώμενον ὑπ' αὐτοῦ διὰ τὴν τέχνην, καλέσας, πρόσωπον ἐκέλευσε πλάσαι πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ ὀδόντος. ὁ δὲ, σταθμησάμενος ἡλίκον ἂν γένοιτο, τό, τε σύμπαν σῶμα, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, τῷ τοῦ ὀδόντος ὄγκῳ ἐργασάμενος διὰ ταχέων, ἐκόμισε τῷ αὐτοκράτορι. κἀκεῖνος, εἰπὼν ἀρκεῖσθαι τῇ θέᾳ ταύτῃ, ἀποπέμπει τὸν ὀδόντα ἐκεῖσε, ὅθεν καὶ ἐκομίσθη.

Rhegio vicina: & Ponticæ eum non paucæ gentes ſenſerunt. Enimuerò quibus locis terra à ſe diuulſa fuit, ingentia ſunt reperta cadauera, quorum magnitudine ſtupefacti incolæ, non auſi ea loco mouere. indicij cauſa Romã miſerunt dentem vni exemtum, qui pedis menſuram nõ attigit modò, ſed etiam ſuperauit: quem legati Tiberio oſtendentes, ſimul etiã quæſiuerunt, vellétne ad ſe heroëm, cuius is fuerat, afferri? Ibi Tiberius prudenter conſilium eò direxit, vt neq; cognitione magnitudinis ſeipſum priuaret, & ſpoliandorum cadauerũ flagitium euitaret. Inſignem quendam geometram, nomine Pulcrum, quem ob artem apud ſe honorificè habebat, accitum, faciẽ iuſſit fingere, proportione denti reſpondentẽ. Qui dimenſus, dentis quantitate perſpecta, quanta facies, & quæ totius corporis moles futura eſſet, celeriter opus abſoluit, & ad Imperatorem attulit. iſq; ſufficere ſibi hoc ſpectaculum dicens, dentem eò, vnde erat allatus, remiſit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

CAP. XV.

Neque eſt huic fides deroganda narrationi, cum in Ægypto quoque locus ſit, Litræ appellatus, in quibus Litris corpora iſtis non minora oſtenduntur, non obruta terra, ſed in conſpectu poſita: neq; confuſa, aut cõturbata ea, ſed ordine ſuo collocata; vt, qui accedit, cognoſcere poſſit, quæ femorum oſſa ſint, quæ crurum, aut aliorum membrorum. Itaque ne hæc quidem aliena à vero putanda: ſed cogitandum eſt, quòd initio natura, vigens viribus, omnia deorum naturæ æmula educauit: ſucceſſu autem temporis, cum emarceſceret, naturarum quoque quantitates decreuerunt.

CAP. XVI.

Sed & Rhodi accepimus oſſa tanta eſſe, vt comparati cum ijs noſtri homines, ſint multo minores.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

ΚΕΦ. ΙΕ'.

Οὐ χρὴ δὲ ἀπιστεῖν τῷ εἰρημένῳ, ἐπεὶ καὶ τῆς Αἰγύπτου Λίτραι εἰσὶν τόπος, ἐν αἷς δείκνυται σώματα, οὐκ ἐλάττω τούτων, οὐ κεκρυμμένα γῇ, ἀλλ' ἐμφανῆ ἀφειμένα οὔτε συγκέχυται, οὔτε συμπεφύρηται, ἀλλ' ἐν τάξει κεῖται, ὡς γνωρίσαι προσελθόντα, τοῦτο μὲν μηρῶν ὀστᾶ, τοῦτο δὲ κνημῶν, καὶ τῶν ἄλλων μελῶν. διὸ οὐ χρὴ οὐδὲ τούτοις ἀπιστεῖν, ἐννοουμένους, ὅτι κατ' ἀρχὰς μὲν ἡ φύσις, ἀκμάζουσα, ἅπαντα ἐγγὺς θεῶν ἐκουροτρόφει· μαραινομένου δὲ τοῦ χρόνου, συμμεμάρανται καὶ τὰ μεγέθη τῶν φύσεων.

ΚΕΦ. Ις'.

Καὶ τὰ ἐν τῇ Ῥόδῳ δὲ παρειλήφαμεν ὀστᾶ τηλικαῦτα τὸ μέγεθος, ὡς παραβαλλομένους τοὺς νῦν ἀνθρώπους πολὺ καταδεεστέρους εἶναι.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

ΚΕΦ. ΙΖʹ.

Ὁ δὲ αὐτός φησιν, πλησίον Ἀθηνῶν, νῆσόν τινα εἶναι. ταύτην δὲ τοὺς Ἀθηναίους βούλεσθαι τειχίσαι. σκάπτοντας οὖν τοὺς θεμελίους τῶν τοίχων εὑρεῖν σορὸν ἑκατὸν πηχῶν, ἐν ᾗ εἶναι σκελετὸν ἴσον τῇ σορῷ, ἐφ᾽ ἧς ἐπιγέγραπται τάδε.

Τέθαμμ᾽ ὁ Μακρόσειρις ἐν νήσῳ μακρᾷ,
Ἔτη βιώσας πεντάκις τὰ χίλια.

ΚΕΦ. ΙΗ.

Εὔμαχος δέ φησιν ἐν Περιηγήσει, Καρχηδονίους, περιταφρεύοντας τὴν ἰδίαν ἐπαρχείαν, εὑρεῖν ὀρύσσοντας δύο σκελετοὺς ἐν σοροῖς κειμένους· ὧν τοῦ μὲν, εἰκοσιτέσσαρας εἶναι πήχεις τὴν σύνθεσιν· τοῦ δὲ ἑτέρου, εἰκοσιτρεῖς.

ΚΕΦ. ΙΘʹ.

Θεόπομπος δέ φησιν ὁ Σινωπεὺς, ἐν τῷ Περὶ σεισμῶν, ἐν τῷ Κιμμερικῷ Βοσπόρῳ

αἰφνι-

Cap. XVII.

Idem ait, prope Athenas inſulam eſſe quandam, quam Athenienſes cùm vellent muris munire, dum foderent fundamenta, inuenerint ſepulcrum longitudine c cubitorum, atque intus cadauer, ad oſſa vſque abſumtum, cum hac inſcriptione:

Sepultus ego Macroſeiris in longa inſula
Vitæ peractis annis mille quinquies.

Cap. XVIII.

Eumachus in Periegeſi, ſeu Orbis terrarum enarratione, ſcribit: Carthaginenſes, cum circum ſuam prouinciam agerent foſſam, dum terram exhauriunt, incidiſſe in duo oſſea cadauera, condita arcis: quorum alterius compages longa fuerit xxiv cubitos, alterius xxiii.

Cap. XIX.

Theopompus Sinopenſis in libro De Terræmotibus ſcribit, in Boſporo Cimmerio,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

merio, ſubita terræ concuſſione quendam colliculum diſſiluiſſe, eiectaque ingentia fuiſſe oſſa, ita vt compage eorum in morem humani corporis compoſita, longa ea fuerit XXIV cvbitos. aitque, circùm accolentes barbaros oſſa ea in Mæotidem abieciſſe paludem.

CAP. XX.

Ad Neronem allatus eſt infans quadriceps, reſpondentibus proportione etiam cæteris membris, Athenis præfecto Thraſyllo: Romæ, P. Petronio Spaliano, & Ceſennio Peto Coſſ.

CAP. XXI.

Natus eſt & alius, caput habens è ſiniſtro enatum humero.

CAP. XXII.

Athenis præfecto Deinophilo, Romæ Q. Veratio & Cn. Pompeio Gallo Coſſ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

αἰφνιδίως σεισμοῦ γενομένου, τὸν παρ' αὐτοῖς
τινὰ ἀναῤῥαγῆναι λόφον, καὶ ἀναβαλεῖν
ὀστᾶ ὑπερμεγέθη, ὥστε τὴν σύνθεσιν τοῦ σκε-
λετοῦ, πηχῶν εὑρηθῆναι εἰκοσιτεσσάρων. ταῦ-
τα δέ φησιν τὰ ὀστᾶ τοὺς περιοικοῦντας Βαρ-
βάρους, εἰς τὴν Μαιῶτιν ῥίψαι λίμνην.

ΚΕΦ. Κ΄.

Παιδίον πρὸς Νέρωνα ἐκομίσθη τετρα-
κέφαλον, ἀνάλογα ἔχον καὶ τὰ ἄλλα μέλη·
ἄρχοντος Ἀθήνησιν Θρασύλλου, ὑπατευόν-
των ἐν Ῥώμῃ Ποπλίου Πετρωνίου τοῦ Σπα-
λιανοῦ, καὶ Κεσεννίου Πέτου.

ΚΕΦ. ΚΑ΄.

Καὶ ἕτερον ἐγεννήθη, ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου
κεφαλὴν ἐκπεφυκυῖαν ἔχον.

ΚΕΦ. ΚΒ΄.

Ἐγένετο σημεῖον παράδοξον ἐπὶ Ῥώμης,
ἄρχοντος Ἀθήνησι Δεινοφίλου, ὑπατευόντων

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

ἐν Ῥώμῃ Κοΐντου Οὐεραλίου, καὶ Γναίου Πομπηΐου Γάλλου· Ῥαικίου γὰρ Ταύρου, ἀνδρὸς στρατηγικοῦ, τῆς γυναικὸς θεράπαινα τῶν τετιμημένων, ἀπεκύησε πίθηκον.

ΚΕΦ. ΚΓʹ.

Κορνηλίου Γαλλικανοῦ ἡ γυνὴ παιδίον ἔτεκεν, κεφαλὴν ἔχον Ἀνούβιδος ἐπὶ Ῥώμης· ἄρχοντος Ἀθήνησιν Δημοστράτου. ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Αὔλου Λουκιννίου Νερούα Σιλανιανοῦ, καὶ Μάρκου Οὐεστίνου Ἀττικοῦ.

ΚΕΦ. ΚΔʹ.

Γυνὴ ἀπὸ πόλεως Τριδέντου τῆς Ἰταλίας, ἀπεκύησεν ὄφεις ἐσφαιρωμένους· ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Δομετιανοῦ καίσαρος τὸ ἔνατον, καὶ Πετιλίου Ῥούφου τὸ δεύτερον, ἐν Ἀθήναις ἀναρχίας οὔσης.

ΚΕΦ. ΚΕʹ.

Ἐν Ῥώμῃ δικέφαλόν τις ἀπεκύησεν ἔμβρυον, ὃ ὑποθήκαις τῶν θυοσκόπων εἰς τὸν

Ræcij Tauri, viri prætorij, vxoris primaria ancilla Romæ ſimiam peperit.

Cap. XXIII.

Cornelij Gallicani vxor Romæ infantem partu edidit, capite Anubidis: Athenis præſide Damoſtrato, Romæ A. Lucinnio Nerua Silaniano: &M. Veſtino Attico coſſ.

Cap. XXIV.

Mulier Tridenti vrbe Italiæ nata, ſerpentes enixa eſt, globi in morem conuolutos, Romæ Domitiano Cæſare IX, & Petilio Rufo II. coſſ. Athenis magiſtratu vacantibus.

Cap. XXV.

Romæ quædam bicipitem ab ortu edidit fœtum, qui aruſpicum iuſſu in Tibe-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

rim amnem eſt abiectus: Athenis præſide Adriano, qui deinde Imperator eſt factus: Romæ, Traiano VI. & T. Sextio Africano coſſ.

CAP. XXVI.

Dorotheus medicus in Commentarios ſuos retulit, Alexandreæ in Ægypto cinædum peperiſſe: fœtum conditum, miraculi cauſa, aſſeruari.

CAP. XXVII.

In Germania, in exercitu Romano, quem T. Curtilius Mancias duxit, ſeruus militis peperit: Athenis Conone præſide, Romæ Q. Voluſio Saturnino, & P. Cornelio Scipione coſſ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Τίβεριν ποταμὸν ἐνεβλήθη· ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀδριανοῦ, τὸ αὐτοκράτορος γενομένου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ τὸ ἕκτον, καὶ Τίτου Σεξτίου Ἀφρικανοῦ.

ΚΕΦ. ΚϚʹ.

Δωρόθεος δέ φησιν ὁ ἰατρὸς ἐν Ὑπομνήμασιν, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τῇ κατ' Αἴγυπτον, κίναιδον τεκεῖν· τὸ δὲ βρέφος ταριχευθὲν, χάριν τοῦ παραδόξου, φυλάττεσθαι.

ΚΕΦ. ΚΖʹ.

Ἐν Γερμανίᾳ, ἐν τῷ στρατῷ τῶν Ῥωμαίων, ὃς ἦν ὑπὸ Τίτῳ Κουριλλίῳ Μαγκίᾳ, τὸ αὐτὸ τοῦτο ἐγένετο. Δοῦλος γὰρ στρατιώτου ἔτεκεν, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Κόνωνος· ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Κοΐντου Οὐλουσίου Σατορνίνου, καὶ Ποπλίου Κορνηλίου Σκιπίωνος.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

ΚΕΦ. ΚΗʹ.

Καὶ Ἀντίγονος δὲ ἱστορεῖ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μίαν γυναῖκα ἐν τέτρασι τοκετοῖς εἴκοσι τεκεῖν, καὶ τὰ πλεῖστα τούτων ἐκτραφῆναι.

ΚΕΦ. ΚΘʹ.

Καὶ ἑτέρα τις γυνὴ, κατὰ τὴν αὐτὴν πόλιν, πέντε ἐν ἑνὶ τοκετῷ ἀπεκύησεν παῖδας· τρεῖς μὲν, ἄρρενας· δύο δὲ, θηλείας. οὓς αὐτοκράτωρ Τραϊανὸς ἐκέλευσεν ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων τρέφεσθαι. πάλιν δὲ, μετ᾽ ἐνιαυτὸν, ἄλλα τρία ἡ αὐτὴ γυνὴ ἔτεκεν.

ΚΕΦ. Λʹ.

Ἱππόστρατος δέ φησιν ἐν τῷ Περὶ Μίνω, Αἴγυπτον ἐκ μιᾶς γυναικὸς Εὐρυόπης, τῆς Νείλου, πεντήκοντα υἱοὺς γεννῆσαι.

CAP. XXVIII.

Sed & Antigonus narrat, Alexandreæ mulierem quandam quatuor partub. xx fœtus edidiſſe, quorum maior pars enutrita ſit.

CAP. XXIX.

Eademq́ue in vrbe alia mulier quinque infantes vnà peperit, tres maſculos, duas feminas, quos ſuis ſumtibus ali iuſſit Traianus imperator. eademq́ue mulier, circumacto exinde anno, tres infantes peperit.

CAP. XXX.

Hippoſtratus in libello de Minoe, Ægyptum perhibet ex vna vxore Euryopa, Nili filia, L filios procreaſſe.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

CAP. XXXI.

Itemq́ue Danaus, ex vnica Euryopa, Nili filia, quinquaginta tulit filias.

CAP. XXXII.

Craterus, Antigoni regis frater, nouiſſe ſcribit quendam hominem, qui ſpatio ſeptennij & puer fuerit, & adoleſcens, & vir, & ſenex, & vxorem duxerit, & progenerata prole mortuus.

CAP. XXXIII.

Megaſthenes auctor eſt, mulieres Palææ habitantes, ſex annos natas párere.

CAP. XXXIV.

Arabiæ vrbs eſt Sauna. in ea inuentus eſt hippocentaurus in monte admodum excel-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

ΚΕΦ. ΛΑ'.

Δαναός τε ὁμοίως ἐκ μιᾶς γυναικὸς, τῆς Νείλου Εὐρυόπης, πεντήκοντα θυγατέρας ἔσχεν.

ΚΕΦ. ΛΒ'.

Κρατερὸς δέ φησιν, ὁ Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως ἀδελφὸς, γινώσκειν τινὰ ἄνθρωπον, ὃν ἐν ἑπτὰ ἔτεσιν παῖδα γενέσθαι, καὶ μειράκιον, καὶ ἄνδρα, καὶ γέροντα, καὶ γήμαντα, καὶ παιδοποιησάμενον, ἀποθανεῖν.

ΚΕΦ. ΛΓ'.

Μεγασθένης δέ φησιν, τὰς ἐν Παλαίᾳ κατοικούσας γυναῖκας, ἑξαετεῖς γινομένας, τίκτειν.

ΚΕΦ. ΛΔ'.

Εὑρέθη ἐν Σαύνῃ, τῆς Ἀραβίας πόλει, Ἱπποκένταυρος, ἐπὶ ὄρους μάλα ὑψηλοῦ,

ὅ ἐστιν γέμον φαρμάκου θανασίμου. καλεῖται δὲ τὸ φάρμακον ὁμώνυμον τῇ πόλει. ὀξύτατον δὲ, καὶ ἀνυτικώτατον, τῶν ὀλεθρίων καθέστηκεν. τὸν δὲ Ἱπποκένταυρον συλλαβὼν ὁ βασιλεὺς ζῶον, ἀποπέμπει σὺν ἑτέροις πρὸς καίσαρα εἰς τὴν Αἴγυπτον. τροφὴ δὲ ἦν αὐτοῦ, κρέα. οὐ φέρων δὲ τὴν μεταβολὴν τοῦ ἀέρος, τελευτᾷ. καὶ οὕτως ὁ ἔπαρχος τῆς Αἰγύπτου ταριχεύσας, ἀπέστειλεν εἰς Ῥώμην. καὶ πρῶτον ἐν τοῖς βασιλείοις ἀπεδείχθη, τὸ μὲν πρόσωπον ἀγριώτερον τοῦ ἀνθρωπίνου ἔχων. χεῖρας δὲ, καὶ τοὺς τούτων δακτύλους, τετριχωμένους. πλευρὰ δὲ συναφῆ τοῖς πρώτοις σκέλεσι, καὶ τῇ γαστρί. ὁπλαὶ δὲ ἦσαν αὐτῷ ἵππου στερεαί, καὶ ἐπίξανθοι χαῖται, καίπερ ὑπὸ τῆς ταριχείας συμμελαινόμεναι τῷ δέρματι. μέγεθος δὲ ἦν οὐχ οἷοίπερ οἱ γραφόμενοι, οὐδ' αὖ πάλιν μικρόν.

excelſo, qui lethali abundat veneno: cui veneno idem eſt cum vrbe nomen. omnium peſtiferorum acutiſſimum, atque efficaciſſimum. Hippocentaurum rex cum cepiſſet viuum, cum donis ad Cæſarem alijs in Ægyptum miſit. veſcebatur carnibus; ſed, aëris mutati impatiens, mortuus eſt. Eum condîtum, præfectus Ægypti Romam miſit. primumq́ue in palatio eſt monſtratus. Facies, quàm humana fuit ei truculentior; manus, & earum digiti, pilis intecti; latera, ventri, & prioribus pedibus, contigua; vngulæ equinæ ſolidæ, iuba ſubfulua, quanquam condimenta eam ferè cutis in morem nigram feciſſent. magnitudo, non quanta pingitur; non tamen exigua.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

CAP. XXXV.

Feruntur in nominata vrbe etiam alij eſſe: ſed eum, qui Romam miſſus eſt, ſi quis non credit, videre poteſt. repoſitus eſt enim in finibus Imperatoris, conditus, vt dixi.

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

ΚΕΦ. ΛΕ΄.

Ἐν δὲ τῇ προειρημένῃ πόλει Σαύνῃ ἐλέγοντο καὶ ἕτεροι εἶναι Ἱπποκένταυροι· τὸν δὲ πεμφθέντα εἰς Ῥώμην εἴ τις ἀπιστεῖ, δύναται ἱστορῆσαι. ἀπόκειται γὰρ ἐν τοῖς ὁρίοις τοῦ αὐτοκράτορος, τεταριχευμένος, ὡς προεῖπον.

ΤΕΛΟΣ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

PHLEGONTIS TRALLIANI

De Longæuis Libellus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

ΦΛΕΓΟΝΤΟΣ
ΤΡΑΛΛΙΑΝΟΥ
Περὶ Μακροβίων.

Περὶ τῶν ἑκατὸν ἔτη ζησάντων.

ΚΕΦ Α'.

ΟἹ ἑκατὸν ἔτη ζήσαντες Ἰταλῶν, ὡς ἐξ αὐτῶν τῶν ἀποτιμήσεων ἀναζητήσαντες οὐ παρέργως ἐμάθομεν.

Λούκιος Κορνήλιος, Κορνίου υἱὸς, πόλεως Πλακεντίας. Λούκιος Γλαύκιος Ὀῆρος, Λούκιος πόλεως Πλακεντίας. Λούκιος Οὐετούστιος Σεκοῦνδος, Λουκίου υἱὸς, πόλεως Πλακεντίας. Λούκιος Λικίννιος Πάλος, Λουκίου ἀπελεύθερος, πόλεως Πλακεντίας. Λούκιος Ἀκίλλιος Μάρκελλος, Λουκίου υἱὸς, πόλεως Πλακεντίας. Λούκιος Οὐέτλιος, Μάρκου υἱὸς, Βριξέλλων. Λούκιος Κασώννιος, Λουκίου υἱὸς, πόλεως Κορνηλίας. Λού-

κιος

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

PHLEGONTIS TRALLIANI

De Longæuis.

De his qui centum annos vixeruut.

Cap. I.

ITali, qui centum annos vixerunt; quos, ex ipſis Cenſuum commentarijs conquiſitos, non obiter deprehendimus.

L. Cornelius, Cornij F. L. Glauceius Verus, L. F. L. Vetuſtius Secundus, L. F. L. Licinnius Palus, L. libertus. L. Acilius Marcellus, L. F. Omnes hi, vrbe Placentini. L. Vettius M. F. Brixellenſis. L. Cuſſonius, L. F. vrbe Cornelia.

 L. Ga-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

L. Gaminius, L. F. Velia. C. Portenſius Fronto, Sex. F. Bononia. C. Nonius Maximus, P. F. Brixellis. C. Amurius Teiro, C. F. Cornelia. C. Caſtopudes, Titij F. Parma. C. Vatius Tertius, Sp. F. Placentia. C. Iulius Pothus, Rauenna. C. Valerius Primus, Q. F. Velia. Cæſelias Cyrus, Placentia. Catia C. filia, Fauentia. P. Fuluius Phryx, L. libertus, Pollentia. P. Neuius, L. F. Baſilea. P. Decennius Demoſthenes, P. libertus, Arimino. Petronia Quinti, L. liberta, Placentia. Pollia Polla, Sp. filia, Ætoſia. M. Vilonius Seuerus, Veleia. M. Te-

rentius

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

κιος Γαμίνιος, Λουκίου υἱὸς, πόλεως Βε-
λείας. Γάιος Πορτήσιος Φρόντων, Σέξτου
υἱὸς, πόλεως Βονωνίας. Γάιος Νώνιος Μά-
ξιμος, Ποπλίου υἱὸς, πόλεως Βριξέλλων.
Γάιος Ἀμούριος Τείρων, Γαΐου υἱὸς, πόλεως
Κορνηλίας. Γάιος Κασοπούδης, Τιτίου υἱὸς,
πόλεως Πάρμης. Γάιος Οὐάπιος Τέρτιος,
Σπορίου υἱὸς, πόλεως Πλακεντίας. Γάιος
Ἰούλιος Πόθος, πόλεως Ῥαβέννης. Γάιος
Οὐαλέριος Πρίμος, Κοΐντου υἱὸς, πόλεως
Βελείας. Καισελίας Κῦρος, πόλεως Πλα-
κεντίας. Κατία, Γαΐου θυγάτηρ, πόλεως
Φαουεντίας. Πόπλιος Φούλβιος Φρὺξ,
Λουκίου ἀπελεύθερος, πόλεως Πολλισίας.
Πόπλιος Νέβιος, Λουκίου υἱὸς, πόλεως Βα-
σιλείας. Πόπλιος Δεκέννιος Δημοσθένης,
Ποπλίου ἀπελεύθερος, πόλεως Ἀριμί-
νου. Πετρωνία Κοΐντου, Λουκίου ἀπελευ-
θέρα, πόλεως Πλακεντίας. Πόλλεια
Πῶλλα, Σπουρίου θυγάτηρ, πόλεως Αἰ-
τωσίας. Μάρκος Οὐϊλώνιος Σευῆρος, πό-

λέως Οὐελίας. Μάρκος Τερέντιος Ἄλβιος, Μάρκου ἀπελεύθερος, πόλεως Πλακεντίας. Μάρκος Αὐλώνιος, Λουκίου ὑὸς, πόλεως Πλακεντίας. Μάρκος Τάλπιος Οὐΐταλις, Μάρκου ὑὸς, πόλεως Πλακεντίας. Μάρκος Ἄκκελιος, Μάρκου ὑὸς, πόλεως Βονωνίας. Μάρκος Νιρέλλιος, Γαΐου ὑὸς, πόλεως Πάρμης. Τίτος Οὐΐβιος Θάλβιος, Σοιρίου ὑὸς, πόλεως Πάρμης. Τίτος Αἰμίλιος, Κοΐντου υἱὸς, πόλεως Ῥηγίας. Τίτος Οὐετεράνιος, Ποπλίου υἱὸς, πόλεως Βονωνίας. Τίτος Νουμέριος, Τίτου υἱὸς, πόλεως Πλακεντίας. Τίτος Σερούιος Σέκουνδος, Τίτου υἱὸς, πόλεως Βονωνίας. Τῆτος Πετρώνιος, Πορίου υἱὸς, πόλεως Πλακεντίας. Τίτος Ἀντώνιος, Μάρκου υἱὸς, πόλεως Ῥηγίου. Τίτος Ἐρούσιος Πολλίων, Γαΐου υἱὸς, πόλεως Βονωνίας. Τίτος Καμόριος Τέρτιος, Τίτου υἱὸς, πόλεως Φαβεντίας. Τουρέλλη Φόρνησις, Γαΐου ἀπελευθέρα, πόλεως Βονωνίας. Κοΐντος Κάσσιος Ῥοῦφος, Κοΐντου υἱὸς, πόλεως Ῥηγίου.

rentius Albius, M. libertus. M. Antonius; L. F. M. Talpius Vitalis, M. F. omnes Placentini. M. Accelius, M. F. Bononia. M. Nirellius, C. F. T. Vibius Thalbius, Syrij F. Parmenſes. T. Aemilius Q. F. Regia. T. Veteranius, P. F. Bononia. T. Numerius, T. F. Placentia. T. Seruius Secundus. T. F. Bononia. T. Petronius, Sp. F. Placentia. T. Antonius, M. F. Rhegio. T. Eruſius Pollio, C. F. Bononia. T. Camorius Tertius, T. F. Fidentia. Turella Forenſis, C. liberta, Bononia. Q. Caſſius Rufus, Q. F.

Q. Lucretius Primus, Q. F. Rhegini. Q. Velius, P. F. Velia. Albatia Sabina. Parmenſis. Saluia Varena, P. F. Baſilea. Bebia Marcella, Sex. filia, Ortiſia. Baſcia Aſticoſi, Philippis Macedoniæ. Bonzeſtoni inquilini Polpæ, Macedo. Fronto Albutij Macedo Philippenſis. Sarces Kilamacetis Amphipolitana. Aedeſius Diza Parœcopolis, Macedo. Zækedenthes Mucaſi, eádem patria. Mantis & Prœzi Macedo, ab Amphipoli. Alexander Demetrij Tianus, à Ponto & Bithynia. Gaza Timonis Tianæ, indidem. Chreſta Antipatri, Tiana. Chryſium Theophili, Tiana. Hiero, Hieronis F. Tianus. Muzacus Mucantij,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Ῥηγίου. Κούιντος Λουκρέτιος Πρῖμος, Κουίντου υἱὸς, πόλεως Ῥηγίου. Κούιντος Οὐέλιος, Ποπλίου υἱὸς, πόλεως Βελίας. Ἀντωνία Σεκούνδα, Ποπλίου θυγάτηρ, πόλεως Βελίας. Ἀλβατία Σαβῖνα, πόλεως Πάρμης. Σαλουΐα Οὐάρηνα, Ποπλίου θυγάτηρ, πόλεως Βασιλείας. Βεβία Μαρκέλλα, Σέξτου θυγάτηρ, πόλεως Ὀρβισίας. Βασκία Ἀστικόσου, Μακεδὼν, ἀπὸ Φιλίππων. Βονζηστόνου παρθίκου Πόλπης, Μακεδών. Φρόντων Ἀλβουτίου, Μακεδὼν, ἀπὸ Φιλίππων. Σάρκης Κιλαμακέτης Ἀμφιπολῖτης. Αἰδέσιος Δίζα, παρθικοπόλεως, Μακεδών. Βιθυσδιζάστου, παρθικοπόλεως, τῶν Μακεδόνων. Ζαικεδένθης Μουκάτου, παρθικοπολίτης, Μακεδών. Μάντις καὶ Περίζου Μακεδὼν, ἐξ Ἀμφιπόλεως. Ἀλέξανδρος Δημητρίου, Τιανὸς, ἀπὸ Πόντου, καὶ Βιθυνίας. Γάζα Τίμωνος, Τιανὴ, ἀπὸ Πόντου, καὶ Βιθυνίας. Χρήστη Ἀντιπάτρου, Τιανή. Χρυσίον Θεοφίλου, Τιανή. Ἱέρων Ἱέρωνος, Τιανός. Μούζα-

κος

κος Μουκαντίου, Νικομηδεύς, Βιθυνίας. Λούκιος Φιδικλάνιος Νέπως, Σινωπεύς. Ἀλούκιος Ἀπλιούτας, ἀπὸ Λουσιτανίας, πόλεως Ἰντεραννησίας. Ἄμβαιος, Δοκουρίου υἱός, τῆς αὐτῆς πόλεως. Κάμαλος, Καντολγουνίου υἱός, τῆς αὐτῆς πόλεως. Κέλλιος, Πελλίου υἱός, πόλεως Ἀπειλοκαρίου. Ἀῤῥούνπος Ἀππίου υἱός, πόλεως Κονιμβριγησίας. Τάμφιος, Κελπίου υἱός, πόλεως τῆς αὐτῆς. Δοκκούριος Ἀλουκκίου υἱός, πόλεως Αἰβουροβισυγλησίας.

Οἱ ἀπὸ ἑκατὸν τεσσάρων ἐτῶν, μέχρι ἑκατὸν δέκα ἀπογραψάμενοι.

ΚΕΦ. Β'.

Γάϊος Ληλήδιος Πρίμος, πόλεως Βονωνίας, ἔτη ἑκατὸν ἕν. Κλωδία Ποτέσα, Γαΐου ἀπελευθέρα, πόλεως Βονωνίας, ἔτη ἑκατὸν ἕν. Κουσινία Μόσχος, Γαΐου ἀπελευθέρα, πόλεως Κορνηλίας, ἔτη ἑκατὸν ἕν. Κερεω-

νία

cantij, è Nicomedia Bithyniæ. L. Phidiclanius Nepos, Sinopenſis. Alucius Apiliuta, Luſitanus, vrbe Interanieſia. eademque vrbe Ambatus Ducurij F. & Camalus Cantolgunij F. Celtius Pellij F. vrbe Apeilocario. Arruntius Appij F. vrbe Conimbrigeſia, & eadem Tamphius, Celtij F. Duccurius Aluccij F. vrbe Æburobiſyngeſia.

Qui ab annis c *&* iv *vſque ad* cx *protraxiſſe vitam annotati ſunt.*

Cap. II.

C. Leledius Primus, annos ci. Clodia Poteſta, C. liberta, totidem, Bononienſes. Cuſinia Iuuenca, C. liberta, Cornelienſis, annos ci. Cereonia Ve-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

recunda, P. liberta, ipſa quoque Corne-
lienſis, annos totidem. Liuia Attica, P.
liberta, & Buria Lychnænis, Parmenſes,
annos vixerunt tottidem. C. Samphius,
C. F. annos CII. Veliæ natus. Q. Corne-
lius, Q. F. Rhegij: T. Antonius, T. F.
Parmenſis, totidem. Cocnania Muſa,
annos CIII, Cornelienſis. Democritus
Abderites, annos CIV. mortuus eſt ab-
ſtinentia cibi. Totidem annos vixit Cte-
ſibius, hiſtoriæ ſcriptor, & (vt in annali-
bus Apollodorus refert) inter deambu-
landum viuendi finem fecit. Agatharchi-
des libro hiſtoriæ Aſianæ nono ſcribit,
Hieronymum hiſtoricum, cum is & tem-
poris multum in expeditionibus bellicis
toleraſſet, & in pugnis permulta accepiſ-
ſet vulnera, annos natum totidem, de-
ceſſiſſe.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

νία Οὐερηκοῦνδα, Ποπλίου ἀπελευθέρα, πό-
λεως Κορνηλίας, ἔτη ἑκατὸν ἕν. Λιουΐα Ἀτι-
κὴ, Ποπλίου ἀπελευθέρα, πόλεως Πάρμης,
ἔτη ἑκατὸν ἕν. Βουρία Λυχναινὶς, πόλεως
Πάρμης, ἔτη ἑκατὸν ἕν. Γάϊος Σάμφιος,
Γαΐου υἱὸς, πόλεως Βελείας, ἔτη ἑκατὸν δύο.
Κοΐντος Κορνήλιος, Κοΐντου υἱὸς, πόλεως
Ῥηγίου, ἔτη ἑκατὸν δύο. Τίτος Ἀντώνιος,
Τίτου υἱὸς, πόλεως Πάρμης, ἔτη ἑκατὸν δύο.
Κοκκανία Μοῦσα, πόλεως Κορνηλίας, ἔτη
ἑκατὸν τρία. Δημόκριτος Ἀβδηρείτης, ἔτη
ἑκατὸν τέσσαρα. ἐτελεύτησεν δὲ, τροφῆς
ἀποσχόμενος. Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος,
ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα. ἐν περιπάτῳ δὲ ἐτε-
λεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς
δεδήλωκεν. Ἱερώνυμος ὁ συγγραφεὺς, πολ-
λοὺς μὲν χρόνους ἐν ταῖς στρατείαις ἀνατλή-
σας, πλείστοις δὲ τραύμασιν ἐν πολέμοις
περιπεσὼν, ἐτελεύτησεν, βιώσας ἔτη ἑκα-
τὸν τέσσαρα, ὥς φησιν Ἀγαθαρχίδης ἐν
τῇ ἐννάτῃ τῶν περὶ τῆς Ἀσίας ἱστοριῶν. Γάϊος

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Λαλλίας Τιωναῖος, Λουκίου υἱὸς, πόλεως Βιωνίας, ἔτη ἑκατὸν πέντε. Πόπλιος Κυϊσέντιος Σφυρίων, Ποπλίου ἀπελεύθερος, πόλεως Βονωνίας, ἔτη ἑκατὸν πέντε. Τίτος Κοττίνας Χρύσαντος, Τίτου ἀπελεύθερος, πόλεως Φαυεντίας, ἔτη ἑκατὸν πέντε. Μάρκος Πομώνιος Σεβῆρος, Μάρκου υἱὸς, πόλεως Ταννητάνης, ἔτη ἑκατὸν πέντε. Σέξτος Νέβιος, Σέξτου υἱὸς, πόλεως Πάρμης, ἔτη ἑκατὸν πέντε. Λούκιος Αἴλιος Δωρόθεος, Λουκίου ἀπελεύθερος, πόλεως Βονωνίας, ἔτη ἑκατὸν ἕξ. Γάϊος Πομπούσιος Μουτιανὸς, Ποπλίου υἱὸς, ἔτη ἑκατὸν ἑπτά. Πόλλα Δωνάτα, Σέξτου θυγάτηρ, πόλεως Βονωνίας ἔτη ἑκατὸν δέκα. Μουναντία Πρόκλα, Λουκίου θυγάτηρ, πόλεως Ρηγίου, ἔτη ἑκατὸν δέκα.

ΚΕΦ.

ceſſiſſe. C. Lallias Tionæus, L. F. vitam pro duxit per annos cv. vrbe natus Bionia. P. Quiſentius Sphyrio, P. libertus, Bononienſis: T. Cottinas Chryſantus, T. libertus, Fauentinus: M. Pomonius Seuerus, M. F. vrbe Tannetana: Sext. Neuius Sext. F. vrbe Parma: omnes totidem. L. Ælius Dorotheus, L. libertus, Bononienſis, annos cvi. C. Pompuſius Montianus. P. F. annos cvii. Polla Donata, Sexti filia, Bononienſis, annos cx. Munantia Procula L. F. Rhegina, totidem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Qui ab annis CX *vſque ad* CXX *progreſſi, in Commentarijs memorantur.*

CAP. III.

T. Purennius Tutus, L. F. Corneliensſis, annos CXI. L. Antiſtichus Soterichus, L. libertus, Rauennnâs, CXIII. L. Petri, Cornelienſis, CXIIII. Iulia Modeſtina, Corſiolis vrbe nata, liberta primipilarij, noſtra adhuc ætate ſuperſtes, vrbe Brixellis, annos CXX.

Qui ab CXXX *annis vſque ad* CXL *vixiſſe annotati ſunt.*

CAP. IV.

L. Tertius, Bononia, annos CXXXV. Fauſtus, Cæſaris ſeruus, è Sabinis, à Prætorio Pallantiano, annos CXXXVI. quem & ipſi vidimns, Adriano Cæſari exhibitum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Οἱ ἀπὸ τῶν ἑκατὸν δέκα ἐτῶν μέχρι ἑκατὸν εἴκοσι ἀπογραψάμενοι.

ΚΕΦ. Γ΄.

Τίτος Πουρέννιος Τοῦτος, Λουκίου υἱὸς, πόλεως Κορνηλίας, ἔτη ἑκατὸν ἕνδεκα. Λούκιος Ἀντίστιος Σωτήριχος, Λουκίου ἀπελεύθερος, πόλεως Ραβέννης, ἔτη ἑκατὸν δέκα τρία. Λούκιος Πέτρου, πόλεως Κορνηλίας, ἔτη ἑκατὸν δέκα τέσσαρα. Ἰουλία Μοδεστίνα, πόλεως Κορσιόλων, Πριμοπιλαρίου ἀπελευθέρα, καθ᾽ ἡμᾶς ἔτι οὖσα, πόλεως Βριξέλλων, ἔτη ἑκατὸν εἴκοσι.

Οἱ ἀπὸ ρλ΄ ἐτῶν, μέχρι ρμ΄ ἀπογραψάμενοι.

ΚΕΦ. Δ΄.

Λούκιος Τέρπιος, πόλεως Βονωνίας, ἔτη ρλέ. Φαῦστος, Καίσαρος δοῦλος, ἐκ Σαβίνων, ἀπὸ πραιτωρίου Παλλαντιανοῦ, ἔτη ρλς΄, ὃν καὶ αὐτὸς ἐθεασάμην, Ἀδριανῷ τῷ καί-

σαρι

σαρι ἐπιδειχθέντα. Ἀργανθώνιος, ὁ τῶν Ταρτησσίων βασιλεὺς, ὡς ἱστορεῖ Ἡρόδοτος· καὶ Ἀνακρέων ὁ ποιητὴς, ἔτη ρν΄. Σίβυλλα, ἡ Ἐρυθραία, ἐβίωσεν ἔτη ὀλίγον ἀποδέοντα τῶν χιλίων, ὡς αὐτή φησιν ἐν τοῖς χρησμοῖς τὸν δὲ τρόπον.

Ἀλλὰ τί δὴ πανόδυρτος ἐπ' ἀλλοτρίοισι πάθεσσι
Θέσφατα φοιβάζω, λυσσώδεα μοῖραν ἔχουσα,
Οἴστρου δὲ σφετέρου καταγεύομαι ἀλγινόεντος.
Ἐκνεάομην * ἀεὶ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἔχουσα,
Μαινομένη μὲν ἐνὶ θνητοῖς, καὶ ἄπιστα λέγουσα,
Πάντα δ' ὑπὲρ προϊδοῦσα βροτῶν δυσανάσχετα κήδη,
Καὶ τότε μοι φθονέσας Λητοῦς ἐρικυδέος υἱὸς
Μαντοσυνής, παθέων δὲ κατικήσας ὀλοὸν κῆρ,

Ψυχὴν

tum. Arganthonius Tarteſſiorum rex, vt Herodotus & Anacreon poëta narrant, CL. Sibylla Erythræa, annos vixit non multo pauciores CIↃ. quod ipſa in Oraculis in hunc modum indicat:

Sed quid flebilibus non noſtra incommoda verbis
Vaticinor, rabie fatali concita mentem?
Quin ſtimulos noſtri potius contrecto furoris?
A teneris ſemper mala ſors me exercuit annis,
Adque ſenectutis prouexit damna moleſtæ.
Inter ego væſana homines, non credita cuiquam
Fata cano, & duros caſus, bene gnara futuri.
Idcirco inuidia Latonæ filius acri
Correptus, mihi fatidicamque infenſus ob artem,

Corporis hanc animam miſera de compede ſoluet,
Infeſta carnem ferus interimetq́ue ſagitta.
Et mea tunc liquidas anima vt tranſibit in auras,
Auribus humanis vento permixta volucris,
Fata canet, cæcis ambagibus obſcurata.
At ſupra matrem corpus deforme iacebit
Tellurem: neque enim id quiſquam mandare ſepulcro,
Ingeſtaq́ue volet mortalis condere terra.
Quæ laxata calore meum tamen inde cruorem
Hauriet, hinc varias fœcundaque proferet herbas;
Vnde iecur pecudum ſubiens vis certa futuri,

Conſi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Ψυχὴν ἐκλίσει δεσμευομένην ἐνὶ λυγρῷ
Σώματι, σαρκοτύπου οἰσεύσας γεγαῖον.
Ἔνθ᾽ ἄρα μοι ψυχὴ μὲν ἐς ἠέρα πιστηθεῖσα,
Πνεύματι συγκραθεῖσα βροτῶν εἰς οὔατα πέμψει
Κληδόνας ἐν πυκινοῖς αἰνίγμασι συμπλεχθείσας,
Σῶμα δ᾽ ἀεικελίως ἄταφον πρὸς μητέρος αἴης
Κείσεται, οὐ γάρ τις θνητῶν ἐπὶ γαῖαν ἀμήσει,
Οὐδὲ τάφῳ κρύψει, κατὰ γὰρ χθονὸς εὐρυοδείης
Δύσεται αἷμα μελῶν τερσαινομένοιο χρόνοιο.
Ἔνθεν δὴ πολλῆς ἀναδύσεται ἔρνεα ποίης,
Ἣ καταβοσκομένων μήλων εἰς ἤπατα δῦσα,

Ἀθανάτων δείξει βουλεύματα μαντοσύνῃσι.
Σαρκῶν δ' ὄρνιθες πετροδείμονες αἴκε πάσωνται,
Μαντοσύνην θνητοῖσιν ἀληθέα ποιπνύουσι.

Διὰ τούτου τοῦ χρησμοῦ ἀποδείκνυται δέκα γενεὰς αὐτὴν κατ' ἀνθρώπους γεγονέναι, καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τὴν ἐκ τοῦ ζῆν, τῆς μὲν ψυχῆς κατὰ τὸν ἀέρα φερομένης, καὶ περαπιτούσης, σὺν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων λαλουμένους παρασκευάσειν τὰς γινομένας κληδόνας διὰ τῶν λόγων. τοῦ δὲ σώματος ἀτάφου γενομένου, τὰ μὲν ὄρνεα τῶν σαρκῶν φαγόντα, τὴν διὰ τῆς ὀρνιθοσκοπίας μαντείαν διασημαίνειν. τοῦ δ' ὑπολείπου μέρους εἰς τὴν γῆν σαπέντος, καὶ τὰ κτήνη φαγόντα τῆς ἐκ τῆς γῆς φυομένης πόας, τὴν ἡπατοσκοπικὴν εἰς τὸν βίον εἰσάξειν τέχνην. Τὴν δὲ γενεὰν Σίβυλλα ἱστορεῖ ἐτῶν ἑκατὸν δέκα, ἐν τῷ χρησμῷ τῷ πρὸς Ῥωμαίους περὶ τῶν αἰω-

νίων

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Conſilia oſtendet gnaris occulta deorum.
Atque meas carnes, ſubeunt quæ ſaxa volucres,
Cum carpent, ventura procul mortalibus edent.

Hoc oraculo indicatur, Sibyllam iſtam decem ætates inter homines egiſſe: &, poſtquam è viuis exceſſit, animam in aërem elatam effeciſſe, vt ad aures hominum omnia & ſermones de futuris acciderent. cadauere autem inſepulto iacente, aues eius carnibus veſcentes, auſpicio ventura indicaſſe: reliqua parte computreſcente, & terram penetrante, pecudes, quæ è terra ea enatas herbas depaſcerent, diuinationem, quæ è iocinorum fit inſpectione, inter homines introducturas. Cæterùm ætatem Sibylla annis cx. definit in oraculo Romanis dato de ludis,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

quos ipſi Seculares vocant. Cum enim ipſorum ſocij, & amici, non ſtarent pactis, ſed crebrò nouas res tentarent, & bellum inferrent; cecinit Sibylla, ſi hæc ſpectacula ederentur, Latinos, qui defecerant, ſubditum iri. Oraculi hic eſt tenor:

Viginti & centum reuolutis protinus annis
(Quæ ſunt humanæ longiſſima tempora vitæ)
Hæc memori tum mente tibi, Romane, teneto;
Hæc age, quantumuis obliuiſcare teipſum.
Quâ campus flauas vndoſi ad Tibridis vndas
Stringitur, anguſtis & circunſcribitur oris,
Hîc tu, ſub terras vbi Titan lampada condet,

Obſcuræ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

νίων θεῶν, ἃ Ῥωμαῖοι Σεκουλάρια καλοῦσι. Τῶν γὰρ συμμάχων αὐτῶν, καὶ κοινωνῶν, μὴ ἐμμενόντων ταῖς συνθήκαις, ἀλλὰ πυκνὰ μεταβαλλομένων, καὶ πολεμούντων αὐτοῖς, ἡ Σίβυλλα ἐχρησμῴδησεν, ἐπιτελεσθεισῶν τῶν θεωριῶν τούτων, ὑποταγήσεσθαι τοὺς ἀφεστῶτας Λατίνους. εἰσὶν δὲ οἱ χρησμοὶ οἵδε.

Ἀλλ᾽ ὁπότ᾽ ἂν μήκιστος ἵκῃ χρόνος ἀν-
θρώποισι,
Ζωῆς εἰς ἐτέων ἑκατὸν δέκα κύκλον ὁ-
δεύσας,
Μεμνῆσθαι, Ῥωμαῖε, καὶ εἰ μάλα λήσει
ἑαυτὸν,
Μεμνῆσθαι τάδε πάντα, θεοῖσι μὲν ἀθα-
νάτοισι,
Ῥέζειν ἐν πεδίῳ παρὰ Θύβριδος ἄπλε-
τον ὕδωρ,
Ὅππῃ στεινότατον, νὺξ ἡνίκα γαῖαν ἐ-
πέλθῃ,
Ἠελίου κρύψαντος ἑὸν φάος, ἔνθα σὺ ῥέ-
ζειν,

Ἱερὰ

Ἱερὰ παντογόνοις μοίραις ἄρνάς τε καὶ αἶγας,
Κυανέας δ' ἐπὶ ταῖς δ' εἰλειθυίας ἀρέσαθαι
Παιδοτόκους θυέεσιν, ὅπη θέμις· αὖθι δὲ γαίῃ
Πληθογόνῃ χώροις οἷς ἱερεύοιτο μέλαινα.
Πάνλευκοι ταῦροι δὲ Διὸς παρὰ βωμὸν ἀγέσθων,
Ἤματι, μὴ δέ τε νυκτί. θεοῖσι γὰρ οὐρανίδαισιν
Ἡμέριος πέλεται θυέων τρόπος, ὡς δὲ καὶ αὐτοῖς
Ἱερεύειν, δάμαλις δὲ βοὸς δέμας ἀγλαὸν Ἥρης
Δεξάσθω νηὸς παρὰ σεῦ· καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὅστε καὶ ἥλιος κικλήσκεται, αἴσια δέχθω
Θύματα Λητοΐδης, καὶ ἀειδόμενοί τε Λατῖνοι
Παιᾶνες, κούροις κούρῃσί τε νηὸν ἔχοιεν

Ἀθανά-

Obſcuræ noctis ſeſe intendentque tenebræ,
Omnigenis placa immortalia numina ſacris:
Atque agnos diuis, nitidas & cæde capellas.
Cæruleas etiam veneraberis Eilithyias,
Ritè ſacris factis, fauſtæ quæ partubus adſunt.
Atram frugiferæ Telluri deinde dicabis
Gratus ouem`. tauros candentes ad Jouis aram
Tum ſtatues, radijs cum Sol terreſtria luſtrat:
Non noctu. nam cœlitibus ſacra ritè feruntur,
Cum lux alma diei cœlum terraſque retexit.
Pulcraque Junonis donetur bucula templo.
Quinetiam Titan Latonia proles Apollo
Placetur ſacris, cantent Pæana Latini,

Atque choros ducant : puerique ætate vigentes
Parte alia , atque alia florentes vere puellæ
Aetatis, nondum charis genitoribus orbæ.
Atque verecundæ matronæ luce ſub iſta
Curuatis celebrem genibus Iunonis ad aram
Concilientque deam, & ſacrata piacula ſoluant
Vir mulierque, magis tamen iſthæc fæmina debet.
Iſta domo ſibi quiſque ferat , quas fas iubet almis
Primitias offerre dijs, & fauſta precari.
Pro ſe quiſque virûm ſibi condita in ædibus iſthæc

Aſſer-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Ἀθανάτων, χωρὶς δὲ κόραι χορὸν αὐταὶ ἔχοιεν,
Καὶ χωρὶς παίδων ἄρσην στάχυς, ἀλλὰ γονήων
Πάντων ζωόντων τοῖς ἀμφιθαλής ἔπι φύτλη,
Αἱ δὲ γάμου ζεύγλαισι δεδμημέναι ἤματι κείνῳ,
Γνὺξ Ἥρης παρὰ βωμὸν ἀοίδιμον ἑδριόωσαι,
Δαίμονα λισσέσθωσαν, ἅπασι δὲ λύματα δοῦναι
Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶ, μάλιστα δὲ θηλυτέραισιν.
Πάντες δ᾽ ἐξ οἴκοιο φερέσθων, ὅσσα κομίζειν
Ἔστι θέμις θνητοῖσιν ἀπαρχομένοις βιότοιο,
Δαίμοσι μειλιχίοισιν ἱλάσματα καὶ μακάρεσσιν
Οὐρανίοις, τάδε πάντα τεθησαυρισμένα κεῖσθαι,

Ὄφρα τελῇ θυμέλῃσι καὶ ἀνδράσιν ἐδριόωσιν.
Ἔνθεν πορσυνέης μεμνημένος. ἤμασι δ' ἔσω,
Νυξί τ' ἐπασσυτέρῃσι θεοπρεπέας κατὰ θώκους,
Παμπλήθης ἀγυιείς· σπουδὴ δὲ γέλωτι μεμίχθω.
Ταῦτά τοι ἐν φρεσὶ σῇσιν ἀεὶ μεμνημένος εἶναι,
Καί σοι πᾶσα χθὼν Ἰταλὴ, καὶ πᾶσα Λατίνων,
Αἰὲν ὑπὸ σκήπτροισιν ὑπαυχένιον ζυγὸν ἕξει.

ΤΕΛΟΣ.

Aſſeruet, feſtis caſtus promatque diebus.
Lucibus his, nocteſque per has ad fana deorum
Turba hominum feſtiua adſitque, & ſeria riſu
Temperet, adſiduiſque adſit creberrima ſacris.
Horum non vllo te obliuio tempore tangat.
Jtala ſic tellus tibi cuncta, omniſque Latinus
Seruiet, & pauidum mittet tua ſub iuga collum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

PHLEGONTIS TRALLIANI

De Olympijs Fragmentum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

ΦΛΕΓΟΝΤΟΣ

ΤΡΑΛΛΙΑΝΟΥ

Περὶ τῶν Ὀλυμπίων.

Δοκεῖ μοι χρῆναι εἰπεῖν τὴν αἰτίαν δι' ἣν τὰ Ὀλύμπια τεθῆναι συμβέβηκεν. Ἐστὶ δὲ ἥδε. Μετὰ Πεῖσον καὶ Πέλοπα, ἔτι δὲ Ἡρακλέα, τοὺς πρώτους τὴν πανήγυριν καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν Ὀλυμπιάσιν ἐνστησαμένους, ἐκλειπόντων τῶν Πελοποννησίων τὴν θρησκείαν χρόνῳ τινὶ, εἰς ὃν ἀπὸ Ἰφίτου Ὀλυμπιάδες ὀκτὼ πρὸς ταῖς εἴκοσι καταριθμοῦνται εἰς Κόροιβον τὸν Ἠλεῖον, καὶ ἀμελησάντων τοῦ ἀγῶνος, στάσις ἐνέστη κατὰ τὴν Πελοπόννησον. Λυκοῦργος δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος, υἱὸς ὢν τοῦ Πρυτανέως, τοῦ Εὐρύπου, τοῦ Σώσου, τοῦ Προκλέως, τοῦ Ἀριστοδήμου, τοῦ Ἀριστομάχου, τοῦ Κλεοδαίου, τοῦ Ὕλλου, τοῦ Ἡρακλέους, καὶ Δηϊανείρας, καὶ Ἴφιτος ὁ

Αἱμο-

PHLEGONTIS TRALLIANI

De Olympijs Fragmentum.

EXponenda mihi videtur cauſa, ob quam Olympia inſtitui contigit. eſt autem hæc. Poſt Piſum, Pelopem, atque Herculem, qui primi ſolennem conuentum ac certamen Olympicum inſtituerant, cum Peloponneſij eam feſtiuitatem aliquandiu intermiſiſſent, per id ſcilicet tempus quod ab Iphito ad Corœbum vſque Eleum duodetriginta Olympiadum numeratur, certamenq́ue neglexiſſent, ſeditio in Peloponneſo fuit coorta. Ibi Lycurgus Spartanus, Prytanei filius, Europi N. Soſi pro N. (qui Soſus patrem habuit Procleum, auum Ariſtodemum, proauum Ariſtomachum: fuit autem hic Cleodei filius, cuius pater Hyllus, Hercule & Deianira fuit natus) & Iphitus Hæ-

 monis,

monis, aut (vt alij perhibent) Praxonidæ F. ab Hercule prognati, Eleus domo, ac Cleoſthenes Cleonici F. Piſæus, vt populum ad concordiam pacemq; reducerent, cùm Olympicam feſtiuitatem ſtatuerunt ad priſtinam formam redigere, tum certamen gymnicum edere. Itaque Delphos miſerunt, qui Deum percontarentur, an hoc eorũ probet conſilium. Is reſpondit, bona euentura, ſi id exequantur: iuſſitq; ferias indîci vrbibus, quæ certaminis eſſe vellent participes. quo oraculo in Græcia renunciato, diſcus etiam conſcriptus eſt à Græcorum iudicibus, quos ipſi Hellanodicas vocant, formam agendorum Olympiorum indicans. Cæterum Peloponneſios non admodum id certamen gratum habentes, moleſteq; id ferentes, peſtis inuaſit, frugumq; pernicies afflixit. Itaque ij, qui antè à ſocietate iſtorum ludorum deſciuerant, denuò Lycurgum peſtis amolitionem ac remedium popoſcerunt. Pythia verò ſic reſpondit:

O qui

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Αἵμονος, ὡς δὲ ἔνιοι Πραξωνίδου, ἑνὸς τῶν ἀπὸ Ἡρακλέους, Ἠλεῖος· καὶ Κλεοσθένης ὁ Κλεονίκου Πεισάτης, βουλόμενοι εἰς ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην τὸ πλῆθος αὖθις ἀποκαταστῆσαι, τήν τε πανήγυριν τὴν Ὀλυμπικὴν ἔγνωσαν ἀνάγειν εἰς τὰ ἀρχαῖα νόμιμα, καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν ἐπιτελέσαι. στέλλονται δὴ εἰς Δελφοὺς χρησόμενοι τῷ θεῷ, εἰ σφισιν συνεπαινεῖ ταῦτα ποιῆσαι. ὁ δὲ θεὸς, ἄμεινον, ἔφη, ἔσεσθαι ποιοῦσιν, καὶ προσέταξεν ἐκεχειρίαν ἀγγεῖλαι ταῖς πόλεσιν, ταῖς βουλομέναις μετέχειν τοῦ ἀγῶνος. ὧν περιαγγελθέντων κατὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὁ δίσκος ἐγράφη τοῖς Ἑλλανοδίκαις, καθ' ὃν ἔδει τὰ Ὀλύμπια ἄγειν. Οὐκ ἄγαν δὲ προσιεμένων τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ δυσχεραινόντων, τῶν Πελοποννησίων, λοιμὸς ἐπιγενόμενος, καὶ φθορὰ καρπῶν, ἐλυμαίνετο αὐτούς. οἱ δὲ ἀποστάντες πάλιν σὺν τοῖς περὶ τὸν Λυκοῦργον ᾐτοῦντο τοῦ λοιμοῦ παῦλαν καὶ ἴασιν τινά. ἡ δὲ Πυθία χρᾷ τάδε.

Ὦ γῆς ἀκρόπολιν πάσης Πελοπηΐδα
κλεινὴν
Ναίοντες, πρέσβεις τε βροτῶν πάντων, καὶ
ἄριστοι,
Φράζεσθ' ἐξ ἐμέθεν χρησμὸν θεοῦ ὅττι
κεν εἴπω.
Ζεὺς ἡμῖν τελετῆς μῆνιν ἔχει ἣν διέχρη-
σεν,
Οὕνεκ' ἀτιμάζοντες Ὀλύμπια λᾶσι ἄ-
νακτος
Ζηνός· οὗ πρῶτος μὲν ἱδρύσατο καὶ θέ-
το τιμὴν
Πεῖσος, καὶ μετὰ τόνδε Πέλοψ, ὅτε δη-
μονναῖδην
Ἑλλάδα, θῆκε δ' ἔπειτα ἑορτὴν καὶ ἔπα-
θλα θανόντι
Οἰνομάῳ. τρίτατος δ' ἐπὶ τοῖς παῖς Ἀμ-
φιτρύωνος
Ἡρακλῆς ἐτέλεσσ' ἑορτὴν καὶ ἀγῶν' ἐπὶ
μήτρῳ
Πέλοπι Ταντολίδῃ φθιμένῳ· τὸν δή πο-
θεν ὑμεῖς

Λείπετε

O qui telluris famoſam totius arcem
Mortales inter natuque & laude ſupremi
Incolitis, quæ fata Dei cano diſcite iuſſu.
Neglecta altitonans iraſcitur ob ſacra vobis
Jupiter, immenſo qui maximus imperat orbi.
Cuius Olympia vos cultu ſpoliaſtis auito:
Quæ princeps Jouis vt Piſus celebraret honorem
Inſtituit: poſt huncque Pelops, quo Græcia rege
Floruit, vnanimeſque habuerunt mœnia ciues,
Oenomao inſtituit certamina lumine caſſo.
Tertius hæc Pelopi ſatus Amphitruone dicauit
Tantalidæ, grati ſeruans pia iura nepotis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Hæc ſacra, & ludos abolere hos Iupiter auſis
Iratus peſtem immiſit, diramque famemque.
Verùm inſtauratis ceſſabunt hæc mala ſacris.

Peloponneſij, vbi hoc eis renunciatum oraculum fuit, fidem derogantes, denuò communi de ſententia miſerunt ipſi, qui accuratius DEVM de oraculo interrogarent. Pythia autem hæc retulit:

O Peloponneſi ciues, altaria circum
Ite, ſacris factiſque animis aduertite dicta
Vatum, qui leges & iura paterna ſequuntur,
Vatum Eleorum monitis parete volentes.

Hoc oraculo accepto Peloponneſij conceſſerunt Eleis, vt certamen Olympicum inſtituerent, & ferias vrbibus denunciarent.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Λείπεις καὶ τελετὴν, ἧς χωσάμενος κατὰ θυμὸν,
Ὥστε κακὸν λιμὸν παρὰ τοῖς καὶ λοιμὸν, ὅν ἐστι
Παῦσαι, ἀνορθώσαντας ἑορτὴν τῷ πάλιν αὖθις.

Ταῦτα ἀκούσαντες, ἀπήγγειλαν τοῖς Πελοποννησίοις· οἱ δὲ, ἀπιστήσαντες τῷ χρησμῷ, ἀπέστειλαν πάλιν καὶ αὐτοὶ ἀπὸ κοινοῦ δόγματος ἐπιστρεφέστερον ἐπερωτήσοντας τὸν θεὸν περὶ τῶν χρησθέντων. ἡ δὲ Πυθία λέγει τάδε.

Ὦ Πελοποννήσου ναέται, περὶ βωμὸν ἰόντες
Θύετε, καὶ πείθεσθε τά κεν μάντεις ἐνέπωσιν,
Ἠλείων πρόπολοι, πατέρων νόμον ἰθύνοντες.

τούτων χρησθέντων, οἱ Πελοποννήσιοι ἐπέτρεψαν τοῖς Ἠλείοις ἀγῶνα τιθέναι τῶν Ὀλυμπίων, καὶ ἐκεχειρίαν ἀγγέλλειν ταῖς πόλε-

πόλεσιν. καὶ Ἠλεῖοι δὲ μετὰ ταῦτα βουλόμενοι βοηθεῖν Λακεδαιμονίοις, ὅτε Ἕλος ἐπολιόρκουν, πέμψαντες εἰς Δελφοὺς, ἐμαντεύοντο. καὶ χρᾷ ἡ Πυθία τάδε.

Τὴν αὐτῶν ῥύεσθε πάτρην, πολέμου δ' ἀπέχεσθε,
Κοινοδίκου φιλίας ἡγούμενοι Ἑλλήνεσσιν,
Ἔστ' ἂν πενταέτης ἔλθῃ φιλόφρων ἐνιαυτός.

Χρησθέντων δὲ τούτων, τοῦ μὲν πολεμεῖν ἀνέχοντο, τὴν δὲ Ὀλυμπίων τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο. καὶ ἐστέφετο μὲν οὐδεὶς ἐπὶ πέντε Ὀλυμπιάδας. τῇ δὲ ἕκτῃ ἔδοξεν αὐτοῖς μαντεύσασθαι, εἰ στέμματα περιθῶσι τοῖς νικῶσι. καὶ πέμπουσι τὸν βασιλέα Ἴφιτον εἰς θεοῦ· ὁ δὲ θεὸς, ἔφη τάδε.

Ἴφιτε μήλειον καρπὸν μὴ θῇς ἐπὶ νίκῃ,
Ἀλλὰ τὸν ἄγριον ἀμφιτίθει καρπώδη ἐλαιῶν,
Ὃς νῦν ἀμφέχεται λεπτοῖσιν ὑφάσμασ' ἀράχνης.

Παρα-

rent. Porrò autem poſtea temporis Elei, cum opitulari vellent Lacedæmonijs, Elos vrbem oppugnantibus, Delphos conſultum miſerunt. & reſpondit Pythia in hanc ſententiam.

Exſortes belli patriam defendite veſtram,
Et pacis Græcos communia iura docete
Autores, anni veniant dum gaudia quinti.

Hoc oraculo dato, Elei bello abſtinuerunt, & Olympia curauerunt. Quinque Olympiades ita ſunt exactæ, vt coronaretur nemo. Sexta placuit oraculum ſcitari, an victoribus coronæ eſſent imponendæ, eamq́ue ob rem miſſus ad fanum Dei rex Iphitus. Deus ſic eſt fatus.

Iphite, victorem malo donare caueto.
Verùm ſylueſtris fructu redimitor oliuæ,
Quem circùm teneris incluſit aranea filis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Cum ergo veniſſet Olympiam, inque luco multi eſſent oleaſtri, vnum eorum deprehendens araneis circumdatum, ædificio cinxit: atque ea ex arbore corodata eſt victoribus. Primus coronatus eſt Daicles Meſſenius, Olympiade ſeptima ſtadio victor.

Cætera deſunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Παραγινόμενος οὖν εἰς τὴν Ὀλυμπίαν, πολλῶν ἐν τῷ τεμένει κοτίνων ὄντων, εὑρὼν ἕνα περιεχόμενον ἀραχνίοις, περιῳκοδόμησεν αὐτὸν, καὶ τοῖς νικῶσιν ἐκ τούτου ἐδόθη ὁ στέφανος. πρῶτος δ' ἐστεφανώθη Δαϊκλῆς Μεσσήνιος τῇ ἑβδόμῃ Ὀλυμπιάδι στάδιον ἐνίκα.

ΛΕΙΠΕΙ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

IOANNIS MEVRSI

Ad hæc

PHLEGONTIS TRALLIANI

Opuſcula

N O T Æ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

IOANNIS MEVRSI IN PHLEGONTIS TRALLIANI Opuſcula NOTÆ.

PHlegon iſte, Trallianus, Auguſti libertus; vel, vt alij, Hadriani Cæſaris fuit. Suidas docet. Φλέγων, Τραλλιανὸς, ἀπελεύθερος τοῦ Σεβαστοῦ καίσαρος. οἱ δὲ, Ἀδριανοῦ φασὶν, Verùm, qui libertum Auguſti cenſuere, valdè falſi. Hadriani enim fuiſſe, ex Vopiſco ſatis conſtat, in Saturnino. *Hadriani epiſtolam, ex libris Phlegontis, liberti eius, proditam, ex quâ penitus Aegyptiorum vita detegitur, indidi.* Et vis argumentum tibi, quod non fallat? Chronica ſua, vt infra oſtendam, in ſedecim libros diſtributa, ad Olympiadis CXXIX annum II vſque perduxit; qui ab Hadriani exceſſu tertius fuit. Ergo quomodo ſub Auguſto viuere potuit? à cuius obitu ad hoc tempus anni CXXXII numerantur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

rantur. Deinde Adriani ipſe ſemel, iterumque, meminit; & cap. X Conſules nominat M. Plautium Siluanum, & Sentium Augurinum; qui conſulatum obierunt Antonini Pij anno XVIII. Manifeſtus omnino error. Quin Hadriani ipſius fuiſſe, quæ Phlegontis huius nomine circumlata, clarè Spartianus dicit, in eius Vitâ. *Famæ celebris Hadrianus tam cupidus fuit, vt libros Vitæ ſuæ, ſcriptos à ſe, libertis ſuis literatis dederit, iubens, vt eos ſuis nominibus publicarent. Nam Phlegontis libri, Hadriani eſſe dicuntur.* Atque vt ipſe Hadriani libertus fuit, ita eius Ælius Maurus commemoratur ab eodem Spartiano in Seuero Imperatore. *Legiſſe me apud Maurum, Phlegontis Tralliani libertum, memini.* Meminit porrò cuiuſdam Phlegontis D. Paulus in Epiſtolâ ad Rom. cap. XVI. Ἀσπάσασθε Ἀσύγκριτον, Φλέγοντα, Ἑρμᾶν, Πατρόβαν. Et hunc puto Suidam ob oculos habuiſſe, cum libertum Auguſti ſcriberet. Eſt etiam Attij cuiuſdam Phlegontis mentio in arâ marmoreâ, quæ Romæ, in hortis Euryali Rufini; legiturque in Theſauro Inſcriptionum Gruterianarum, pag. DCLXXI. num. 6.

DIS. MANIBVS

ATTIÆ. T. F. QVINTILLÆ

ATTIVS. PHLEGON. PATER

Noſter iſte ſcripſit plurima, quæ à Suida in hunc modum recenſentur. Ἔγραψεν Ὀλυμπιάδας ἐν βι-

ἐν βιβλίοις ιϛ΄. ἔστι δὲ μέχρι τῆς σκθ΄ Ὀλυμπιάδος τὰ πραχθέντα πανταχοῦ. τὰ δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίοις η΄. Ἔκφρασιν Σικελίας. Περὶ μακροβίων, καὶ θαυμασίων. Περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν, βιβλία γ΄. Περὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ τόπων, καὶ ὧν ἐπικέκληνται ὀνομάτων. Ἐπιτομὴν Ὀλυμπιονικῶν, ἐν βιβλίοις β΄. καὶ ἄλλα. Ex his omnibus *De Mirabilibus* Opus, initio mutilum; *De Olympiadibus* fragmentum, cum libello *De Longæuis*, ante annos quinquaginta, & quod excedit, primus edidit Gulielmus Xylander, benè de literis Græcis meritus. Ea mihi, cùm tanto temporis interuallo rara exemplaria eſſent, ne iterum quaſi intercideren, reuocare in lucem iſtam publicam placuit, horis aliquot ſubſeciuis recenſita, & emendata.

In Librum

Περὶ θαυμασίων,

CAP. II.

Ἱστορεῖ δὲ καὶ Ἱέρων ὁ Ἀλεξανδρεὺς, ἢ Ἐφέσιος.] An non ſcribendum? καὶ Ἥρων ὁ Α΄. Celebris hic Scriptor. Hieron quidam Siculus inter Rei Ruſticæ Auctores commemoratur à Varrone de R.R. lib. 1. cap. 1. *Hi ſunt, quos tu habere in conſilio poteris, cùm quid conſulere voles; Hieron Siculus, & Attalus Philometor*. Et ex eo Columella, libro quoq; 1. & cap.

1. *Siculi quoque mediocri curâ negotium iſtud proſecuti ſunt, Hieron, & Epicharmus diſcipulus, Philometor, & Attalus.* Verùm Hieron Alexandrinus, aut Epheſius, nuſquam mihi alibi lectus.

CAP. III.

Ἱστορεῖ δὲ καὶ Ἀντισθένης Περιπατητικὸς φιλόσοφος.] An hunc deſignat, cuius vitam deſcribit nobis Diogenes Laërtius lib. VI. Atqui Cynicus iſte fuit, princeps ſectæ; & Hiſtoricum nihil ſcripſit. Alius ab iſto quidam, Rhodius, & Hiſtoricus fuit. Diogenes, libro citato. Γεγόνασι δὲ καὶ ἄλλοι Ἀντισθένεις, τρεῖς· Ἡρακλείτειος, εἷς· ἕτερος, Ἐφέσιος· καὶ Ῥόδιός τις, ἱστορικός. Puto confundere hîc Phlegontem, & pro Rhodio hoc Athenienſem malè ponere.

Αὐτὸν δὲ τὰ μὲν πρῶτα εἰς Ἰταλίαν μετὰ πεντακοσίων ὑπασπιστῶν φυγεῖν.] Itane Antiochus, profligatis ab Acilio copijs ſuis, in Italiam fugam inſtituit? Contra Hiſtoriam eſt. Gulielmus Xylander legiſſe videtur, εἰς Αἰτωλίαν, pro εἰς Ἰταλίαν. Tu repone, εἰς Ἐλάτειαν. Ita ſeſe Hiſtoria habet. Antiochus victus, fugienſque, non ante ſubſtitit, quam Elatiam, cum quingentis tantùm militibus, perueniſſet. Liuius lib. XXXVI. *Aliquantum viæ præceperat rex,* (de Antiocho victo, ac fugiente, illi ſermo.) *vt qui non antè, quàm Elatiæ, ab effuſo conſtiterit curſu:*

vbi

vbi primùm reliquijs pugnæq; & fugæ collectis, cum perexiguâ manu ſemiermium militum Chalcidem ſe recepit. Romanus equitatus ipſum quidem regem Elatiæ aſſecutus non eſt, ſed magnam partem agminis, aut laſſitudine ſubſiſtentis, aut terrore, vt qui ſine ducibus per ignota itinera fugerent, diſſipatos oppreſſerunt. nec præter quingentos, qui circa regem fuerunt, quiſquam effugit.

CAP. IV.

Τειρεσίαν τὸν Εὐμάρους.] Scribe, τὸν Εὐήρους, Nam Tireſiæ pater Eueres erat. Apollodorus lib. III. Ἦν δέ παρὰ Θηβαίοις μάντις Τειρεσίας, Εὐήρους καὶ Χαρικλοῦς Νύμφης. Corruptum quoque nomen eius apud Hyginum. Fab. LXIX. *Tireſias, Eurij filius, augur præmonuit.* Iterum Fab. LXXV. *In monte Cyllenio Tireſias, Eurimi filius, paſtor, dracones venerantes dicitur baculo percuſſiſſe.* Vtrobique reſcribendum, *Tireſias, Eueris filius.* Corruptiſſimè omnium apud Lutatium eſt, ad Theb. II *Tireſias, Pericli filius, genere Thebanus, vates.* Cenſeo initio nomen patris Eueris excidiſſe, & deinde *Chariclûs* ſcribendum, pro *Pericli.* Certè Euerem appellatum Tireſiæ patrem, vel inde clarum; quod Εὐηρείδης ideò Tireſias à Poëtis Græcis dictus. Callimachus Hymno εἰς λουτρὰ τῆς Παλλάδος:

Τὸν δὲ χολωσαμένα περ, ὅμως προσέφασεν Ἀθήνα,
Τίς σε, τὴν ὀφθαλμὼς ὐκ ἔτ' ἀπισόμενον,
Ὦ Εὐηρείδα, χαλεπὴν ὁδὸν ἄγαγε δαίμων;

Vbi Scholiaſtes. Ὦ Εὐηρείδα. Εὐήρυς υἱὸς ὁ Τειρεσίας. Theocritus Idyll. XXIV.

Μάντι Εὐηρείδα, μάλα σε φρονέοντα διδάσκω.

καὶ βιῶν ἐπὶ γενεὰς ἑπτά.] De Tireſiæ ſeptem ætatibus etiam Hyginus, Fab. LXXV. *Cùm ſecundùm Iouem iudicaſſet, Iuno irata, manu auerſâ eum excæcauit; at Iouis ob id fecit, vt ſeptem ætates viueret.* Agatharchides in Excerptis De mari rubro, lib. V. quinque tantùm ætates memorat. Οὐδὲ Εὐριπίδυ κατηγορῶ, τῷ μὲν Ἀρχελάῳ περιτεθεικότος τὰς Τημένυ πράξεις, τὸν δὲ Τειρεσίαν βεβιωκότα παρεισάγοντος πέντε γενεῶν πλέον. Lucianus in Longæuis ſex dicit. Καὶ Τειρεσίαν δὲ τὸν μάντιν ἡ τραγῳδία μέχρις ἓξ γενεῶν παρατεῖναι λέγει.

CAP. V.

Γενέσθαι Ἐλάτῳ τῷ βασιλεῖ θυγατέρα, ὀνομαζομένην καινίδα.] Cænis Elati filia dicitur etiam ab Ouidio, Metamorph. lib. XII.

Clara decore fuit proles Elatëia Cænis.

Hyginus Fab. XII. *Cæneus, Elati filius, Magneſius. hunc nonnulli fœminam fuiſſe dicunt.* Iterum Fab. CLXXIII. *Cæneus Elati, Mopſus Amyci.* Apud Ant, Liberalem, Metamorphoſi XVII, pater ei Atrax

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

ei Atrax dicitur. Καθάπερ ὅτι Καινὶς μὲν, Ἀτρακὸς ἐστι θυγάτηρ, βουλῇ Ποσειδῶνος ἐγένετο Καινεὺς ὁ Λαπίθης.

CAP. VI.

ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀντιπάτρου.] Id fuit Olymp. CCVI. anno I. Anonymus in Olymp. Deſcript. ad iſtud tempus diſertè notat. Ὀλυμπιάδος σϛ´ ἔτει α´ ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ. Ἀνδρόγυνος ἐγεννήθη.

ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Μάρκου Βινικίου, καὶ Τίτου Σταπιλίου Ταύρου, τοῦ Κουρβιλίου ἐπικληθέντος.] Incidit horum Conſulatus in Claudij Imperatoris annum V. Ac primò quidem, qui hîc Βινίκιος, is *Vinicius* Caſſiodoro, & Inſcriptioni Antiquæ. Faſtis Siculis, & Auctori Alexandrini quoq; Chronici, Οὐεννίκιος nuncupatur. Apud Euſebium, Chron. II. Οὐινούκιος, in Faſtis verò Capitolinis, *Vinucius* ſcribitur. Bis autem Conſulatum geſſit; ſemel, Olymp. CCII. anno II. qui erat Tiberij XVI, cum collegâ C. Caſſio Longino: iterum autem, hunc ipſum, de quo Phlegon; annis quindecim interiectis. Eſtque prioris Conſulatus iſta mentio in Inſcriptione Antiquâ.

C. CASSIVS. LONGINVS. M. VINICIVS. COS

Sed in altero illo Conſule, quem Statilium Taurum, cognomento Coruilium, nobis nominat, errat vehementer Phlegon. Ac initio corrupta verba, quæ ſic corrigo. τοῦ Κορβίνου ἐπικληθέντος. Nam *Coruinus*, non *Coruilius*,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

dicebatur. Confundit autem Titum Statilium Taurum, & Marcum Statilium Coruinum, qui duo fuerunt; non, vt ille ſtatuit, vnus: fuitque Titus Statilius Taurus ſecundùm Conſul, cum collegâ C. Quinctio Criſpino, anno ante M. Statilium Coruinum, qui collegam in Conſulatu ſuo habuit M. Vinucium, ſeu Vinicium mauis, Quartinum, ſecundùm Conſulem. Eſtque hic ipſe Statilius Coruinus, quem in Claudium Imp. cum Gallo Aſinio conſpiraſſe tradit Suetonius in eius Vitâ, cap. XIII. *Conſpirauerant autem ad res nouas Gallus Aſinius, & Statilius Coruinus, Pollionis ac Meſſalæ oratorum nepotes.* Sed emendandus per occaſionem etiam Caſſiodorus in Chronico, apud quem *Cornelius* dicitur, qui *Coruinus.*

CAP. VII.

ἄρχοντος Ἀθήνησι Διονυσοδώρου.] Magiſtratum Athenis geſſit Dionyſodorus hic Olymp. CCVIII: anno I. quo hoc accidit. Anonymus in Olymp. Deſcript. ΟΛ. ση΄. ἔτει α΄, ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ. Ἐν Μηχανίᾳ, πόλει τῆς Ἰταλίας, ἐν Ἀγριππίνης τῆς Σεβαστῆς ἐπαύλει, ἀνδρόγυνος ἐγεννήθη.

ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Δέκμου Ἰουνίου Σιλανοῦ Τορκουάτου. καὶ Κοΐντου Ἀστερίου Ἀντωνίνου.] Scribendum Δεκίου, pro Δέκμου, & Ἁπερίου, pro Ἀστερίου. Nam Conſu-

Conſulatu tunc functi Decius Iunius Silanus, & Quintus Haterius Antoninus. Adi Faſtos Capitolinos. Fuit autem annus iſte Claudij Cæſaris duodecimus.

Cap. IX.

ἄρχοντος Ἀθήνησι Μακρίνου.] Id factum Olymp. ccxxiii. anno iii. Sed Archontis huius nomen, vt aliorum etiam plurium, apud Anonymum in Deſcript. Olymp. hodie excidit; reſtituendum aliquando, volente deo, cùm totum id Opus recenſitum divulgabo.

ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Λουκίου Λαμία, καὶ Αἰλιανοῦ Οὐέτερος.] Reſtitue, Λουκίου Αἰμυλίου Αἰλιανοῦ, καὶ Οὐέτερος. Nomina his Conſulibus erant, L. Aemylius Aelianus, & L. Antiſtius Vetus. Ita Faſti Capitolini repræſentant; in quibus prænomen Aemylij Aeliani deſideratur, hinc viciſſim reſtituendum. Fuere hi Conſules anno vltimo Traiani Imp. Deſtituit memoria virum ſummum, Ioſephum Scaligerum, qui in Animaduerſionibus in Euſebium, hunc Phlegontis locum citans, negat ſe illos reperire. Meminere eorum præter Capitolinos Faſtos, etiam Siculi; in quibus is annus inſignitur nominibus Conſulum, Αἰλιανοῦ καὶ Βετέρου. Et hi ipſi ſunt, qui in Caſſiodori Chronico, ſed anno Traiani xv. ineruditè, *Aemylius & Vetus* nominantur.

Cap.

CAP. X.

ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἰάσονος.] Id fuit Olymp. CCXXXIII. anno IV. Vrbis conditæ DCCCCIX. Et huius quoque archontis nomen excidit apud Anonymum in Deſcript. Olymp.

ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Μάρκου Πλατίου, καὶ Σέξτου Καρμίνιου, Ὑιαίου, καὶ Μάρκου Φουλβίου Φλάκκου.] Quid? an Romæ quatuor Conſules vno eodemque anno? Nugæ meræ. Ego mutilum locum cenſeo, & hiſtorias duas diuerſas hîc in vnam coaluiſſe. Ac primum pro Μάρκου Πλατίου, καὶ Σέξτου Καρμινίου, reſtituendum; Μάρκου Πλαυτίου, καὶ Σεντίου Αὐγουρίνου. Erant enim eo anno Conſules Romæ M. Plautius Siluanus, & Sentius Augurinus. Ita Faſti Capitolini nobis indicant; quibus viciſſim ex Phlegonte Plautij Siluani prænomen redde; quod tamen apud Iul. Obſequentem Publius dicitur, cap. XC. Et per occaſionem etiam corrigendum Chronicon Alexandrinum, quod Raderi beneficio nunc habemus multo integrius. Mendosè editur, Σισβανοῦ καὶ Αὐγουρίνου. Tu reſcribe. Σιλβανοῦ, καὶ Α'. Iam quæ Conſulum nomina ſequuntur, in his primum eſt corruptum; ac pro Ὑιαίου, legendum omninò eſt, Ὑψαίου. Nam fuere in Conſulatu tunc collegæ, M. Plautius Hypſæus, & M. Fuluius Flaccus; idque fuit anno Vrbis DCXXIX. qui erat IV Olympiadis CLXIII.

Iam

Iam cum duo illi priores Conſulatum ſuum geſ-ſerint anno Vrbis DCCCCIX, ſiue IV Olympiadis CCXXXIII, habes ecce interuallum annorum CCLXXX. Ergo rectè mutilum locum arbitramur; exciderítque, præter cætera, archontis Athenienſis nomen, qui, cùm Romæ iſti Conſules, magiſtratum Athenes geſſit: ſiquidem Phlegon archontis Athenienſium cum Conſulibus Romanorum coniungere amat.

CAP. XIII.

ἀνθ' ὧν κολοσσόν τε αὐτῷ κατασκευάσαντες ἀνέθεσαν παρὰ τῷ τῆς Ἀφροδίτης ἱερῷ, ὅ ἐστιν ἐν τῇ Ῥωμαίων ἀγορᾷ, καὶ τῶν πόλεων ἑκάστης ἐφεξῆς ἀνδριάντας παρέστησαν.] Vt de terræmotu verum eſt, ita de coloſſo iſto, ſtatuiſque etiam vrbium, nemo veterum, qui hiſtoriam nobis tradunt, mentionem vllam facit. Itaque inter falſa habendum; & rectè ab Apollonio poſitum in eo Opere, cui titulum Περὶ κατεψευσμένης ἱστορίας fecerat.

CAP. XX.

ἄρχοντος Ἀθήνησι Θρασύλλου.] Id fuit Olymp. CX. anno I. Vbi notat Anonymus in Deſcript. Olympiadum, quod hîc Phlegon. Παιδίον τετρακέφαλον ἐγεννήθη.

ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Ποπλίου Πετρωνίου τοῦ Σπαλιανοῦ, καὶ Κεσεννίου Πέτου.] Mendum non vnum eſt in nominibus iſtis Conſulum . Reſtituo. ὑ. ἐ. Ῥώμῃ Καίου Πετρωνίου Τουρπιλιανοῦ, καὶ Καισωνίου Παίτου. Nam Conſulatum eo anno Romæ geſſerunt, vt docent Faſti Capitolini , C. Cæſonius Pætus, & C. Petronius Sabinus Turpilianus. Euſebio dicuntur , Καισώνιος , καὶ Πετρώνιος. In Caſſiodori quoque Chronico non leue mendum eſt, in quo leguntur; *Pius, & Turpilianus.* Reſcribe. *Pætus, & T.* Fuerunt autem Conſules iſti anno Neronis Imp. quinto.

Cap. XXII.

ἄρχοντος Ἀθήνησι Δεινοφίλου.] Olymp. CCVII. anno I. Anonymus in Deſcript. Olymp. ad iſtum annum. Ἐν Ῥώμῃ θεράπαινα ἀπεκύησε πίθηκον.

ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Κοΐντου Οὐερατίου, καὶ Γναίου Πομπηΐου Γάλλου.] Scribe. Κοΐντου Οὐηραννίου, καὶ Γαίου Π. Conſules ſimul fuerunt Olymp. CCVII anno I. qui Claudij Cæſaris VIII erat, C. Pompeius Longinus Gallus, & Q. Verannius. Ecce tibi in Faſtis Capitolinis. *C. Pompeius Longinus Gallus, Q. Verannius.* Euſebius in Chronico. Κόϊντος Βεράννιος, Γ. Πομπήϊος Γάλλος.

Cap.

CAP. XXIII.

ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Αὔλου Λουκιννίου Νερούα Σιλανιανοῦ, καὶ Μάρκου Οὐεστίνου Ἀττικοῦ.] Omninò cenſeo corruptum locum. Conſules hi fuerunt Olymp. CCXI. anno I. Vrbis conditæ DCCCXVI. Apud Euſebium in Chronico commemorantur, Νερούας καὶ Ἀττικός. In Faſtis Capitolinis. *P. Silius Nerua, C. Iulius Atticus Veſtinus.* Vide varietatem. Prior Conſulum Aulus Silanianus dicitur Phlegonti, qui in Faſtis Cap. Publius Silius; poſterior Marcus Atticus Veſtinus, qui in Faſtis C. Iulius Atticus Veſtinus. Deinde in prioris nomine Λουκιννίου aliunde etiam irrepſiſſe videtur. Puto adhæſiſſe à præcedentis anni Conſulum altero, qui fuerunt, C. Lecanius Baſſus, & M. Licinius Craſſus Frugi. Caſſiodori Chronicon nihil hîc penè ſani habet.

CAP. XXIV.

ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Δομετιανοῦ Καίσαρος τὸ ἔνατον, καὶ Πετιλίου Ῥούφου τὸ δεύτερον.] Alter Conſulum in Faſtis Capitolinis dicitur, *T. Virginius Rufus.* Sed & illi in prænomine item variant; nam in priore conſulatu, quem viginti annis antè cum L. Memmio Regulo geſſit, Publius, non Titus, nuncupatur.

CAP. XXV.

ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀδριανοῦ, τοῦ αὐτοκράτορος γενομένου.] Archon Athenis Adrianus fuit annis ſex ante imperium acceptum, Olymp. CCXXII anno IV. Anonymus hoc ipſum narrat in Olymp. Deſcript. ad illum annum ΑΔΡΙΑΝΟΣ, ὁ μετὰ ταῦτα αὐτοκράτωρ γενόμενος. Ἐν Ῥώμῃ γυνή τις δικέφαλον ἀπεκύησεν ἔμβρυον, ὃ ὑποθήκαις τῶν θυοσκόπων εἰς Τίβεριν ποταμὸν ἐνεβλήθη.

ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Τραιανοῦ τοῦ αὐτοκράτορος τὸ ἕκτον, καὶ Τίτου Σεξτίου Ἀφρικανοῦ.] De ſexto Traiani conſulatu conſentit Euſebius: Τραιανὸς τὸ ϛ΄. καὶ Ἀφρικανός. Et Faſti Capitolini, *Imp. Cæſ. Nerua Traianus Aug.* VI. *C. Iulius Africanus* II. Chronicon Alexandrinum conſulatum hunc Traiani quintum ſtatuit; Caſſiodorus verò ſeptimum. In altero autem hoc obſeruandum, *C. Iulium* in Faſtis Capitolinis dici, qui Phlegonti *Titus Sextius*. Porrò illi ipſi Faſti ſecundùm Conſulem Africanum iſtum ponunt, ſed manifeſto errore librarij, qui omninò corrigendus, nam prioris Conſulatus nemo meminit, ne ipſi quidem illi Faſti.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

CAP. XXVII.

ὃς ἦν ὑπὸ Τίτῳ Κουρτιλίῳ Μαγκίᾳ.] Id factum Olymp. CCVIII. anno IV. Anonymus in Deſcript. Olymp. ad illud tempus. ΚΟΝΩΝ. Ἐν Γερμανίᾳ, ἐν τῷ στρατῷ τῶν Ῥωμαίων, ὃς ἦν ὑπὸ Τίτῳ Κουρτιλίῳ Μαγκίᾳ, δοῦλος στρατιώτου ἔτεκεν. Meminit huius Curtilij Manciæ etiam Tacitus extremo Annali XIII.

ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Κοΐντου Οὐλουσίου Σατουρνίνου, καὶ Ποπλίου Κορνηλίου Σκιπίωνος.] Hi Conſules fuerunt anno Vrbis DCCCIX. qui inter primum & ſecundum Neronis conſulatum medius. Reſtituendum Caſſiodori Chronicon erit, in quo par hoc Conſulum excidit.

CAP. XXXV.

Ἐν τοῖς ὁρίοις.] Doctiſſimus Xylander tentabat, ἐν τοῖς ὅρτοις. Non rectè. Scribo, ἐν τοῖς ὁρείοις. Vox eſt Græcobarbara Ὁρεῖον, detorta ex Latino *Horreum*. Gloſſæ Græcolatinæ. Ὁρεῖον. *Horreum*. Alijs per ω ſcribitur, Ὡρεῖον. Vide Gloſſarium noſtrum illâ dictione. Sic ſupra, cap. I. Ἀναστὰς, ἐκέλευσεν τὴν μὲν ἄνθρωπον κατακλείειν ἐκτὸς ὁρίων· οὐ γὰρ συμφέρειν ἔτι ταύτην ἐντὸς ὁρίων τεθῆναι εἰς γῆν, Itidem reſcribendum, ὁρείων.

In Libellum,

Περὶ μακροβίων.

CAP. I.

Τῆτος Πετρώνιος, Πορίου υἱός.] Scrib. Τίτος Πετρώνιος. Σπορίου υἱός. Et ita videtur legiſſe etiam Gul. Xylander.

Τίτος Ἐρούστιος Πολλίων.] Fortè. Τίτος Ἐρούκιος Π.

Βουζησόνου παροικου Πόλπης, Μακεδών.] Scrib. Βόρζης Τονου, Παροικοπολίτης, Μ.

Σάρκης Κιλαμακέτις, Ἀμφιπολῖτις.] Scripſerim, Σάρκη Σκίλα Μακέτις, Α΄.

Βιθυσδιζάστου.] Fortè, Βίθυς Διζάστου.

Μάντις καὶ Προίζου Μακεδών.] Fortè. Μάντις καπρόιζου Μ. Vt ſit, *Mantis Cαpræzi F.*

CAP. II.

Δημόκριτος Ἀβδηρίτης, ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα.] Ita etiam Lucianus in Longæuis. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβδηρίτης, ἐτῶν γεγονὼς τεσσάρων καὶ ἑκατὸν, ἀποσχόμενος τροφῆς, ἐτελεύτα. Hipparchus auctor, vixiſſe annos CIX. Diogenes Laërtius in hoc Democrito, lib. IX. Ἀλυπότατα τὸν βίον (ὁ Δημόκριτος)

τος περιήκατο, ὡς φησὶν Ἵππαρχος, ἐννέα πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἔτη βιοὺς.

Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος, ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα.] Lucianus viginti annos Cteſibio addit, loco citato. Συγγραφέων δὲ Κτησίβιος μὲν, ἑκατὸν εἴκοσι τεσσάρων ἐτῶν, ἐν περιπάτῳ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς ἱστορεῖ. Vterque ecce Apollodorum auctorem laudat; ergo mendum in alterutro. Ac Phlegontem quidem noſtrum lemma capitis tuetur; οἱ ἀπὸ ἑκατὸν τεσσάρων ἐτῶν μέχρι ἑκατὸν δέκα ἀπογραψάμενοι. Itaque ſine vllo dubio corrigendus Lucianus, ſcribendumque, ἑκατὸν τεσσάρων ἐτῶν.

CAP. IV.

Διὰ τούτου τοῦ χρησμοῦ ἀποδείκνυται δέκα γενεὰς αὐτὴν κατ᾽ ἀνθρώπους γεγονέναι.] Atqui hoc nuſquam in iſtis verſibus apparet; ergo certum, lacunam eſſe.

In Fragmentum,

Περὶ τῶν Ὀλυμπίων.

Totum Opus, cuius hoc fragmentum tantùm, in ſedecim libros tributum fuit. Suidas de eo. Ἔγραψεν Ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις ιϛ΄. ἔστι δὲ μέχρι τῆς σκθ΄ ὀλυμπιάδος τὰ πραχθέντα πανταχοῦ.

Et

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Et obſerua in iſtis verbis, deſijſſe in Olympiade CCXXIX. Clare id ipſum etiam Anonymus in Deſcript. Olymp. in eius Olympiados anno IV. μέχρι τούτου Φλέγων Τραλλιανὸς, ἀπελεύθερος Ἀδριανοῦ Καίσαρος, ἔγραψεν Ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις ις΄. Photius ait, legiſſe ſe ad CLXXVII Olympiadem. Accipe verba. Ἀνεγνώσθη Φλέγοντος Τραλλιανοῦ, ἀπελευθέρου τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, Ὀλυμπιονικῶν καὶ Χρονικῶν συναγωγή. προσφωνεῖ τὸ σύνταγμα πρὸς Ἀλκιβιάδην τινὰ, ὅς εἷς ἦν τῶν εἰς τὴν φυλακὴν τεταγμένων τοῦ Ἀδριανοῦ, ἄρχεται δὲ τῆς συναγωγῆς ἀπὸ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος. διότι τὰ πρότερα, καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι σχεδόν τι πάντες φασὶν, οὐκ ἔτυχεν ὑπό τινος ἀκριβοῦς καὶ ἀληθοῦς ἀναγραφῆς· ἀλλὰ ἄλλοτε ἄλλως τῶν ἐπιτυχόντων καὶ οὐ συμφώνως ἔγραψαν, ὅσοις καὶ γράψαι πεφιλοτίμηται. τὴν μὲν οὖν ἀρχὴν τοῦ συγγράμματος, ὥσπερ ἔφημεν, ἀπὸ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος ποιεῖται. κάτεισι δὲ, ὡς αὐτὸς φησὶ, μέχρι τῶν Ἀδριανοῦ χρόνων. ἐμοὶ δὲ ἀνεγνώσθη μέχρι τῆς ροζ΄ Ὀλυμπιάδος. Inſcripſit autem Alcibiadi cuidam, vni è cuſtodibus corporis Hadriani. Habes in citatis ſtatim Photij verbis. Προσφωνεῖ τὸ σύνταγμα πρὸς Ἀλκιβιάδην τινὰ, ὃς εἷς ἦν τῶν εἰς τὴν φυλακὴν τεταγμένων τοῦ Ἀδριανοῦ. De ſtylo mox judicium ſuum ſubiungit Photius. Ἔστι δὲ τὴν φράσιν οὔτε λίαν χαμαιπετὴς, οὔτε τὸν Ἀττικὸν ἐς τὸ ἀκριβὲς διασώζων χαρακτῆρα. ἄλλως τε δὲ καὶ ἡ περὶ τὰς Ὀλυμπιάδας, καὶ τὰ ἐν αὐταῖς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγωνισμάτων ὀνόματα, καὶ τὰς πράξεις, καὶ ἡ

περὶ

περὶ τοὺς χρησμοὺς ἄκαιρος φιλοπονία τε καὶ φιλοτιμία, εἰς κόρον ἀπάγουσα τὸν ἀκροατὴν, καὶ μηδὲν ἄλλο τῶν ἐν τῷ λόγῳ προκύπτειν συγχωροῦσα, ἀηδῆ τε σχεδὸν τὸν λόγον δεικνύει, καὶ χάριτος οὐδὲν ἔχειν παρατίθησι. Χρησμοῖς δὲ παντοίοις εἰς ὑπερβολὴν ἐστὶ κεχρημένος. Vides autem titulum Operis, ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΧΡΟΝΙΚΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ. Itaque bifariam citatur, & *Olympiadas* alij indigetant, alij *Chronicorum libros.* Olympiadas quidem laudat Conſtantinus Porphyrogeneta lib. II. Them. XII. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδι πεντεκαιδεκάτῃ. Et pluries Stephanus. Ac primùm in Γέργις. Ὡς Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων πρώτῃ. Iterum in Διὸς ἱερόν. Τὸ ἐθνικὸν, Διοσιερίτης· ὡς Φλέγων ἐν πρώτῃ Ὀλυμπιάδι. In Αὔγουσται. Οἱ πολῖται, Αὐγουστανοί. Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδι ὀγδόῃ. Et in Λῆνος. Ὁ πολίτης, Ληναῖος· Φλέγων τεσσαρακοστῇ ὀγδόῃ Ὀλυμπιάδι. Vide eundem in Βέλιτρα, Μαιανδρούπολις, Νίβις, Ταῤῥαχίνη. Chronicorum nomine laudat Origenes in Matthæum Tractatu XXIX. & XXXV. Et diſtinctè librum VIII Stephanus in Κρίμη. Φλέγων ἐν ὀγδόῳ Χρονικῶν. Euſebius XIII nominat in Chron. Γράφει δὲ, καὶ λέγει, ὁ τὰς Ὀλυμπιάδας γράφων Φλέγων, περὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ, ῥήμασιν αὐτοῖς τάδε. Τῷ δὲ ἔτει τῆς σβ΄ Ὀλυμπιάδος ἐγένετο ἔκλειψις ἡλίου μεγίστη τῶν ἐγνωρισμένων πρότερον. καὶ νὺξ ὥρᾳ ἕκτῃ τῆς ἡμέρας ἐγένετο, ὥστε καὶ ἀστέρας ἐν οὐρανῷ φανῆναι. σεισ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

μός τε μέγας κατὰ Βιθυνίαν γενόμενος τὰ πολλὰ Νικαίας κατεστρέψατο. Vbi habes ecce fragmentum item Operis. Ex Euſebio autem tranſtulit Paulus Diaconus, Hiſt. Miſc. lib. VII. *Scribens autem inter cæteros & Phlegon, qui Olympiadas ſuper ipſis enumerat, in tertiodecimo ſermone eiſdem verbis adſerit. Porrò quarto anno* CCII *Olympiadis facta eſt defectio ſolis maxima, & nox horâ ſextâ diei facta eſt: ita vt etiam ſtellæ in cœlo apparerent. Terræmotus etiam magnus in Bithyniâ factus plurimam Nicææ partem vrbis ſubuertit.* Et Maximus in Scholijs ad Dionyſij Areopagitæ Epiſt. VII. μέμνηται μὲν καὶ Φλέγων, ὁ Ἑλληνικὸς χρονογράφος, ἐν τρισκαιδεκάτῳ χρονογραφιῶν, ἐν τῇ σβ´ Ὀλυμπιάδι, τῆς ἐκλείψεως ταύτης. Ante omnes verò Origenes Contra Celſum, lib. II. qui de numero tamen ambigit. Φλέγων μέντοι ἐν τρισκαιδεκάτῳ, ἢ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ, οἶμαι, τῶν Χρονικῶν, καὶ τὴν περί τινων μελλόντων πρόγνωσιν ἔδωκε τῷ Χριστῷ. Et mox. Περὶ δὲ τῆς ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος ἐκλείψεως, οὗ βασιλεύοντος καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔοικεν ἐσταυρῶσθαι, καὶ περὶ τῶν μεγάλων τότε γενομένων σεισμῶν τῆς γῆς, ἀνέγραψε καὶ Φλέγων ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ, οἶμαι, τῶν Χρονικῶν. Ego rectum numerum cenſeo XIV. Nam, vt calculum ſubducamus, iuſtâ operis diuidendi proportione, in ſingulis libris fuerint Olympiades quindecim; ac poſtremus, imperfectus, quatuor tantùm in ſe habuerit; plures habiturus, ſi Phlegonti vita diuturnior fuiſſet.

Ergo

Ergo Olympias CCII pertractata libro XIV fuerit. Supergreſſum autem Phlegontem annum quartum Olympiadis ducenteſimæ viceſimæ nonæ, ita vt vlterius etiam progredi eum voluiſſe non inanis ſit coniectura, inde certum eſt; quod in libro Περὶ θαυμασίων, cap. x. Conſules nominet M. Plautium Siluanum, & Sentium Augurinum, qui Conſulatum adminiſtrârunt Olymp. CCXXXIII anno IV. qui fuit Antonini Pij XVIII.

τοῦ Εὐρόπου.] Pauſaniæ in Laconicis Eurypon dicitur, Εὐρυπῶντος υἱὸς γίνεται Πρύτανις. Et hoc verum viri nomen fuit, hîc corruptum. Ecce iterum alibi apud eundem Pauſaniam in Corinthiacis. Λακεδαιμονίων δὲ, καὶ τοῦ βασιλέως Νικάνδρου, τοῦ Χαρίλλου. τοῦ Πολυδέκτου, τοῦ Εὐνόμου, τοῦ Πρυτάνιδος, τοῦ Εὐρυπῶντος, ἐς τὴν Ἀργολίδα ἐσβαλόντων στρατιᾷ, συνεσέβαλόν σφισιν οἱ Ἀσιναῖοι. Eſtque geminus iſti locus in Meſſenicis. Corruptus quoque Plutarchi locus in Lycurgo, vbi Εὐρυτίων pro Εὐρυπῶν ſcribitur, procliui lapſu. Δοκεῖ πρῶτος ὁ Εὐρυτίων τὸ ἄγαν μοναχικὸν ἀνεῖναι τῆς βασιλείας. Reſtitue itaque, ὁ Εὐρυπῶν. Et paullò ante. Πατροκλέους μὲν γὰρ Ἀριστοδήμου γενέσθαι Σόον· Σόου δὲ, Εὐρυτίωνα. Iterum repone, Εὐρυπῶντα. Ab eius nomine poſteri ipſius Εὐρυπωντίδαι nuncupati. Pauſanias in citatis Laconicis. Εὐρυπῶντα δὲ τὸν Σόου φασὶν ἐς τοσοῦτον ἀφικέσθαι δόξης, ὡς καὶ τὴν οἰκίαν ταύτην Εὐρυποντίδας

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

ὄνομα ἀπ' αὐτοῦ λαβεῖν. Et mox. Ἐπὶ δὲ τῷ πέρατι τῆς Ἀφεταΐδος, ἐγγύτατα ἤδη τοῦ τείχους, Δικτύννης ἐστὶν ἱερὸν, καὶ βασίλειοι τάφοι τῶν καλουμένων Εὐρυπωντιδῶν. Themiſtius in Oratione, quæ Βασανιστὴς, ἢ Φιλόσοφος inſcribitur. Λακεδαιμονίους δὲ ἐγὼ πυνθάνομαι τά τε ἄλλα τὸν Λυκοῦργον αἰσχύνειν, καὶ ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ὀρθίας ὁμοίως μὲν δούλους, ὁμοίως δὲ ἐλευθέρους ἀνάγειν, τόντε εἵλωτα, εἰ τύχοι, τόντε Εὐρυπωντίδην, ἢ Ἀγιάδην. Ita etiam illic ſcribo; nam editur hactenus in vulgatis, τόν τε Ἐρυπωντίδην. Quamobrem emendandus rurſum Plutarchus, in citato iam Lycurgo. Οὐκ ἀπὸ τούτου τὴν οἰκίαν, ἀλλὰ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ προσηγόρευσαν Εὐρυπωντίδας. Et in Agide. Ἆγις μὲν, Εὐρυπωντίδης, καὶ Εὐδαμίδα παῖς. Perperam enim iſthic editum, Εὐρυτιωνίδας; hîc, Εὐρυτιωνίδης. Minus corruptus idem Lyſandro. Ἐβασίλευον ἐκ δυεῖν μόνον, Εὐρυτιωντίδαι καὶ Ἀγιάδαι προσαγορευόμενοι. Corrige ad præſcriptum, Εὐρυπωντίδαι.

τοῦ Σώσου.] Scrib. τοῦ Σόου. Nam Sous, non Soſus, nomen viro. Pauſanias in Laconicis. Προκλῆς ὁ Ἀριστοδήμου τὸ παιδίον ὄνομα τίθεται Σόον. Εὐρυπῶντα δὲ τὸν Σόου φασὶν ἐς τοσοῦτον ἀφικέσθαι δόξης, &c. Plutarchus in Lycurgo. Πατροκλέους μὲν τοῦ Ἀριστοδήμου, γενέσθαι Σόον· Σόου δὲ, τὸν Εὐρυπῶντα. Ita enim iam illic ſcribendum eſſe oſtendi; non, Εὐρυτίωνα. Et mox. Λέγεται δὲ τὸν Σόον, ἐν χωρίῳ χαλεπῷ καὶ ἀνύδρῳ πολιορκούμενον

μένον ὑπὸ Κλιτορίων, ὁμολογῆσαι τὴν δορίκτητον γῆν αὐτοῖς ἀφήσειν, Contractè Σοῦς dicitur apud Platonem in Cratylo. Λακωνικῷ δὲ ἀνδρὶ τῶν ἐνδοκίμων, καὶ ὄνομα ἦν Σοῦς. τὴν γὰρ ταχεῖαν ὁρμὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῦτο καλοῦσι. Vbi habes ſimul rationem nominis, quæ etiam apud Ariſtotelem occurrit De Cœlo lib. IV. cap. VI. Φησὶ γὰρ οὐκ εἰς ἓν ὁρμᾶν τὸν σοῦν· λέγων σοῦν τὴν κίνησιν τῶν ἄνω φερομένων σωμάτων.

πρῶτος δ' ἐστεφανώθη Δαϊκλῆς Μεσσήνιος τῇ ἑβδόμῃ ὀλυμπιάδι στάδιον ἐνίκα.] Scribe Δ. Μεσσήνιος, ὃς τῇ ἑβδόμῃ ο'. Habes hæc ipſa de Daicle apud Dionyſium Halicarnaſſeum Antiquit. Rom. lib. I. & Anonymum in Olymp. Deſcript.

FINIS.

RERVM
In his
PHLEGONTIS
Opuſculis Memorabilium,
INDEX.

Numerus Capita deſignat. M. Mirabilia. L. Longæuos. O. Fragmentum De Olympijs.

A.

ACarnanum & Aetolorum bellum oraculo prædictum. M. 2.
M. *Accelius centum annos vixit.* L. 1
L. *Acilius Marcellus centum annos vixit. ibid.*
Acilij Glabrionis cum Antiocho prælium. M. 3
Adrianus Imp. Athenis archon. M. 25
Aeburobiſyngeſia annos centum vixit. L. 1
Aedeſius Diza annos centum vixit. ibid.
Aegypti quinquaginta filij. M. 30
Aelianus Vetus Conſul. M. 9

L. *Aelius*

L. *Aelius Dorotheus annos centum ſupergreſſus.* L. 2.
T. *Aemilius annos centum amplius vixit.* L. 1
Aetas, quot annorum. L. 4
Aeteta, in virum verſa, Aetetus appellari cœpit. M. 9.
Aetolarcha Polycritus. M. 2
Aetolorum & Acarnanum bellum oraculo prædictum. M. 2.
Aetolis oraculum editum. ibid.
Aetoſia centum annos vixit. L. 1
Albatia Sabina annos centum vixit. L. 1
Alexander Demetrij centum annos vixit. ibid.
Alexandriæ Aegypti cinædus peperit. M. 26. *& mulier quædam quatuor partubus viginti liberos enixa eſt.* M. 28.
Alucius Apiliuta centum annis maior. L. 1
Ambacius Ducurij centum annis maior. ibid.
C. Amurius Tiro centum annis maior. ibid.
Androgyni prodigium. M. 2
Androgynus M. 6.7.8
Antiochiæ androgynus matus. M. 6
Antiochus ab Acilio Glabrione devictus. M. 3
Antipater Athenis archon. M. 6
L. *Antiſtichus Soterichus centum & decem annos ſupergreſſus.* L. 3.
M. Antonius, L. F. *centum amplius annos vixit.* L. 1
T. Antonius, T. F. *centum amplius annos vixit.* L. 1
Anubidis cum capite infans Romæ natus. M. 23

Apollini

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Apollini Lycio fanum poſitum. M. 3
Arganthonius vixit annos centum quinquaginta. L. 4. 1
Ariſtodemus. O
Ariſtomachus. ibid.
Arruntius centum amplius annos vixit, L. 1
L. Aſterius Antoninus conſul. M. 7

B.

BAſcia centum annis maior, L. 1
Babia Marcella centum annis maior. L. 1
Biceps fœtus, in Tiberim abiectus. M. 25
Bonceſtoni annis centum maior. L. 1
Buplagi Syri ſpectrum. M. 3
Buria Lychnænis annos fere centum & decem vixit. L. 2.

C.

CAdauerum ſpoliandorum flagitium. M. 3. 14
Cæneus Lapitha invulnerabilis. M. 5
Cænis in Cæneum verſa. M. 5
Cæſorum cadauera ſpoliare oraculo vetitum. M. 3
Camalus amplius centum annos vixit. L. 1
T. Camorius Tertius centum annos ſupergreſſus. L. 1.
Capitis humani, à corpore auulſi, oraculum. M. 2
S. Carminius Hyæus conſul. M. 10
Q. Caſſius Rufus centum annis maior, L. 1

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

C. Caſtopudes centum annis maior. L. 1
Catia centum annos vixit. L. 1
Celtius centum amplius annos vixit. L. 1
Centum, & amplius, annos qui vixerint. L. 1
Cereonia Verecunda centum & decem ferè annos vixit. L. 2.
Cæſelias Cyrus centenario maior. L. 1
Cæſennius Petus conſul. M. 20
Charito, & de eâ hiſtoria. M. 1
Chreſta centum annos ſupergreſſa. L. 1
Chryſium centum annis maior. ibid.
Cinædi partus. M. 26
Cleodeus. O
Cleonicus. ibid.
Cleoſthenes. ibid.
Clodia Poteſta centum & decem ferè annos vixit. L. 2.
Cocnania Muſa centum & decem ferè annos vixit. ibid.
Coitus voluptas fœminis, quàm viris, maior. M. 4
Conon, Athenis archon. M. 27
Cornelij Gallicani vxor infantem parit cum Anubidis capite. M. 23.
L. Cornelius centum amplius annos vixit. L. 1
Corœbus Eleus. O.
Corporum magnitudines monſtroſæ. M. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19.
T. Cottinas Chryſanthus centum & decem fere annos attigit. L. 2.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Cteſibius Hiſtoricus annos centum quatuor vixit. L. 2.
T. *Curtilius Mancias, exercitus Romani in Germaniâ ductor.* M. 27.
Cuſinia Iuuenca centum & decem fere annos nata. L. 2.
L. *Cuſſonius centeſimum annum egreſſus.* L. 1

D.

D*Aicles in Olympijs coronatus.* O.
Damoſtratus. M. 1. *Athenis archon.* M. 23
Danaus quinquaginta filiarum pater. M. 31
P. *Decennius Demoſthenes centum annis maior.* L. 1.
Deianiræ & Herculis filius Hyllus. O.
Deinophilus Athenis archon. M. 22
Democritus Abderites centum quatuor annos vixit. L. 2.
Dens herois pedis menſurâ maior. M. 14
Dianæ ſpelunca in Dalmatiâ. M. 12
Dionyſodorus Athenis archon. M. 7
Diuinationis ex inſpectis pecudum extis origo. L. 4.
Domitianus Imp. nouies conſul. M. 24
Duccurius centum annis maior. L. 1

E. *Ela-*

E.

ELati, Lapitharum regis, ſilia mutata in marem. M. 5.
Eleis Olympiorum cura oraculo data. O.
Elos vrbs à Lacedæmonijs oppugnata. ibid.
T. Erucius Pollio centum amplius annos vixit. L. I.
Eumares, Tireſiæ parens. M. 4
Europus. M. 1
Euryopa, Nili filia. M. 31
Exta pecudum vnde futura indicandi vim ſortita. L. 4.

F.

FAuſtus, Cæſaris ſeruus, annos centum triginta ſex vixit. L. 4.
Fœcunditatis mirandæ exempla. M. 28. 29. 30. 31
Fronto Albutij, Macedo, centum annis maior. L. I.
M. Fuluius Flaccus conſul. M. 10
P. Fuluius, Phryx, centum amplius annos vixit. L. I.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

G.

L. *Gaminius centum annos ſupergreſſus.* L. I
Gaza Timonis centum annis maior. ibid.
L. *Glauceius Verus ſupra centum annos vixit. ibid.*

H.

Heraclea capta ab Acilio Glabrione. M. 3.
Hercules Olympicum certamen inſtituit. O.
Hiero Tianus annos amplius centum vixit. L. I
Hieronymus Hiſtoricus annos centum & quatuor vixit. L. 2.
Hippocentaurus, vbi inuentus, & Cæſari donum miſſus. M. 34.
Hyllus M. I. *augur. ibid.*

I.

Iaſon Athenis archon. M. 10
Idæ caput. M. 31
Iecur pecudum vnde futura indicet. L. 4
Infantes quinque vno partu editi. M. 29
Iphitus ad oraculum miſſus. O.
Iulia Modeſtina annum centeſimum vigeſimum ſupergreſſa. L. 3.

C. Iulius Pothus annis centum maior. L. 1
Iunius Silanus Torquatus conſul. M. 7
Iupiter Auerruncator. M. 3. *ei ara in Capitolio à Claudio Cæſare poſita.* M. 6.
Iupiter Hoſpitalis. M. 1

L.

C. Lallias Tionæus centum & quinque annos vixit. L. 2.
L. Lamia conſul. M. 9
Laodiceæ mulier vir facta. ibid.
C. Leledius Primus vixit annos centum, & vnum, L. 2.
L. Licinnius Palus centum annis maior. L. 2
Locrorum & Aetolorum bellum oraculo prædictum. M. 2.
A. Lucennius Nerua Silanianus conſul. M. 23
Q. Lucretius Primus annis centum maior. L. 1
Ludi ſeculares, & de ijs oraculum. L. 4
Lycij Apollinis fanum, & ara. M. 3
Lycurgus Spartanus. O.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

M.

Machates, & ſpectrum Philinnij, ei conuerſatum. M. 1. eius mors. ibid.
Macrinus Athenis archon. M. 9
Macroſeiris, cum annos quinquies mille vixiſſet, in longâ inſulâ prope Athenas ſepultus. M. 17
Mantis plus centum annis vixit. L. 1
Mercurius Terreſtris. M. 1
Meuaniæ androgynus natus. M. 7
Monſtroſæ corporum magnitudines. M. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19.
Monſtroſi partus. M. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27
Munatia Procula vixit annos centum, & decem. L. 2.
Muſacus centum amplius annos vixit. L. 1

N.

Naupacti commune Græcorum templum. M. 3
P. Nevius annos amplius centum vixit. L. 1.
S. Nevius vixit annos centum, & quinque L. 2.
Nicoſtrate. M. 1
M. Nirellus centenario maior. L. 1
G. Nouius Maximus centenario maior. L. 1
T. Numerius centum amplius annos vixit. ibid.

O.

OLympij ludi cur inſtituti. O.
Olympiadibus prioribus quinque nemo eſt coronatus. ibid.
Olympicum certamen aliquamdiu intermiſſum. ibid.
Olympici certaminis inſtitutores. ibid. de eo rurſum inſtituendo oraculum. ibid.
Oracula varia variè data. M, 2.3. L. 4. O.

P.

Pallantianum prætorium. L. 4
Palææ mulieres, ſex annos natæ, pariunt. M. 33.
Partus monſtroſi. M. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27.
Peloponneſijs Olympicum certamen aliquamdiu intermiſſum. O.
Pelops inter primos certaminis Olympici inſtitutores. O.
Petilius Rufus M. 24
L. Petri Cornelienſis vixit annos centum & quatuordecim. L. 3.
Petronia liberta annos amplius centum vixit. L. I.
P. Petronius Spalianus conſul. M. 20

T. Pe-

T. Petronius centum amplius annos vixit. L. 1.
L. Phidiclanius Nepos centenario maior. ibid.
Philinnium. M. 1
Philotis in virum mutata. M. 7
Piſus inter primos ludorum Olympicorum inſtitutores. O.
M. Platius conſul. M. 10
Polla Donata annos centum & decem vixit. L. 2.
Pollentia annis centum maior. L. 1
Pollia Polla annos amplius centum vixit. ibid.
Polpa annos centum tranſgreſſa. ibid.
Polycritus Aetolarcha. M. 2
Cn. Pompeius Gallus conſul. M. 22
Porcius Cato, Acilij Glabrionis legatus. M. 3
C. Portenſius Fronto centenario maior. L. 1
Prætorium Pallantianum. L. 4
Praxonides. O.
Procleus. ibid.
PræZi Macedo centenario maior. L. 1
Prytaneus, Lycurgi pater. O.
Publius à lupo rufo deuoratus M. 3. *oraculum ab eo editum. ibid.*
Pulcer geometra. M. 14
T. Purennius Tutus vixit annos centum & vndecim. L. 3.

Q. P. Qui-

Q.

P. *Quiſentius Sphyrio vixit annos centum & quinque.* L. 2.

R.

R*Hæcij Tauri vxoris ancilla ſimiam peperit.* M. 22.
Rhodi oſſa magna inuenta. M. 16

S.

S*Aluia Varena annos amplius centum vixit.* L. I.
C. Samphius annos centum & duos vixit. L. 2
Sarces Kilamacetis centeſimum annum ſupergreſſus. L. I.
Seculares ludi, deq; iis oraculum. L. 4
Sepulcrum centum cubitorum longitudine. M. 17
Serpentes è muliere nati. M. 24
Serui partus. M. 27

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

T. Seruius Secundus centenario maior. L. 1
T. Sextius Africanus conſul. M. 25
Sibylla Erythræa annos fere mille vixit. L. 4. *cadauere eius in ſepulto aues carnibus veſcentes auſpicio futura indicarunt. ibid.*
Sibyllæ oraculum de androgyno. M. 10
Simia è muliere nata. M. 22
Spectrum Aetolicum. M. 2
Spectri Buplagi oraculum. M. 3
Spectri mortuæ mulierculæ hiſtoria. M. 2
T. Statilius Taurus Coruilius conſul. M. 6
Sympheruſa virgo in virum verſa. M. 8

T.

M. *Talpius Vitalis centenario maior.* L. 1
M. *Tamphius centum amplius annos vixit. ibid.*
M. Terentius Albius centeſimum annum ſupergreſſus. ibid.
Terræ motus ſub Nerone. M. 13
L. Tertius annos CXXXV *vixit.* L. 4
ad Thermopylas pugna Antiochi & Acilij Glabrionis. M. 3.
Thraſyllus archon. Athenis. M. 20
Tiberio coloſſus ab Aſianis collocatus. M. 13

Tibe-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Tiberius iuxta dentis proportionem pingi caput totum iubet. M. 14.

Tireſias à Iunone excæcatus, à Ioue vaticinandi peritiam accipit. M. 4. *vtrumque ſexum expertus fuit. ibid. inter Iouem, & Iunonem iudex. ibid.*

Traianus Imp. ſextùm conſul. M. 25

Turella Forenſis centeſimum annum ſupervixit. L. I.

V.

C. *Valerius Primus centenario maior.* L. 1

C. *L. Valerius Flaccus, Acilij Glabrionis bello contra Antiochum legatus.* M. 3.

C. Vatius Tettius centum amplius annos vixit. L. I.

Q. Velius centeſimum annum tranſgreſſus. ibid.

Q. Veratius conſul. M. 22

M. Veſtinus Atticus conſul. M. 23

T. Veteranius centeſimum annum ſupervixit. L. I.

L. Vettius centum amplius annos vixit. ibid.

L. Vetuſtius Secundus centenario maior. ibid.

T. Vibius Thalbius centenario maior. ibid.

M. Vilonius Seuerus centenario maior. ibid.

M. Vinicius conſul. M. 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Virgo in marem mutata. ibid.
Volucres vnde futura præſignificandi vim nactæ. L. 4.
Q. Voluſius Saturninus conſul. M. 27

Z.

Z *Aeccedenthes centeſimum annum ſupergreſſus.* L. I.

FINIS.

AVCTO-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

AVCTORVM,

Qui apud

PHLEGONTEM

Citantur,

INDEX.

AGatharchides, ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν ἱστοριῶν. L. 2.
Anacreon. L. 4.
Antigonus. M. 28.
Antiſthenes Peripateticus. M. 3.
Apollodorus ἐν τοῖς Χρονικοῖς. L. 2.
Apollonius. M. 11.
Apollonius Grammaticus. M. 13.
Callimachus. M. 4.
Clitarchus. M. 4.
Craterus. M. 32.
Dicæarchus. M. 4.
Dorotheus, ἐν Ὑπομνήμασιν. M. 26.
Eumachus ἐν τῇ Περιηγήσει. M. 18.
Herodotus. L. 4.
Heſiodus. M. 4.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Hieron Alexandrinus, ſiue Epheſius. M. 2.
Hippoſtratus, Περὶ μίνω. M. 30.
Homerus. M. 11.
Megaſthenes. M. 33.
Theopompus Sinopenſis, Περὶ σεισμῶν. M. 19.

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5

12417

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 5